

Europeiska unionens officiella tidning

L 105

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

21 april 2011

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 395/2011 av den 20 april 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 396/2011 av den 20 april 2011 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95.....	3
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 397/2011 av den 20 april 2011 om att inget lägsta försäljningspris bör fastställas med avseende på den tjugonde enskilda anbudsinfördran för försäljning av skummjörkspulver inom ramen för det anbudsförfarande som inleds genom förordning (EU) nr 447/2010	5
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 398/2011 av den 20 april 2011 om fastställande av exportbidrag för ägg	6
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 399/2011 av den 20 april 2011 om fastställande av exportbidrag för griskött	8
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 400/2011 av den 20 april 2011 om exportbidrag för mjölk och mjörkprodukter	10
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 401/2011 av den 20 april 2011 om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	14

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 402/2011 av den 20 april 2011 om fastställande av bidragssatserna för mjölk och mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	16

DIREKTIV

★ Kommissionens genomförandedirektiv 2011/52/EU av den 20 april 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa karboxin som verksamt ämne och om ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG ⁽¹⁾	19
★ Kommissionens genomförandedirektiv 2011/53/EU av den 20 april 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa dazomet som verksamt ämne och om ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG ⁽¹⁾	24
★ Kommissionens genomförandedirektiv 2011/54/EU av den 20 april 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa metaldehyd som verksamt ämne och om ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG ⁽¹⁾	28

IV Akter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget

★ Eftas övervakningsmyndighets beslut nr 788/08/KOL av den 17 december 2008 om ändring för sextiosjunde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom ändring av befintliga kapitel om referens- och diskonteringsräntor och om statligt stöd som beviljats i form av garantier och genom införandet av ett nytt kapitel om återkrav av olagligt och oförenligt statligt stöd, statligt stöd till biofilm och annan audiovisuell produktion och statligt stöd till järnvägsföretag	32

Rättelser

★ Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 222/2011 av den 3 mars 2011 om undantagsåtgärder avseende utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna under regleringsåret 2010/11 (EUT L 60 av den 5.3.2011)	79
★ Rättelse till rådets beslut 2011/106/Gusp av den 15 februari 2011 om anpassning och förlängning av tillämpningsperioden för åtgärderna i beslut 2002/148/EG om avslutande av samrådet med Zimbabwe enligt artikel 96 i AVS-EG-partnerskapsavtalet (EUT L 43 av den 17.2.2011)	79

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 395/2011

av den 20 april 2011

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	JO	78,3
	MA	58,3
	TN	120,5
	TR	95,6
	ZZ	88,2
0707 00 05	AL	52,2
	TR	141,4
	ZZ	96,8
0709 90 70	MA	82,8
	TR	88,0
	ZA	13,0
	ZZ	61,3
0805 10 20	BR	65,7
	EG	53,3
	IL	61,7
	MA	47,7
	TN	49,5
	TR	73,4
	ZZ	58,6
0805 50 10	TR	47,4
	ZZ	47,4
0808 10 80	AR	77,8
	BR	73,5
	CA	98,2
	CL	81,8
	CN	108,3
	MK	47,7
	NZ	115,8
	US	111,9
	UY	65,4
	ZA	84,3
ZZ	86,5	
0808 20 50	AR	84,7
	CL	102,1
	CN	60,8
	ZA	88,2
	ZZ	84,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 396/2011**av den 20 april 2011****om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾, särskilt artikel 143,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 614/2009 av den 7 juli 2009 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1484/95 ⁽³⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för tillämpning av tilläggsbelopp för import samt representativa priser inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin.
- (2) Det framgår av den regelbundna kontrollen av de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av de repre-

sentativa priserna för produkterna inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin att de representativa priserna för import av vissa produkter bör ändras med hänsyn till variationerna i pris efter ursprung. De representativa priserna bör därför offentliggöras.

- (3) Med hänsyn till situationen på marknaden bör denna ändring genomföras så snart som möjligt.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 1484/95 ska ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 181, 14.7.2009, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 47.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 20 april 2011 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95

"BILAGA I

KN-nummer	Varuslag	Representativt pris (EUR/100 kg)	Säkerhet som åsyftas i artikel 3.3 (EUR/100 kg)	Ursprung ⁽¹⁾
0207 12 10	Plockade och urtagna (så kallade 70 %-kycklingar), frysta	140,8	0	AR
0207 12 90	Plockade och urtagna (så kallade 65 %-kycklingar), frysta	146,8	0	BR
		133,5	0	AR
0207 14 10	Styckningsdelar av höns, benfria, frysta	224,7	23	BR
		246,1	16	AR
		312,4	0	CL
0207 27 10	Styckningsdelar av kalkoner, frysta	310,3	0	BR
0408 91 80	Torkade ägg utan skal	337,0	0	AR
1602 32 11	Inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade höns av arten Gallus domesticus	287,3	0	BR
3502 11 90	Torkat äggalbumin	602,6	0	AR

⁽¹⁾ Nomenklatur avseende länder fastställd genom kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden 'ZZ' betecknar 'annat ursprung'.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 397/2011**av den 20 april 2011****om att inget lägsta försäljningspris bör fastställas med avseende på den tjugonde enskilda
anbudsinfordran för försäljning av skummjörkspulver inom ramen för det anbudsforfarande som
inleds genom förordning (EU) nr 447/2010**EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artikel 43 j
jämförd med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EU) nr 447/2010⁽²⁾
inleds försäljning av skummjörkspulver genom ett an-
budsforfarande, i enlighet med bestämmelserna i kom-
missionens förordning (EU) nr 1272/2009 av den
11 december 2009 om gemensamma tillämpningsföre-
skrifter för genomforandet av rådets förordning (EG)
nr 1234/2007 när det gäller uppköp och försäljning av
jordbruksprodukter inom ramen för offentlig interven-
tion⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 46.1 i förordning (EU) nr
1272/2009 och på grundval av de anbud som har tagits

emot inom ramen för varje enskild anbudsinfordran bör
kommissionen fastställa ett lägsta försäljningspris eller
besluta att inte fastställa ett lägsta försäljningspris.

- (3) Mot bakgrund av de anbud som tagits emot avseende
den tjugonde enskilda anbudsinfordran bör det inte fast-
ställas något lägsta försäljningspris.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är för-
enliga med yttrandet från förvaltningskommittén för
den gemensamma organisationen av jordbruksmark-
naderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*För den tjugonde enskilda anbudsinfordran för försäljning av
skummjörkspulver inom ramen för det anbudsforfarande som
inleds genom förordning (EU) nr 447/2010, för vilken tidsfris-
ten för inlämnande av anbud löpte ut den 19 april 2011, ska
det inte fastställas något lägsta försäljningspris för skummjörks-
pulver.*Artikel 2*

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordforandens vägnar
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 126, 22.5.2010, s. 19.⁽³⁾ EUT L 349, 29.12.2009, s. 1.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 398/2011

av den 20 april 2011

om fastställande av exportbidrag för ägg

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 164.2 och
artikel 170 jämförda med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 162.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 fastställs
att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de
produkter som förtecknas i del XIX i bilaga I till samma
förordning och priserna för dessa produkter i EU får
utjämnas genom ett exportbidrag.
- (2) Med hänsyn till den rådande situationen på marknaden
för ägg bör därför exportbidrag fastställas i enlighet med
bestämmelserna och kriterierna i artiklarna 162–164,
167 och 169 i förordning (EEG) nr 1234/2007.
- (3) Enligt artikel 164.1 i förordning (EEG) nr 1234/2007
kan det vara nödvändigt att anpassa bidraget efter be-
stämmelseort, framför allt på grund av situationen på
världsmarknaden, de särskilda kraven på vissa marknader
eller sådana skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i
enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (4) Bidrag bör beviljas endast för produkter som omfattas av
den fria rörligheten för varor inom EU och som uppfyller
kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedels-
hygien⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande

av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ur-
sprung⁽³⁾ samt kraven på märkning i punkt A i bilaga
XIV till förordning (EG) nr 1234/2007.

- (5) De bidrag som för närvarande tillämpas har fastställts
genom kommissionens förordning (EU) nr 45/2011⁽⁴⁾.
Eftersom nya bidrag bör fastställas, bör den förordningen
upphävas.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är för-
enliga med yttrandet från förvaltningskommittén för
den gemensamma organisationen av jordbruksmark-
naderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Exportbidrag enligt artikel 164 i förordning (EG) nr
1234/2007 ska beviljas för de produkter och med de belopp
som anges i bilagan till den här förordningen om inte annat
följer av villkoren i punkt 2 i den här artikeln.

2. De produkter som berättigar till bidrag enligt punkt 1 ska
uppfylla tillämpliga krav i förordningarna (EG) nr 852/2004
och (EG) nr 853/2004, särskilt när det gäller beredning i en
godkänd anläggning, och de krav på märkning som anges i
avsnitt I i bilaga II till förordning (EG) nr 853/2004 och i punkt
A i bilaga XIV till förordning (EG) nr 1234/2007.

Artikel 2

Förordning (EU) nr 45/2011 ska upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ EUT L 18, 21.1.2011, s. 14.

BILAGA

Fastställande av exportbidragen för ägg som skall tillämpas från den 21 april 2011

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 st	0,39
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 st	0,20
0407 00 30 9000	E09	EUR/100 kg	0,00
	E10	EUR/100 kg	22,00
	E19	EUR/100 kg	0,00
0408 11 80 9100	A03	EUR/100 kg	84,72
0408 19 81 9100	A03	EUR/100 kg	42,53
0408 19 89 9100	A03	EUR/100 kg	42,53
0408 91 80 9100	A03	EUR/100 kg	53,67
0408 99 80 9100	A03	EUR/100 kg	9,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

E09: Bahrein, Förenade Arabemiraten, Hongkong SFO, Jemen, Kuwait, Oman, Qatar, Ryssland, Turkiet.

E10: Filippinerna, Japan, Malaysia, Sydkorea, Taiwan, Thailand.

E19: Samtliga destinationer utom Schweiz och grupperna E09, E10.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 399/2011

av den 20 april 2011

om fastställande av exportbidrag för griskött

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artiklarna
164.2 och 170 jämförda med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 162.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 får
skillnaden mellan världsmarknadspriserna på de produk-
ter som anges i del XVII i bilaga I till samma förordning
och priserna på dessa produkter i unionen utjämnas ge-
nom exportbidrag.
- (2) Med hänsyn till den rådande situationen på marknaden
för griskött bör exportbidrag därför fastställas enligt de
regler och kriterier som avses i artiklarna 162, 163, 164,
167 och 169 i förordning (EG) nr 1234/2007.
- (3) Enligt artikel 164.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 får
exportbidragen om det är nödvändigt, framför allt på
grund av situationen på världsmarknaden, de särskilda
kraven på vissa marknader eller sådana skyldigheter
som följer av avtal som ingåtts i enlighet med
artikel 300 i fördraget, variera för olika bestämmelseor-
ter.
- (4) Bidrag bör beviljas endast för produkter som omfattas av
den fria rörligheten för varor inom unionen och som är
försedda med ett kontrollmärke i enlighet med artikel 5.1
a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr
853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av
särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ur-
sprung⁽²⁾. Dessa produkter måste också uppfylla kraven

i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr
852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien⁽³⁾
och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr
854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av
särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig
kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda
att användas som livsmedel⁽⁴⁾.

- (5) De exportbidrag som nu tillämpas fastställs i kommis-
sionens förordning (EU) nr 46/2011⁽⁵⁾. Eftersom nya bi-
drag bör fastställas, bör den förordningen upphävas.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är för-
enliga med yttrandet från förvaltningskommittén för
den gemensamma organisationen av jordbruksmark-
naderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Exportbidrag enligt artikel 164 i förordning (EG) nr
1234/2007 ska beviljas för de produkter och med de belopp
som anges i bilagan till den här förordningen om inte annat
följer av villkoret i punkt 2 i denna artikel.

2. De produkter som berättigar till bidrag enligt punkt 1 ska
uppfylla tillämpliga krav i förordningarna (EG) nr 852/2004
och (EG) nr 853/2004 och, framför allt, beredas i en godkänd
anläggning och uppfylla de krav på kontrollmärkning som
anges i avsnitt I kapitel III i bilaga I till förordning (EG) nr
854/2004.

Artikel 2

Förordning (EU) nr 46/2011 ska upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 206.

⁽⁵⁾ EUT L 18, 21.1.2011, s. 16.

BILAGA

Exportbidrag för griskött från och med den 21 april 2011

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0210 11 31 9110	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	A00	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	A00	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	A00	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	A00	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	A00	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	A00	EUR/100 kg	17,10

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 400/2011

av den 20 april 2011

om exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad
marknadsordning")⁽¹⁾, särskilt artiklarna 164.2 och 170 jäm-
förda med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 162.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 får skillnaden mellan världsmarknadspriserna på de produkter som förtecknas i del XVI i bilaga I till samma förordning och priserna på dessa produkter i unionen utjämnas genom exportbidrag.
- (2) Med hänsyn till den rådande situationen på marknaden för mjölk och mjölkprodukter bör exportbidrag därför fastställas i enlighet med bestämmelserna och vissa kriterier i artiklarna 162, 163, 164, 167 och 169 i förordning (EG) nr 1234/2007.
- (3) Enligt artikel 164.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 kan världsmarknadssituationen, särskilda behov på vissa marknader eller sådana skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget göra det nödvändigt att anpassa bidraget efter bestämmelseort.
- (4) Exportbidrag bör beviljas endast för produkter som uppfyller kraven i kommissionens förordning (EG) nr 1187/2009 av den 27 november 2009 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1234/2007 i fråga om exportlicenser och exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter⁽²⁾.
- (5) De bidrag som nu tillämpas fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 44/2011⁽³⁾. Eftersom nya bidrag bör fastställas, bör den förordningen upphävas.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidrag enligt artikel 164 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska beviljas för de produkter och med de belopp som fastställs i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av villkoren i artikel 3 i förordning (EG) nr 1187/2009.

Artikel 2

Förordning (EU) nr 44/2011 ska upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 318, 4.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 18, 21.1.2011, s. 10.

BILAGA

Exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter från och med den 21 april 2011

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0401 30 31 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 10 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 10 9350	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 31 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 19 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 33 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9340	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 17 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9160	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9140	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9350	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 81 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9110	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9170	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9600	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 15 9200	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0405 10 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 19 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9500	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 90 10 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 90 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 29 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 29 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	0,00				
	L40	EUR/100 kg	0,00				

Destinationerna definieras enligt följande:

L20: Alla destinationer, med undantag av:

- tredjeländer: Andorra, Heliga stolen (Vatikanstaten), Liechtenstein och Amerikas förenta stater.
- territorier i EU-medlemsstater som inte är en del av gemenskapens tullområde: Färöarna, Grönland, Helgoland, Ceuta, Melilla, kommunerna Livigno och Campione d'Italia och de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen.
- europiska territorier, som inte ingår i gemenskapens tullområde, vars utrikes angelägenheter handhas av en medlemsstat: Gibraltar.
- destinationer enligt artikel 33.1, artikel 41.1 samt artikel 42.1 i kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 (EUT L 186, 17.7.2009, s. 1).

L04: Albanien, Bosnien och Hercegovina, Serbien, Kosovo (*), Montenegro och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

L40: Alla destinationer, med undantag av:

- tredjeländer: L04, Andorra, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Heliga stolen (Vatikanstaten), Amerikas förenta stater, Kroatien, Turkiet, Australien, Kanada, Nya Zeeland och Sydafrika,
- territorier i EU-medlemsstater som inte är en del av gemenskapens tullområde: Färöarna, Grönland, Helgoland, Ceuta, Melilla, kommunerna Livigno och Campione d'Italia och de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen,
- europiska territorier, som inte ingår i gemenskapens tullområde, vars utrikes angelägenheter handhas av en medlemsstat: Gibraltar.
- destinationer enligt artikel 33.1, artikel 41.1 samt artikel 42.1 i kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 (EUT L 186, 17.7.2009, s. 1).

(* Enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 401/2011

av den 20 april 2011

om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördragetEUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾, särskilt artikel 164.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 162.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 föreskrivs att skillnaden mellan priserna inom den internationella handeln för de produkter som avses i artikel 1.1 s och som förtecknas i del XIX i bilaga I i nämnda förordning och priserna inom unionens får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i del V i bilaga XX till samma förordning.
- (2) I kommissionens förordning (EU) nr 578/2010 av den 29 juni 2010 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1216/2009 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽²⁾ anges de produkter för vilka det ska fastställas en bidragssats som ska tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i del V i bilaga XX till förordning (EU) nr 1234/2007.
- (3) Enligt artikel 14.1 i förordning (EU) nr 578/2010 ska bidragssatsen för 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga fastställas för samma period som den period

för vilken bidragsbeloppen fastställs för dessa produkter som exporteras i obearbetat tillstånd.

- (4) I artikel 162.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 föreskrivs att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetat skick.
- (5) De bidrag som för närvarande tillämpas har fastställts genom kommissionens förordning (EU) nr 51/2011⁽³⁾. Eftersom nya bidrag bör fastställas, bör den förordningen upphävas.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De bidragssatser som ska tillämpas på de basprodukter som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 578/2010 och i del XIX i bilaga I i förordning (EG) nr 1234/2007, och som exporteras i form av varor vilka förtecknas i del V i bilaga XX till förordning (EG) nr 1234/2007, ska fastställas i överensstämmelse med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Förordning (EU) nr 51/2011 upphävs härmed.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Heinz ZOUREK
Generaldirektör för näringsliv

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 171, 6.7.2010, s. 1.⁽³⁾ EUT L 18, 21.1.2011, s. 25.

BILAGA

Bidragssatserna som från och med den 21 april 2011 skall tillämpas för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)			
KN-nummer	Varuslag	Bestämmelseort ⁽¹⁾	Bidragssats
0407 00	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta: – av fjäderfä		
0407 00 30	– – andra slag:		
	a) Vid export av äggalbumin enligt KN-numren 3502 11 90 och 3502 19 90	02	0,00
		03	22,00
		04	0,00
	b) Vid export av andra varor	01	0,00
0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel: – äggula:		
0408 11	– – torkad:		
ex 0408 11 80	– – – lämplig som livsmedel: osötad	01	84,72
0408 19	– – annan:		
	– – – lämplig som livsmedel:		
ex 0408 19 81	– – – – flytande: osötad	01	42,53
ex 0408 19 89	– – – – fryst: osötad	01	42,53
	– andra slag:		
0408 91	– – torkade:		
ex 0408 91 80	– – – lämpliga som livsmedel: osötade	01	53,67
0408 99	– – andra:		
ex 0408 99 80	– – – lämpliga som livsmedel: osötade	01	9,00

⁽¹⁾ Bestämmelseorterna är följande:

- 01 Tredjeland. För Schweiz och Liechtenstein är dessa bidragssatser inte tillämpliga på varor som förtecknas i tabellerna I och II i protokoll nr 2 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet av den 22 juli 1972,
- 02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Förenade Arabemiraten, Jemen, Turkiet, Hongkong SAR och Ryssland,
- 03 Sydkorea, Japan, Malaysia, Thailand, Taiwan och Filippinerna,
- 04 Alla bestämmelseorter utom Schweiz och de som anges i 02 och 03.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 402/2011

av den 20 april 2011

om fastställande av bidragssatserna för mjölk och mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördragetEUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾, särskilt artikel 164.2, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 162.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 får skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som avses i artikel 1.1 p och förtecknas i del XVI i bilaga I till den förordningen och priserna i unionen täckas av ett exportbidrag, om produkterna exporteras i form av sådana varor som förtecknas i del IV i bilaga XX till samma förordning.
- (2) I kommissionens förordning (EU) nr 578/2010 av den 29 juni 2010 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1216/2009 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽²⁾, anges de produkter för vilka det ska fastställas en bidragssats som ska tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i del IV i bilaga XX till förordning (EG) nr 1234/2007.
- (3) Enligt artikel 14.1 i förordning (EU) nr 578/2010 ska bidragssatsen per 100 kg av varje berörd basprodukt fastställas för en period som är lika lång som den period för vilken bidragen fastställs för samma produkter som exporteras i obearbetat tillstånd.
- (4) Enligt artikel 162.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 får bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.
- (5) När det gäller vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

finns det, om det på förhand fastställs höga bidragssatser, risk för att de åtaganden som görs i samband med dessa bidrag äventyras. För att undvika detta måste lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas utan att detta hindrar att långsiktiga avtal ingås. Om särskilda bidragssatser för förutfastställande av bidrag bestäms för dessa produkter bör båda dessa syften kunna uppnås.

- (6) Enligt artikel 15.2 i förordning (EU) nr 578/2010 ska bidragssatsen i förekommande fall fastställas med hänsyn till det stöd och de andra åtgärder med motsvarande verkan som, i enlighet med förordningen om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna, är tillämpliga i alla medlemsstater för de basprodukter som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 578/2010 eller för därmed jämförbara produkter.
- (7) Enligt artikel 100.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska stöd utbetalas för unionsproducerad skummjölk som bearbetas till kasein, om denna mjölk och det kasein som framställs av denna mjölk uppfyller vissa villkor.
- (8) De bidrag som för närvarande tillämpas har fastställts genom kommissionens förordning (EU) nr 52/2011⁽³⁾. Eftersom nya bidrag bör fastställas, bör den förordningen upphävas.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De bidragssatser som ska tillämpas på de basprodukter som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 578/2010 och i del XVI i bilaga I till förordning (EG) nr 1234/2007, och som exporteras i form av sådana varor som förtecknas i del IV i bilaga XX till förordning (EG) nr 1234/2007, ska fastställas i överensstämmelse med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Förordning (EU) nr 52/2011 ska upphöra att gälla.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 171, 6.7.2010, s. 1.⁽³⁾ EUT L 18, 21.1.2011, s. 27.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 april 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Heinz ZOUREK
Generaldirektör för näringsliv

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 21 april 2011 ska tillämpas för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 0402 10 19	Mjök i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent (PG 2):		
	a) Vid export av varor enligt KN-nummer 3501	—	—
	b) Vid export av andra varor	0,00	0,00
ex 0402 21 19	Mjök i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av 26 viktprocent (PG 3):	0,00	0,00
ex 0405 10	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (PG 6):		
	a) Vid export av varor enligt KN-nummer 2106 90 98 som innehåller minst 40 viktprocent mjölkfett	0,00	0,00
	b) Vid export av andra varor	0,00	0,00

⁽¹⁾ De bidragssatser som fastställs i denna bilaga är inte tillämpliga på export till

- tredjeländerna Andorra, Heliga stolen (Vatikanstaten), Liechtenstein och Förenta staterna samt på varor enligt tabellerna I och II i protokoll nr 2 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet av den 22 juli 1972 som exporteras till Schweiziska edsförbundet,
- de av EU-medlemsstaternas territorier som inte ingår i gemenskapens tullområde: Ceuta, Melilla, kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland, Grönland, Färöarna och de områden i Republiken Cypern där landets regering inte utövar den faktiska kontrollen,
- europiska territorier vilkas utrikes angelägenheter omhändertas av en medlemsstat och som inte ingår i gemenskapens tullområde: Gibraltar.
- destinationer enligt artikel 33.1, artikel 41.1 samt artikel 42.1 i kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 (EUT L 186, 17.7.2009, s. 1).

DIREKTIV

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEDIREKTIV 2011/52/EU

av den 20 april 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa karboxin som verksamt ämne och om ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000 ⁽²⁾ och (EG) nr 1490/2002 ⁽³⁾ innehåller genomförandebestämmelser för den andra och den tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen ingick karboxin.
- (2) Anmälaren återkallade i enlighet med artikel 11e i förordning (EG) nr 1490/2002 sin ansökan om att det verksamma ämnet ska införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG inom två månader från det att utkastet till bedömningsrapporten tagits emot. Följaktligen fastställdes det i kommissionens beslut 2008/934/EG av den 5 december 2008 om att inte ta upp vissa verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa ämnen ⁽⁴⁾ att karboxin inte skulle införas i bilaga I.

- (3) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I ⁽⁵⁾.

- (4) Ansökan lämnades till Förenade kungariket, som genom förordning (EG) nr 1490/2002 hade utsetts till rapporterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2008/934/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven gällande innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.

- (5) Förenade kungariket utvärderade de kompletterande uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedels säkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 4 december 2009. Myndigheten skickade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran lade myndigheten fram sin slutsats om karboxin för kommissionen den 11 oktober 2010 ⁽⁶⁾. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport färdigställdes den 11 mars 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om karboxin.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 333, 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carboxin", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):10, artikelnr 1857. [65 s.] doi:10.2903/j.efsa.2010.1857. Finns på <http://www.efsa.europa.eu>

- (6) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller karboxin i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som har undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Karboxin bör därför införas i bilaga I så att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med det direktivet.
- (7) Utan att det påverkar den slutsatsen bör ytterligare uppgifter inhämtas om vissa specifika aspekter. Enligt artikel 6.1 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. Man bör därför kräva att sökanden lämnar in ytterligare uppgifter som bekräftar specifikationen av det tekniska material som framställts handelsmässigt (inklusive relevanta analysresultat), föroreningarnas betydelse, jämförelse av det testmaterial som används i dokumentationen om toxicitet hos däggdjur och ekotoxicitet med specifikationen av det tekniska materialet, analysmetoder för övervakning av metaboliten M6 ⁽¹⁾ i jord, grundvatten och ytvatten, analysmetoder för övervakning av metaboliten M9 ⁽²⁾ i grundvatten, kompletterande uppgifter om den tid som krävs för att 50 % av jordmetaboliterna P/V-54 ⁽³⁾ och P/V-55 ⁽⁴⁾ ska försvinna i jord, metabolismen i grödor vid växelbruk, den långsiktiga risken för fröätande fåglar, fröätande däggdjur och växtätande däggdjur samt betydelsen av jordmetaboliterna P/V-54, P/V-55 och M9 för grundvattnet om karboxin klassificeras som ett ämne som "misstänks kunna orsaka cancer" enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 ⁽⁵⁾.
- (8) Innan ett verksamt ämne införs i bilaga I bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som kommer att följa av införandet.
- (9) Utan att det påverkar de skyldigheter som enligt direktiv 91/414/EEG följer av införandet av ett verksamt ämne i bilaga I, bör medlemsstaterna medges en tidsfrist på sex månader efter införandet för att ompröva befintliga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller karboxin i syfte att se till att kraven i direktiv 91/414/EEG, särskilt artikel 13 och de relevanta villkoren i bilaga I, är uppfyllda. Medlemsstaterna bör vid behov ändra, ersätta eller återkalla befintliga godkännanden enligt bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG. Genom undantag från ovanstående tidsfrist bör en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna i direktiv 91/414/EEG.
- (10) Erfarenheter från tidigare införanden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽⁶⁾ har visat att svårigheter kan uppstå vid tolkningen av kraven på innehavarna av befintliga godkännanden när det gäller tillgång till uppgifter. För att undvika ytterligare svårigheter förefaller det nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt den att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att några nya krav ställs på medlemsstaterna eller på innehavarna av godkännanden i förhållande till de direktiv om ändring av bilaga I som hittills har antagits.
- (11) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) I beslut 2008/934/EG fastställs att karboxin inte ska införas i bilaga I och att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ska återkallas senast den 31 december 2011. Den rad som avser karboxin i bilagan till det beslutet måste utgå.
- (13) Beslut 2008/934/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Den rad som avser karboxin i bilagan till beslut 2008/934/EG ska utgå.

⁽¹⁾ 2-[[Anilino(oxo)acetyl]sulfanyl]etylacetat.

⁽²⁾ (2RS)-2-hydroxi-2-metyl-N-fenyl-1,4-oxatian-3-karboxamid-4-oxid.

⁽³⁾ 2-Metyl-5,6-dihydro-1,4-oxatiin-3-karboxamid-4-oxid.

⁽⁴⁾ 2-Metyl-5,6-dihydro-1,4-oxatiin-3-karboxamid-4,4-dioxid.

⁽⁵⁾ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska senast den 30 november 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 december 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

1. Om så krävs ska medlemsstaterna i enlighet med direktiv 91/414/EEG ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller karboxin som verksamt ämne senast den 30 november 2011.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att de villkor som rör karboxin i bilaga I till det direktivet har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i den post som gäller detta verksamma ämne, och att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet i enlighet med villkoren i artikel 13 i samma direktiv.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller karboxin, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen, som alla senast den 31 maj 2011 förtecknats i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning i överensstämmelse med de enhetliga principerna i

bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet och med hänsyn till del B i den post som gäller karboxin i bilaga I till det direktivet. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller villkoren i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG.

Därefter ska medlemsstaterna

- a) om ett växtskyddsmedel innehåller karboxin som enda verksamma ämne, om så krävs, senast den 31 maj 2015 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om ett växtskyddsmedel innehåller karboxin som ett av flera verksamma ämnen, om så krävs, ändra eller återkalla godkännandet senast den 31 maj 2015 eller senast det datum som fastställs för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i det eller de direktiv genom vilket eller vilka ämnet eller ämnena i fråga infördes i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den 1 juni 2011.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 april 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Följande post ska läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG:

Nr	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
357	Karboxin CAS-nr 5234-68-4 Cipac-nr 273	5,6-Dihydro-2-metyl-1,4-oxatiin-3-karboxanilid	≥ 970 g/kg	1 juni 2011	31 maj 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som fungicid för behandling av utsäde. Medlemsstaterna ska se till att godkännandena innehåller föreskrifter om att betningen av utsädet uteslutande får utföras i professionella betningsanläggningar och att dessa anläggningar använder de bästa tillgängliga metoderna för att förhindra utsläpp av damm vid lagring, transport och användning. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om karboxin från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 11 mars 2011, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till följande: Risken för användare. Skyddet för grundvattnet när det verksamma ämnet används i områden med känsliga mark- och/eller klimatförhållanden. Risken för fåglar och däggdjur. Villkoren för användning ska vid behov inbegripa riskreducerande åtgärder. De berörda medlemsstaterna ska begära in bekräftande uppgifter om följande: Specifikationen av det tekniska material som framställts handelsmässigt, inklusive relevanta analysresultat. Föroreningarnas betydelse. Jämförelse av det testmaterial som används i dokumentationen om toxicitet hos däggdjur och ekotoxicitet med specifikationen av det tekniska materialet. Analysmetoder för övervakning av metaboliten M6 (*) i jord, grundvatten och ytvatten samt för övervakning av metaboliten M9 (**) i grundvatten.

Nr	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
						e) Kompletterande uppgifter om den tid som krävs för att 50 % av jordmetaboliterna P/V-54 (***) och P/V-55 (****) ska försvinna i jord. f) Metabolismen i grödor vid växelbruk. g) Den långsiktiga risken för fröätande fåglar, fröätande däggdjur och växtätande däggdjur. h) Betydelsen av jordmetaboliterna P/V-54, P/V-55 och M9 för grundvattnet om karboxin klassificeras som ett ämne som 'misstänks kunna orsaka cancer' enligt förordning (EG) nr 1272/2008. De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden till kommissionen lämnar uppgifter enligt leden a, b och c senast den 1 december 2011, uppgifter enligt leden d, e, f, och g senast den 31 maj 2013 samt uppgifter enligt led h inom sex månader efter delgivandet av beslutet om klassificering av karboxin.”

⁽¹⁾ Več podrobnosti o aktivni snovi in njenih lastnostih je v poročilu o pregledu.

(*) 2-[[anilino(oxo)acetyl]sulfanyl]ethyl acetate.

(**) (2RS)-2-hydroxy-2-methyl-N-phenyl-1,4-oxathiane-3-carboxamide 4-oxide.

(***) 2-methyl-5,6-dihydro-1,4-oxathiine-3-carboxamide 4-oxide.

(****) 2-methyl-5,6-dihydro-1,4-oxathiine-3-carboxamide 4,4-dioxide.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEDIREKTIV 2011/53/EU

av den 20 april 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa dazomet som verksamt ämne och om ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000 ⁽²⁾ och (EG) nr 1490/2002 ⁽³⁾ innehåller genomförandebestämmelser för den andra och tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen ingick dazomet.
- (2) Anmälaren återkallade i enlighet med artikel 11e i förordning (EG) nr 1490/2002 sin ansökan om att det verksamma ämnet ska införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG inom två månader från det att utkastet till bedömningsrapport tagits emot. Följaktligen fastställdes det i kommissionens beslut 2008/934/EG av den 5 december 2008 om att inte ta upp vissa verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa ämnen ⁽⁴⁾ att dazomet inte skulle införas i bilaga I.
- (3) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I ⁽⁵⁾.

- (4) Ansökan lämnades till Belgien, som genom förordning (EG) nr 1490/2002 hade utsetts till rapporterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2008/934/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven gällande innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.
- (5) Belgien utvärderade de kompletterande uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 10 december 2009. Myndigheten skickade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran lade myndigheten fram sin slutsats om dazomet för kommissionen den 30 september 2010 ⁽⁶⁾. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport färdigställdes den 11 mars 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om dazomet.
- (6) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller dazomet i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som har undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Dazomet bör därför införas i bilaga I så att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med det direktivet.
- (7) Utan att det påverkar den slutsatsen bör ytterligare uppgifter inhämtas om vissa specifika aspekter. Enligt artikel 6.1 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. Man bör därför kräva att sökanden lämnar in ytterligare uppgifter för att bekräfta den eventuella grundvattenföroreningen av metylisotiocyanat, bedömningen av den eventuella långväga spridningen i luften av metylisotiocyanat och relaterade miljörisiker, den akuta risken för insektsätande fåglar samt den långsiktiga risken för fåglar och däggdjur.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 333, 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance dazomet", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):10, artikelnr 1833. [91 s.] doi:10.2903/j.efsa.2010.1833. Finns på <http://www.efsa.europa.eu>

- (8) Innan ett verksamt ämne införs i bilaga I bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som kommer att följa av införandet.
- (9) Utan att det påverkar de skyldigheter som enligt direktiv 91/414/EEG följer av införandet av ett verksamt ämne i bilaga I, bör medlemsstaterna medges en tidsfrist på sex månader efter införandet för att ompröva befintliga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller dazomet i syfte att se till att kraven i direktiv 91/414/EEG, särskilt artikel 13 och de relevanta villkoren i bilaga I, är uppfyllda. Medlemsstaterna bör vid behov ändra, ersätta eller återkalla befintliga godkännanden enligt bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG. Genom undantag från ovanstående tidsfrist bör en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna i direktiv 91/414/EEG.
- (10) Erfarenheter från tidigare införanden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾ har visat att svårigheter kan uppstå vid tolkningen av kraven på innehavarna av befintliga godkännanden när det gäller tillgång till uppgifter. För att undvika ytterligare svårigheter förefaller det därför nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt den att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att några nya krav ställs på medlemsstaterna eller på innehavarna av godkännanden i förhållande till de direktiv om ändring av bilaga I som hittills har antagits.
- (11) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (12) I beslut 2008/934/EG fastställs att dazomet inte ska införas i bilaga I och att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ska återkallas senast den 31 december 2011. Den rad som avser dazomet i bilagan till det beslutet måste utgå.
- (13) Beslut 2008/934/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Den rad som avser dazomet i bilagan till beslut 2008/934/EG ska utgå.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska senast den 30 november 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 december 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

1. Om så krävs ska medlemsstaterna i enlighet med direktiv 91/414/EEG ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dazomet som verksamt ämne senast den 30 november 2011.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att de villkor som rör dazomet i bilaga I till det direktivet har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i den post som gäller detta verksamma ämne, och att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet i enlighet med villkoren i artikel 13 i samma direktiv.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller dazomet, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som alla senast den 31 maj 2011 förtecknats i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning i överensstämmelse med de enhetliga principerna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet och med hänsyn till del B i den post som gäller dazomet i bilaga I till samma direktiv. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller villkoren i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

Därefter ska medlemsstaterna

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den 1 juni 2011.

- a) om ett växtskyddsmedel innehåller dazomet som enda verksamma ämne, om så krävs, senast den 31 maj 2015 ändra eller återkalla godkännandet, eller

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

- b) om ett växtskyddsmedel innehåller dazomet som ett av flera verksamma ämnen, om så krävs, ändra eller återkalla godkännandet senast den 31 maj 2015 eller senast det datum som fastställs för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i det eller de direktiv genom vilket eller vilka ämnet eller ämnena i fråga infördes i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, beroende på vilket datum som är det senaste.

Utfärdat i Bryssel den 20 april 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Följande post ska läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG:

Nr	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
359	Dazomet CAS-nr 533-74-4 Cipac-nr 146	3,5-Dimetyl-1,3,5-tiadiazinan-2-tion eller tetrahydro-3,5-dimetyl-1,3,5-tiadiazin-2-tion	≥ 950 g/kg	1 juni 2011	31 maj 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som nematicid, fungicid, herbicid och insekticid. Får endast godkännas för användning som jorddesinfektionsmedel. Användningen ska begränsas till en gång vart tredje år. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om dazomet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 11 mars 2011, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till följande: a) Risken för användare, arbetstagare och andra personer som råkar befinna sig i närheten. b) Skyddet för grundvattnet när det verksamma ämnet används i områden med känsliga mark- och/eller klimatförhållanden. c) Risken för vattenlevande organismer. Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder. De berörda medlemsstaterna ska begära in bekräftande uppgifter om följande: a) Den eventuella grundvattenföroreningen av metylisotiocyanat. b) Bedömningen av den eventuella långväga spridningen i luften av metylisotiocyanat och relaterade miljörisker. c) Den akuta risken för insektsätande fåglar. d) Den långsiktiga risken för fåglar och däggdjur. De berörda medlemsstaterna ska se till att sökanden till kommissionen lämnar uppgifter enligt leden a, b, c och d senast den 31 maj 2013.”

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEDIREKTIV 2011/54/EU

av den 20 april 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att införa metaldehyd som verksamt ämne och om ändring av kommissionens beslut 2008/934/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I⁽⁵⁾.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

- (4) Ansökan lämnades till Österrike, som genom förordning (EG) nr 1490/2002 hade utsetts till rapporterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2008/934/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven gällande innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000⁽²⁾ och (EG) nr 1490/2002⁽³⁾ innehåller genomförandebestämmelser för den andra och tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. I den förteckningen ingick metaldehyd.
- (2) Anmälaren återkallade i enlighet med artikel 11e i förordning (EG) nr 1490/2002 sin ansökan om att det verksamma ämnet ska införas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG inom två månader från det att utkastet till bedömningsrapport tagits emot. Följaktligen fastställdes det i kommissionens beslut 2008/934/EG av den 5 december 2008 om att inte ta upp vissa verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa ämnen⁽⁴⁾ att metaldehyd inte skulle införas i bilaga I.
- (3) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för

- (5) Österrike utvärderade de kompletterande uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 5 januari 2010. Myndigheten skickade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran lade myndigheten fram sin slutsats om metaldehyd för kommissionen den 11 oktober 2010⁽⁶⁾. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelsskedjan och djurhälsa, och en rapport färdigställdes den 11 mars 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om metaldehyd.
- (6) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller metaldehyd i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som har undersökts och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Metaldehyd bör därför införas i bilaga I så att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne kan beviljas i alla medlemsstater i enlighet med det direktivet.
- (7) Innan ett verksamt ämne införs i bilaga I bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som kommer att följa av införandet.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 333, 11.12.2008, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance metaldehyde", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):10, artikelnr 1856. [71 s.] doi:10.2903/j.efsa.2010.1856. Finns på <http://www.efsa.europa.eu>

(8) Utan att det påverkar de skyldigheter som enligt direktiv 91/414/EEG följer av införandet av ett verksamt ämne i bilaga I, bör medlemsstaterna medges en tidsfrist på sex månader efter införandet för att ompröva befintliga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller metaldehyd i syfte att se till att kraven i direktiv 91/414/EEG, särskilt artikel 13 och de relevanta villkoren i bilaga I, är uppfyllda. Medlemsstaterna bör vid behov ändra, ersätta eller återkalla befintliga godkännanden enligt bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG. Genom undantag från ovanstående tidsfrist bör en längre period medges för inlämnande och bedömning av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna i direktiv 91/414/EEG.

(9) Erfarenheter från tidigare införanden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾ har visat att svårigheter kan uppstå vid tolkningen av kraven på innehavarna av befintliga godkännanden när det gäller tillgång till uppgifter. För att undvika ytterligare svårigheter förefaller det därför nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt den att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att några nya krav ställs på medlemsstaterna eller på innehavarna av godkännanden i förhållande till de direktiv om ändring av bilaga I som hittills har antagits.

(10) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

(11) I beslut 2008/934/EG fastställs att metaldehyd inte ska införas i bilaga I och att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ska återkallas senast den 31 december 2011. Den rad som avser metaldehyd i bilagan till det beslutet måste utgå.

(12) Beslut 2008/934/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(13) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Den rad som avser metaldehyd i bilagan till beslut 2008/934/EG ska utgå.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska senast den 30 november 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 december 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

1. Om så krävs ska medlemsstaterna i enlighet med direktiv 91/414/EEG ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller metaldehyd som verksamt ämne senast den 30 november 2011.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att de villkor som rör metaldehyd i bilaga I till det direktivet har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i den post som gäller detta verksamma ämne, och att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet i enlighet med villkoren i artikel 13 i samma direktiv.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller metaldehyd, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som alla senast den 31 maj 2011 förtecknats i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning i överensstämmelse med de enhetliga principerna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet och med hänsyn till del B i den post som gäller metaldehyd i bilaga I till samma direktiv. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller villkoren i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

Därefter ska medlemsstaterna

- a) om ett växtskyddsmedel innehåller metaldehyd som enda verksamma ämne, om så krävs, senast den 31 maj 2015 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om ett växtskyddsmedel innehåller metaldehyd som ett av flera verksamma ämnen, om så krävs, ändra eller återkalla godkännandet senast den 31 maj 2015 eller senast det datum som fastställs för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i det eller de direktiv genom vilket eller vilka ämnet eller ämnena i fråga infördes i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den 1 juni 2011.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 april 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Följande post ska läggas till i slutet av tabellen i bilaga I till direktiv 91/414/EEG:

Nr	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraftträdande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
360	Metaldehyd CAS-nr 108-62-3 (tetramer) 9002-91-9 (homopolymer) Cipac-nr 62	r-2, c-4, c-6, c-8- Tetrametyl-1,3,5,7- tetroxokan	≥ 985 g/kg Acetaldehyd: högst 1,5 g/kg	1 juni 2011	31 maj 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som mollusksicid. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om metaldehyd från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 11 mars 2011, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till följande: a) Risken för de personer som hanterar eller kommer i kontakt med växtskyddsmedlet. b) Konsumenternas exponering via kosten med tanke på framtida ändringar av gränsvärdet för resthalter. c) Den akuta risken och den långsiktiga risken för fåglar och däggdjur. Medlemsstaterna ska se till att godkännandena föreskriver ett effektivt medel som verkar fränstötande på hundar. Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder.”

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

IV

(Akte som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS BESLUT

nr 788/08/KOL

av den 17 december 2008

om ändring för sextiosjunde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom ändring av befintliga kapitel om referens- och diskonteringsräntor och om statligt stöd som beviljats i form av garantier och genom införandet av ett nytt kapitel om återkrav av olagligt och oförenligt statligt stöd, statligt stöd till biofilm och annan audiovisuell produktion och statligt stöd till järnvägsföretag

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT ⁽¹⁾

MED BEAKTANDE AV avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽²⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE AV avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ⁽³⁾, särskilt artikel 24 och artikel 5.2 b, och med beaktande av följande:

ENLIGT artikel 24 i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet,

ENLIGT artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om det avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om övervakningsmyndigheten anser det nödvändigt,

ENLIGT artikel 1 i del I i protokoll 3 till övervakningsavtalet ⁽⁴⁾ ska övervakningsmyndigheten fortlöpande granska alla stödprogram som förekommer i Eftaländerna och föreslå dessa länder lämpliga åtgärder som krävs med hänsyn till den pågående utvecklingen eller EES-avtalets funktion,

ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETEN erinrar om de procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd som den antog den 19 januari 1994 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Nedan kallad *övervakningsmyndigheten*.

⁽²⁾ Nedan kallat *EES-avtalet*.

⁽³⁾ Nedan kallat *övervakningsavtalet*.

⁽⁴⁾ Nedan kallat *protokoll 3*.

⁽⁵⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll 3 till övervakningsavtalet, antagna och utfärdade av övervakningsmyndigheten den 19 januari 1994 och offentliggjorda i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallad *EUT*) L 231, 3.9.1994, s. 1 och EES-supplementet nr 32, 3.9.1994, s. 1. Riktlinjerna ändrades senast den 8 oktober 2008. Nedan kallas de *riktlinjerna för statligt stöd*. En uppdaterad version av riktlinjerna för statligt stöd finns på övervakningsmyndighetens webbplats: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Europeiska kommissionen antog den 15 november 2007 ett tillkännagivande med rubriken Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd ⁽⁶⁾,

Europeiska kommissionen utfärdade den 19 januari 2008 ett meddelande från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor ⁽⁷⁾,

Europeiska kommissionen utfärdade den 16 juni 2008 ett meddelande om en förlängning av uppföljningen av meddelandet om vissa rättsliga aspekter på biofilm och annan audiovisuell produktion från 2001 ⁽⁸⁾,

Europeiska kommissionen antog den 20 juni 2008 ett tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier ⁽⁹⁾,

Europeiska kommissionen utfärdade den 22 juli 2008 ett meddelande om gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till järnvägsföretag ⁽¹⁰⁾,

dessa meddelanden och tillkännagivanden är av betydelse även för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

det är nödvändigt att sörja för en enhetlig tillämpning av EES-reglerna om statligt stöd i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

⁽⁶⁾ EUT C 272, 15.11.2007, s. 4.

⁽⁷⁾ EUT C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽⁸⁾ EUT C 134, 16.6.2007, s. 5.

⁽⁹⁾ EUT C 155, 20.6.2008, s. 10.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184, 22.7.2008, s. 13.

ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETEN ska, enligt punkt II under rubriken "Allmänt" i slutet av bilaga XV till EES-avtalet, efter samråd med kommissionen, anta rättsakter som motsvarar de som har antagits av Europeiska kommissionen,

ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETEN har samrått med Europeiska kommissionen,

ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETEN har rådfrågat Eftastaterna genom skrivelser till Island, Liechtenstein och Norge.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kapitlet om riktlinjer för referens- och diskonteringsräntor ska ändras. Texten till det nya kapitlet återfinns i bilaga I till detta beslut.

Artikel 2

Kapitlet om riktlinjer för statligt stöd i form av statliga garantier ska ändras. Texten till det nya kapitlet finns i bilaga II till detta beslut.

Artikel 3

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom att det införs ett nytt kapitel om statligt stöd till järnvägsföretag. Texten till det nya kapitlet finns i bilaga III till detta beslut.

Artikel 4

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom att det införs ett nytt kapitel om återkrav av olagligt och oförenligt statligt stöd. Texten till det nya kapitlet finns i bilaga IV till detta beslut.

Artikel 5

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom att det införs ett nytt kapitel om stöd till biofilm och annan audiovisuell produktion. Texten till det nya kapitlet finns i bilaga V till detta beslut.

Artikel 6

Det befintliga kapitlet om klagomål i riktlinjerna för statligt stöd – Formulär för inlämning av klagomål om förment olagligt stöd – ska strykas.

Artikel 7

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2008.

För Eftas övervakningsmyndighet

Per SANDERUD
Ordförande

Kristján A. STEFÁNSSON
Ledamot av kollegiet

BILAGA I

REFERENS- OCH DISKONTERINGSRÄNTOR ⁽¹⁾

Övervakningsmyndigheten använder referens- och diskonteringsräntor inom ramen för kontrollen av statligt stöd. Referens- och diskonteringsräntor används som ett mått på marknadsräntan och för att mäta stödekvivalenter, särskilt när stödet betalas ut i form av delbetalningar och för att beräkna stödsinslaget i stödordningar som bygger på räntesubventioner. De används också för att kontrollera stödordningarnas förenlighet med reglerna för stöd av mindre betydelse och gruppundantagsförordningarna.

Övervakningsmyndigheten antar följande metod för att fastställa referensräntorna:

— Beräkningsunderlag: IBOR-räntesatser på ett år

Basräntan grundas på en penningmarknadsränta på ett år. Övervakningsmyndigheten förbehåller sig rätten att använda kortare eller längre löptider i vissa fall.

Om dessa räntesatser inte finns tillgängliga används en penningmarknadsränta på tre månader.

I avsaknad av tillförlitliga eller likvärdiga uppgifter eller om det föreligger särskilda omständigheter kan övervakningsmyndigheten i nära samarbete med den(de) berörda medlemsstaten(-erna) och i princip på grundval av uppgifter från den medlemsstatens centralbank fastställa ett annat beräkningsunderlag.

— Marginaler:

Följande marginaler ska i princip tillämpas beroende på den berörda verksamhetens kreditvärdighet och ställda säkerheter ⁽²⁾.

Länemarginaler i räntepunkter			
Kreditbetyg	Ställd säkerhet		
	Hög	Normal	Låg
Högt (AAA-A)	60	75	100
Bra (BBB)	75	100	220
Tillfredsställande (BB)	100	220	400
Lågt (B)	220	400	650
Dåligt / Finansiella svårigheter (CCC och lägre)	400	650	1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ När det gäller tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om stöd till undsättning och omstrukturering, som fastställs i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT L 97, 15.4.2005, s. 41) och särskilt artikel 24 a, anges att "låneräntan minst ska motsvara de räntor som gäller för lån till sunda företag, och i synnerhet den referensränta som övervakningsmyndigheten tillämpar". Följaktligen ska IBOR-räntesatsen på ett år höjda med minst 100 räntepunkter tillämpas för undsättningsstöd.

Vanligtvis ökas basräntan med 100 räntepunkter. Det förutsätter i) lån till företag med tillfredsställande kreditbetyg och högt ställd säkerhet eller ii) lån till företag med bra kreditbetyg och normalt ställd säkerhet.

För låntagare där det inte finns några tidigare kreditupplysningar eller kreditvärdighet som baseras på en balansräkningsmetod, som för vissa företag med särskilda syften eller nystartade företag, bör basräntan höjas med minst 400 räntepunkter (beroende på ställda säkerheter) och marginalen kan aldrig bli lägre än den som är tillämplig på moderbolaget.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=EUT:C:2008:014:0006:0009:EN:PDF>

⁽²⁾ Med normal säkerhet avses den säkerhetsnivå som normalt krävs av finansinstitut som säkerhet för deras lån. Till följd av utredningen kan nivån på säkerheterna mätas som förlustandelen vid fallissemang (LGD) som är den förväntade förlusten i procentenheter av gäldenärens exponering med hänsyn tagen till belopp som kan återvinnas från tillgångar från säkerheter och konkursförfaranden. Följaktligen är förlustandelen vid fallissemang omvänt proportionerlig i förhållande till säkerheternas giltighet. I detta kapitel förutsätter en "hög" säkerhet en förlustandel vid fallissemang som understiger eller motsvarar 30 %, en "normal" säkerhet en förlustandel vid fallissemang på mellan 31 % och 59 % och "låg" säkerhet en förlustandel vid fallissemang som överstiger eller motsvarar 60 %. För närmare upplysningar om begreppet förlust vid fallissemang se Basel II-reglerna: *International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework – Comprehensive Version*, finns på följande webbplats: <http://www.bis.org/publ/bcb128.pdf>

Kreditvärdighet behöver inte fås från särskilda kreditvärderingsinstitut, nationella kreditvärderingssystem eller de kreditvärderingssystem som används av bankerna för att återspegla andelarna fallissemang godtas också (!).

Ovannämnda marginaler kan komma att ses över då och då med hänsyn tagen till marknadsläget.

— Uppdatering

En justering av referensräntan ska göras varje år. Basräntan kommer således först att beräknas på grundval av de IBOR-räntesatser för ett år som tillämpades under september, oktober och november året innan. Den basränta som således fastställs ska gälla från och med den 1 januari. För att ta hänsyn till stora och plötsliga variationer kommer en justering dessutom att göras varje gång som genomsnittsräntan, beräknad på grundval av de tre föregående månaderna, avviker med mer än 15 % från den gällande räntesatsen. Denna nya räntesats träder i kraft den första dagen av den andra månaden efter de månader som användes vid beräkningen.

— Diskonteringsats: Beräkning av nuvärdet netto

Referensräntan ska också användas som diskonteringsränta för att beräkna nuvärden. För detta ändamål kommer i princip basräntan höjd med en fast marginal på 100 räntepunkter att användas.

— Denna metod kommer att träda i kraft den 1 januari 2009.

—

(!) För en jämförelse mellan de mest använda kreditvärderingsmekanismerna, se t.ex. tabell 1 i arbetsdokument nr 207 för Banken för internationell betalningsutjämnning: <http://www.bis.org/publ/work207.pdf>

BILAGA II

STATLIGA GARANTIER ⁽¹⁾

1. INLEDNING

1.1 Bakgrund

I detta kapitel uppdateras Eftas övervakningsmyndighets förhållningssätt när det gäller statligt stöd som beviljas i form av garantier och som syftar till att ge Eftastaterna mer detaljerade riktlinjer om principerna enligt vilka övervakningsmyndigheten har för avsikt att basera sin tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet samt protokoll 3 till övervakningsavtalet, och deras tillämpning på statliga garantier. Dessa principer anges för närvarande i det befintliga kapitlet i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd i form av garantier ⁽²⁾. Erfarenheterna av tillämpningen av det befintliga kapitlet sedan år 2000 visar att övervakningsmyndighetens politik på detta område behöver ses över. I detta sammanhang vill övervakningsmyndigheten bl.a. påminna om Europeiska kommissionens nya praxis i olika beslut ⁽³⁾ som fattats nyligen när det gäller behovet av att göra en individuell bedömning av risken för förluster i samband med garantier när det gäller stödordningar. Övervakningsmyndigheten avser att fortsätta göra sin politik på detta område så öppen som möjligt, så att dess beslut är förutsägbara och att lika behandling garanteras. Övervakningsmyndigheten vill framför allt att Eftastaterna och små och medelstora företag ska kunna vara säkra på när statliga garantier inte utgör stöd genom att på förhand, för ett givet företag och på grundval av dess kreditvärdighet, ange vilken minimiavgift som bör tas ut för en statlig garanti för att den inte ska anses utgöra statligt stöd som omfattas av artikel 61 i EES-avtalet. Motsvarande skulle ett underskott i den avgift som tas ut jämfört med den nivå kunna anses utgöra ett stödsinlag.

1.2 Olika typer av garantier

Garantier är i sin vanligaste form knutna till lån eller en annan finansiell förpliktelse som en låntagare avtalar med en långivare. Garantier kan beviljas som enskilda garantier eller inom ramen för garantiordningar.

Det kan dock finnas olika former av garantier, beroende på deras rättsliga grund, typ av transaktion som omfattas, deras varaktighet osv. Bland annat förekommer följande garantiformer:

- Allmänna garantier, dvs. garantier som beviljas företag som sådana, i motsats till garantier som är kopplade till en viss transaktion, som kan vara ett lån, en investering i eget kapital, osv.
- Garantier som beviljas genom ett särskilt instrument i motsats till garantier som sammanhänger med företagets rättsliga ställning.
- Garantier som beviljas direkt eller motgarantier som beviljas en garantigivare på den första nivån.
- Obegränsade garantier i motsats till tids- och beloppsbegränsade garantier. Som stöd i form av garantier betraktar övervakningsmyndigheten också de förmånliga finansieringsvillkor som beviljas företag vars rättsliga form utesluter konkurs eller andra insolvensförfaranden eller innebär en uttrycklig statlig garanti eller att staten täcker förluster. Detsamma gäller när en stat förvärvar en andel i ett företag och accepterar obegränsat ansvar i stället för det sedvanliga begränsade ansvaret.
- Garantier som tydligt har sin upprinnelse i ett avtal (t.ex. formella avtal, icke-ingripandebesked) eller andra rättsliga källor, i motsats till garantier i mindre synlig form (t.ex. följebrev, muntliga åtaganden), eventuellt med olika grader av säkerhet som garantin kan ge.

Särskilt i det sistnämnda fallet leder bristen på relevanta rättsliga handlingar eller räkenskapshandlingar ofta till dålig spårbarhet. Detta gäller både för mottagaren och för det statliga eller offentligrättsliga organ som beviljar garantin och därmed för den information som tredje man har tillgång till.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10, och den rättelse som offentliggjordes i EUT C 244, 25.9.2008, s. 32), och som ersätter det befintliga kapitlet i Eftas övervakningsmyndighets riktlinjer för statliga stödgarantier (EUT L 274, 26.10.2000, s. 29, EES-supplementet nr 48, 26.10.2000, s. 45).

⁽²⁾ EGT L 274, 26.10.2000, s. 29 och EES-supplement nr 48, 26.10.2000, s. 45. Detta kapitel motsvarar innehållet i kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EGT C 71, 11.3.2000, s. 14).

⁽³⁾ Exempelvis: kommissionens beslut 2003/706/EG av den 23 april 2003 om av Tyskland genomförda stödordningar: Delstaten Brandenburgs garantiprogram från 1991 och 1994 – Statligt stöd C 45/98 (f.d. NN 45/97) (EUT L 263, 14.10.2003, s. 1), kommissionens beslut av den om garantiordningar avseende fartygsfinansiering – Tyskland (N 512/03) (EUT C 62, 11.3.2004, s. 3), kommissionens beslut 2006/599/EG av den 6 april 2005 om den stödordning som Italien planerar att genomföra i form av lånegarantier till förmån för varvsindustrin, EUT L 244, 7.9.2006, s. 17.

1.3 Kapitlets struktur och tillämpningsområde

I detta kapitel avses med

- a) garantiordning: varje verktyg med hjälp av vilket garantier, utan att det krävs några ytterligare genomförandeåtgärder, kan ställas till förmån för företag, som uppfyller vissa villkor när det gäller varaktighet, belopp, underliggande transaktion, företagstyp eller företagsstorlek (t.ex. små och medelstora företag),
- b) enskild garanti: varje garanti till ett företag som inte ges på grundval av en garantiordning.

Avsnitt 3 och 4 i detta kapitel är avsedda att vara direkt tillämpliga på garantier som sammanhänger med en viss finansiell transaktion, t.ex. ett lån. Övervakningsmyndigheten anser att det är i dessa fall som det är allra nödvändigast att avgöra om garantier ska klassificeras som statligt stöd eller inte, eftersom de förekommer ofta och i regel kan kvantifieras.

Eftersom den transaktion som omfattas av en garanti i de flesta fall är ett lån, används i kapitlet begreppet "låntagare" om den huvudsakliga mottagaren av garantin och "långivare" om det organ vars risk minskas tack vare den statliga garantin. Syftet med dessa två specifika termer är också att underlätta förståelsen av den logiska grunden för texten, eftersom den grundläggande principen för ett lån är allmänt känd. Av detta följer dock inte att avsnitt 3 och 4 endast är tillämpliga på en lånegaranti. De är tillämpliga på alla garantier där en liknande risköverföring äger rum, t.ex. en investering i eget kapital, under förutsättning att hänsyn tas till den relevanta riskprofilen (inklusive en eventuell avsaknad av säkerhet).

Kapitlet gäller alla ekonomiska sektorer, inklusive transporter utan att det påverkar särskilda regler som gäller för garantier inom den berörda sektorn.

Kapitlet tillämpas inte på exportkreditgarantier.

1.4 Andra typer av garantier

Om vissa garantiformer (se punkt 1.2) omfattar en risköverföring till garantigivaren och om de inte har en eller flera av de särskilda egenskaper som avses i punkt 1.3, t.ex. försäkringsgarantier, måste varje fall undersökas separat, vid behov med tillämpning av relevanta avsnitt och metoder i detta kapitel.

1.5 Neutralitet

Detta kapitel påverkar inte artikel 125 i EES-avtalet och ingriper således inte i Efta-staternas egendomsordning. EES-avtalet förhåller sig neutralt när det gäller offentligt och privat ägande.

Framför allt blotta det faktum att ett företag till stor del är offentligt ägt är inte i sig tillräckligt för att utgöra en statlig garanti, under förutsättning att det inte uttryckligen eller underförstått finns inslag av garantier.

2. TILLÄMPNING AV ARTIKEL 61.1

2.1 Allmänna anmärkningar

I artikel 61.1 i EES-avtalet anges att stöd som ges av en EU-medlemsstat, Eftastat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med EES-avtalets funktion i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna.

Dessa allmänna kriterier är också tillämpliga på garantier. På samma sätt som för andra former av eventuellt stöd kan garantier som ges direkt av staten, dvs. av centrala, regionala eller lokala myndigheter, samt garantier som i form av statliga medel ges av andra statskontrollerade organ, t.ex. företag och som kan tillskrivas myndigheter (*), utgöra statligt stöd.

För att undvika eventuella oklarheter bör begreppet statliga medel således förtydligas när det gäller statliga garantier. Fördelen med en statlig garanti är att staten bär den risk som är knuten till garantin. Such risk-carrying by the State should normally be remunerated by an appropriate premium. Where the State forgoes all or part of such a premium, there is both a benefit for the undertaking and a drain on the resources of the State. Därmed kan det vara fråga om statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet, även om det visar sig att staten aldrig betalar ut några medel inom ramen för en garanti. Stödet beviljas vid den tidpunkt då garantin beviljas, inte då garantin åberopas eller då medel betalas ut enligt villkoren i garantin. Bedömningen av om en garanti utgör statligt stöd eller inte, och hur stort stödbeloppet i så fall är, måste göras vid den tidpunkt då garantin ställs.

I detta sammanhang påpekar övervakningsmyndigheten att en undersökning enligt reglerna om statligt stöd inte påverkar en viss åtgärds förenlighet med andra bestämmelser i EES-avtalet.

(* Se mål C-482/99, Frankrike mot kommissionen (Stardust), REG 2002, s. I-4397.

2.2 Stöd till låntagaren

Vanligtvis är det låntagaren som är stödmottagare. Såsom anges i punkt 2.1 bör riskbärandet normalt sett ersättas i form av en lämplig avgift. Om låntagaren inte behöver betala en avgift, eller betalar en låg avgift, får denne en fördel. Jämfört med en situation utan garanti ger den statliga garantin låntagaren en möjlighet att få ett lån på finansiella villkor som är bättre än de som normalt kan erhållas på finansmarknaderna. Ofta kan låntagaren tack vare den statliga garantin få lägre räntesatser eller ställa en lägre säkerhet. Utan statlig garanti skulle en låntagare i vissa fall inte kunna hitta ett finansinstitut som är redo att bevilja ett lån på några som helst villkor. Statliga garantier kan därmed underlätta skapandet av nya verksamheter och göra det möjligt för vissa företag att skaffa kapital för att utöva ny verksamhet. En statlig garanti kan också hjälpa ett konkurshotat företag att fortsätta sin verksamhet i stället för att det läggs ned eller omstruktureras, och därmed kan garantin snedvrida konkurrensen.

2.3 Stöd till långgivaren

2.3.1 Även om det i regel är låntagaren som är stödmottagare kan det inte uteslutas att också långgivaren under vissa omständigheter gynnas direkt av stödet. Om till exempel en statlig garanti beviljas i efterhand för ett lån eller en annan finansiell förpliktelse som redan har ingåtts, utan att villkoren för lånet eller den finansiella förpliktelsen anpassas, eller om ett garanterat lån används för att betala tillbaka ett annat lån utan garanti till samma kreditinstitut, kan det också vara fråga om stöd till långgivaren, eftersom lånens säkerhet ökas. Om garantin innehåller stöd till långgivaren bör det uppmärksammas att sådant stöd i princip kan utgöra driftsstöd.

2.3.2 Garantier skiljer sig från andra statliga stödåtgärder, såsom bidrag eller skattebefrielser, genom att staten när den beviljar en garanti även ingår en rättslig förbindelse med långgivaren. Därför måste eventuella följder för tredje man av statligt stöd som har beviljats olagligen beaktas. När det gäller statliga garantier för lån berörs framför allt de långgivande finansinstituten. När det gäller garantier för obligationsemissioner som görs för att finansiera företag, berörs de finansinstitut som är involverade i emissionen. Frågan om huruvida stödets olaglighet påverkar den rättsliga förbindelsen mellan staten och tredje man ska bedömas enligt nationell lagstiftning. Nationella domstolar kan behöva pröva om nationell lagstiftning utgör ett hinder för att infria garantiavtalen och övervakningsmyndigheten anser att de vid en sådan bedömning ska beakta överträdelsen av EES-rätten. Långgivare kan därför ha ett intresse av att, som en rutinmässig säkerhetsåtgärd, kontrollera att EES-reglerna om statligt stöd har iakttagits när garantier beviljas. En Eftastat bör kunna tillhandahålla det ärendenummer som övervakningsmyndigheten givit ett enskilt ärende eller en stödordning och eventuellt en icke-konfidentiell version av övervakningsmyndighetens beslut tillsammans med relevanta hänvisningar till *Europeiska unionens officiella tidning*. Övervakningsmyndigheten kommer för sin del att göra sitt yttersta för att på ett öppet sätt hålla upplysningar om de ärenden och ordningar som den godkänt tillgängliga.

3. OMSTÄNDIGHETER SOM UTESLUTER STÖD

3.1 Allmänna överväganden

Om en enskild garanti eller en garantiordning som ingåtts av staten inte ger ett företag några fördelar utgör det inte statligt stöd.

För att avgöra om en förmån beviljas via en garanti eller en garantiordning har EG-domstolen i nyligen meddelade domar ⁽⁵⁾ bekräftat att Europeiska kommissionen bör grunda sin bedömning på principen om en privat investerare i en marknadsekonomi (nedan kallad *den marknadsekonomiska investerarprincipen*). Därför bör det tas hänsyn till vilka möjligheter ett stödmottagande företag i praktiken har att få andra motsvarande ekonomiska resurser genom att vända sig till kapitalmarknaden. Det är inte fråga om statligt stöd om en ny finansieringskälla ställs till förfogande på villkor som en privat aktör skulle kunna godta på normala marknadsekonomiska villkor ⁽⁶⁾.

För att underlätta bedömningen av om den marknadsekonomiska investerarprincipen har följts när det gäller en viss garantiåtgärd, anger övervakningsmyndigheten i detta avsnitt en rad villkor som är tillräckliga för att stöd inte ska anses föreligga. Enskilda garantier omfattas av punkt 3.2, med ett enklare alternativ för små och medelstora företag i punkt 3.3. Garantiordningar omfattas av punkt 3.4, med ett enklare alternativ för små och medelstora företag i punkt 3.5.

⁽⁵⁾ Se mål C-482/99 som det hänvisas till i fotnot 4.

⁽⁶⁾ Se Eftas övervakningsmyndighets riktlinjer för statligt stöd i fråga om offentliga myndigheters innehav (EGT L 231, 3.9.1994, s.1, EES-supplement nr 32, 3.9.1994, s. 1). Dessa riktlinjer bygger på Europeiska gemenskapens bulletin 9–1984 om tillämpningen av [f.d.] artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget på offentliga myndigheters innehav, som införts i punkt 9 i bilaga XV till EES-avtalet. Se även förenade målen 296 och 318/82 Nederländerna och Leeuwarder Papierwarenfabriek Bv mot kommissionen, REG 1985, s. 809, punkt 17. Se även Eftas övervakningsmyndighets riktlinjer för statligt stöd till luftfartssektorn (EGT L 124, 23.5.1996, s. 41 (punkt 30), EES-supplementet nr 23, 23.5.1996, s. 86 (punkt 30)). I dessa riktlinjer föreskrivs hur övervakningsmyndigheten ska tillämpa de kriterier som motsvarar kommissionens meddelande om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EG-fördraget samt artikel 61 i EES-avtalet på statligt stöd till flygsektorn (EGT C 350, 10.12.1994, s. 5) punkterna 25 och 26.

3.2 Enskilda garantier

När det gäller enskilda statliga garantier anser övervakningsmyndigheten att det för att förekomsten av statligt stöd ska kunna uteslutas är tillräckligt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Låntagaren är inte i ekonomiska svårigheter.

Definitionen i kapitlet i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter bör följas när det gäller att avgöra om låntagaren ska anses vara i ekonomiska svårigheter⁽⁷⁾. Små och medelstora företag som bildats för kortare tid än tre år ska inte anses vara i svårigheter under den perioden enligt detta kapitel.

- b) Garantins omfattning kan mätas korrekt när den beviljas.

Det betyder att garantin måste vara kopplad till en viss finansiell transaktion, ett maximibelopp för garantierna ska ha fastställts och de ska vara tidsbegränsade.

- c) Garantin täcker högst 80 % av det utestående lånet eller någon annan finansiell förpliktelse. Denna begränsning gäller inte garantier som täcker skuldebrev⁽⁸⁾.

Övervakningsmyndigheten anser att om en finansiell förpliktelse täcks helt av en statlig garanti har långgivaren inte lika stor anledning att på rätt sätt bedöma, säkra och minimera riskerna i samband med lånetransaktionen, och framför allt att på rätt sätt bedöma låntagarens kreditvärdighet. På grund av bristande resurser gör den statliga garantigivaren kanske inte alltid en sådan riskbedömning. Avsaknaden av incitament att minimera riskerna för att lånet inte ska återbetalas kan leda till att långgivarna tar upp lån med större kommersiella risker än normalt och därmed till att andelen högriskgarantier i statens portfölj ökar.

Denna begränsning på 80 % gäller inte statliga garantier som beviljats för att finansiera ett företag vars verksamhet enbart består av att sköta ett uppdrag att verka i allmänhetens tjänst⁽⁹⁾ som det har anförtrotts på korrekt sätt och om denna garanti har beviljats av den myndighet som anförtrott uppdraget. Begränsningen på 80 % är tillämplig om det berörda företaget tillhandahåller andra tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller bedriver annan ekonomisk verksamhet.

För att garantera att långgivaren faktiskt bär en del av risken måste särskild uppmärksamhet ägnas följande två aspekter:

- Om storleken på lånet eller den finansiella förpliktelsen minskar över tiden, t.ex. därför att lånet börjar återbetalas, måste det garanterade beloppet minska i motsvarande mån, så att garantin aldrig vid någon tidpunkt täcker mer än 80 % av det utestående lånet eller den finansiella förpliktelsen.
- Förluster måste bäras proportionellt och på samma sätt av långgivaren och garantigivaren. På samma sätt måste nettoåtervinningen (dvs. intäkter exklusive kostnader för hantering av anspråk) genom indrivning av skulder från säkerheter som ställts av låntagaren på ett proportionellt sätt minska förlusterna för långgivaren och garantigivaren. Garantier där förlusterna först tillskrivs garantigivaren och först därefter långgivaren, anses kunna omfatta stöd.

En medlemsstat som vill ge en garanti som överstiger tröskelvärdet på 80 % och gör gällande att garantin inte utgör statligt stöd bör underbygga sitt påstående, t.ex. på grundval av hur hela transaktionen har gått till, och anmäla garantin till övervakningsmyndigheten så att det kan göras en korrekt bedömning av om den eventuellt har karaktären av statligt stöd.

⁽⁷⁾ EUT L 97, 15.4.2005, s. 41 och EES-supplementet nr 18, 14.4.2005, s. 1. Detta kapitel motsvarar gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2).

⁽⁸⁾ För en definition av skuldebrev, se artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraverna angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38), som införlivades med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 120/2005 av den 30 september 2005 om ändring av bilaga IX till EES-avtalet (EUT L 339, 22.12.2005, s. 26, EES-supplementet nr 66, 22.12.2005, s. 15). Direktivet ändrades genom direktiv 2008/22/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 50) (ännu inte infört i EES-avtalet).

⁽⁹⁾ En sådan tjänst av allmänt ekonomiskt intresse måste vara förenlig med EES-regler såsom kommissionens beslut 2005/842/EG av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 312, 29.11.2005, s. 67), som infördes i EES-avtalet genom ett beslut från Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 91/2006, om ändring av bilaga XV till EES-avtalet (EUT L 289, 19.10.2006, s. 31, EES-supplementet nr 52, 19.10.2006, s. 24) och kapitlet i dessa riktlinjer om statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (EUT L 109, 26.4.2007, s. 44, EES-supplementet nr 20, 26.4.2007, s. 1). Kapitlet motsvarar gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (EUT C 297, 29.11.2005, s. 4).

- d) Ett marknadsorienterat pris betalas för garantin.

Såsom anges i punkt 2.1 bör riskbärandet normalt sett ersättas i form av en lämplig avgift för det belopp för vilket en garanti eller en motgaranti har ställts. Om det pris som har betalats för garantin är minst lika högt som den motsvarande avgift på finansmarknaden som fungerar som riktmärke innehåller garantin inte stöd.

Om ingen motsvarande garantiavgift som kan fungera som riktmärke står att finna på finansmarknaden, ska den totala finansiella kostnaden av det garanterade lånet, inklusive räntesatsen på lånet och garantiavgiften, jämföras med marknadspriset på ett motsvarande lån utan garanti.

För att det motsvarande marknadspriset ska kunna fastställas bör det i båda fallen tas hänsyn till garantins och det underliggande lånets egenskaper. Detta omfattar följande: transaktionsbeloppet och transaktionens varaktighet, en säkerhet som ställs av låntagaren och andra erfarenheter som påverkar värderingen av återbetalningsgraden, sannolikheten för att låntagaren inte kan betala på grund av sin ekonomiska ställning, verksamhetssektor och framtidsutsikter samt andra ekonomiska villkor. Denna analys bör framför allt göra det möjligt för låntagaren att klassificeras utifrån en riskvärdering. Denna klassificering kan tillhandahållas av ett internationellt erkänt värderingsinstitut eller eventuellt göras med hjälp av den interna värdering som används av den bank som beviljat det underliggande lånet. I detta sammanhang pekar övervakningsmyndigheten på sambandet mellan antalet fall av betalningsförsummelse och den värdering som görs av internationella finansinstitut, vilkas arbete också är allmänt tillgängligt⁽¹⁰⁾. För att bedöma om avgiften följer marknadspriserna kan Eftastaten jämföra de priser som företag med samma kreditvärdighet betalar på marknaden.

Därför godtar övervakningsmyndigheten inte att garantiavgiften fastställs till en enda nivå som ska anses motsvara en övergripande norm för hela branschen.

3.3 Värdering av enskilda garantier för små och medelstora företag

Undantagsvis gäller att om låntagaren är ett litet eller medelstort företag⁽¹¹⁾ kan kommissionen genom ett undantag från punkt 3.2 d godta en enklare utvärdering av om en lånegaranti omfattar stöd eller inte. I det fallet, och förutsatt att övriga villkor i punkterna 3.2 a, b och c är uppfyllda, skulle en statlig garanti inte anses utgöra statligt stöd om den årliga minimiavgift (en s.k. säkerhetsavgift⁽¹²⁾) som anges i följande tabell tas ut på grundval av det belopp som faktiskt garanterats av staten, på grundval av låntagarens kreditvärdighet⁽¹³⁾:

Kreditkvalitet	Standard and Poor's	Fitch	Moody's	Årlig säkerhetsavgift
Högsta kvalitet	AAA	AAA	Aaa	0,4 %
Mycket stark betalningsförmåga	AA +	AA +	Aa 1	0,4 %
	AA	AA	Aa 2	
	AA –	AA –	Aa 3	
Stark betalningsförmåga	A +	A +	A 1	0,55 %
	A	A	A 2	
	A –	A –	A 3	

⁽¹⁰⁾ T.ex. tabell 1 om ratinginstituts kreditvärderingar i arbetsdokument nr 207 utarbetat av banken för internationell betalningsutjämnning, på följande adress: <http://www.bis.org/publ/work207.pdf>

⁽¹¹⁾ Små och medelstora företag avser den definition som anges i kapitlet i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd till mikroföretag samt små och medelstora företag. Definitionen är förenlig med kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36). Se också bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33), som infördes i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 88/2002 om ändring av bilaga XV till EES-avtalet (EUT L 266, 3.10.2002, s. 56, EES-supplementet nr 49, 3.10.2002, s. 42). Denna förordning ändrades genom förordning (EG) nr 1976/2006 (EUT L 368, 23.12.2006, s. 85), som införlivats i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 28/2007 (EUT L 209, 9.8.2007, s. 50, EES-supplementet nr 38, 9.8.2007, s. 33).

⁽¹²⁾ Dessa säkerhetsavgifter fastställs i enlighet med de marginaler som fastställs för lån till företag med samma kreditvärdighet i kapitlet från övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd avseende metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor. Detta riktlinjer motsvarar kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6). En allmän sänkning med räntepunkter har beaktats i enlighet med den studie som Europeiska kommissionen har låtit utföra om detta (http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/full_report.pdf – se sidorna 23 och 156–159 i studien), en generell sänkning på 20 räntepunkter har beaktats. Sänkningen motsvarar skillnaden när det gäller marginalen för en motsvarande risk mellan ett lån och en garanti för att beakta de extrakostnader som är specifikt förknippade med lån.

⁽¹³⁾ I tabellen tillämpas de kreditvärdighetsklasser som Standard and Poor's, Fitch och Moody's använder och som banksektorn oftast använder för att koppla sitt eget kreditvärderingssystem enligt beskrivningen i punkt 3.2 d). Kreditvärderingen behöver dock inte komma från dessa specifika kreditvärderingsinstitut. Nationella kreditvärderingssystem eller sådana som används av banker för att bedöma risken för betalningsförsummelse är lika godtagbara under förutsättning att de anger den ettåriga sannolikheten för betalningsförsummelse, eftersom denna siffra används av kreditvärderingsinstituten för att värdera företag. Andra system bör ge möjlighet till en motsvarande klassificering genom denna värderingsnyckel.

Kreditkvalitet	Standard and Poor's	Fitch	Moody's	Årlig säkerhetsavgift
Tillräcklig betalningsförmåga	BBB +	BBB +	Baa 1	0,8 %
	BBB	BBB	Baa 2	
	BBB –	BBB –	Baa 3	
Betalningsförmågan sårbar för negativa omständigheter	BB +	BB +	Ba 1	2,0 %
	BB	BB	Ba 2	
	BB –	BB –	Ba 3	
Betalningsförmågan försvagas sannolikt av negativa omständigheter	B +	B +	B 1	3,8 %
	B	B	B 2	
	B –	B –	B 3	6,3 %
Betalningsförmågan är beroende av fortsatt gynnsamma förhållanden	CCC +	CCC +	Cirkaa 1	Ingen årlig säkerhetsavgift är möjlig
	CCC	CCC	Caa 2	
	CCC –	CCC –	Caa 3	
	CC	CC		
		C		
Saknar helt eller nästan helt betalningsförmåga	SD	DDD	Ca	Ingen årlig säkerhetsavgift är möjlig
	D	DD	C	
		D		

Säkerhetsavgifterna är tillämpliga på det belopp för vilket garanti eller motgaranti faktiskt ställs av staten i början av det berörda året. De måste betraktas som det minimum som ska tillämpas för ett företag som har en kreditvärdighet som är minst lika hög som de som anges i tabellen ⁽¹⁴⁾.

När det är fråga om en enda garantiavgift i förskott anses lånegarantin vara fri från stöd om den minst motsvarar nuvärdet på de framtida garantiavgifterna såsom anges ovan, varvid den diskonteringsränta som används är den motsvarande referensräntan ⁽¹⁵⁾.

Såsom framgår av tabellen ovan kan företag med en värdering som motsvarar CCC/Caa eller sämre inte komma i fråga för den här förenklade metoden.

För små och medelstora företag om vilka det inte finns några tidigare kreditupplysningar eller vilka har en kreditvärdering som grundar sig på en balansräkningsmetod, t.ex. företag avsedda för särskilda ändamål eller nystartade företag, är säkerhetsavgiften 3,8 %, men den kan aldrig vara lägre än den som skulle tillämpas på moderbolagen.

Dessa marginaler kan komma att ses över då och då med hänsyn till marknadssituationen.

3.4 Garantiordningar

När det gäller statliga garantiordningar anser övervakningsmyndigheten att det inte är fråga om statligt stöd om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- Ordningen är inte öppen för låntagare som befinner sig i ekonomiska svårigheter (se mer om detta i punkt 3.2 a).
- Garantiernas omfattning kan mätas korrekt när de beviljas. Det betyder att garantierna måste vara kopplade till vissa finansiella transaktioner, ett maximibelopp för garantin ska ha fastställts och den ska vara tidsbegränsad.

⁽¹⁴⁾ T.ex. ett företag som en bank ger en kreditvärdighet som motsvarar BBB-/Baa3 bör åläggas en årlig garantiavgift på minst 0,8 % av det belopp som faktiskt garanteras av staten i början av året.

⁽¹⁵⁾ Se de riktlinjer som det hänvisas till i fotnot 12, i vilket följande anges: Referensräntan används också som diskonteringsränta för att beräkna nuvärdet. För detta ändamål kommer i princip basräntan höjdt med en fast marginal på 100 räntepunkter att användas. (s. 4).

- c) Garantierna täcker högst 80 % av varje utestående lån eller annan finansiell förpliktelse (se mer om detaljer och undantag i punkt 3.2 c).
- d) De villkor som fastställs i garantiordningen bygger på en realistisk riskbedömning, så att de avgifter som betalas av stödmottagarna med all sannolikhet gör garantiordningen självfinansierande. Att garantiordningen är självfinansierande och riskerna beaktas korrekt betraktas av övervakningsmyndigheten som indikationer på att de garantiavgifter som tas ut inom ramen för garantiordningen följer marknadspriserna.

Det medför att en riskbedömning måste göras för varje ny garanti på grundval av alla relevanta faktorer (kvaliteten på låntagaren, säkerheter, garantins löptid osv.). Utifrån denna riskanalys ska riskkategorier⁽¹⁶⁾ fastställas, garantin ska hänföras till en av dessa riskkategorier och motsvarande garantiavgift ska tas ut på det belopp för vilket garanti eller motgaranti har ställts.

- e) För att en korrekt och progressiv utvärdering av ordningens självfinansieringsaspekt ska kunna göras måste det minst en gång per år kontrolleras om avgiftsnivån är tillräcklig. Detta görs på grundval av stödordningens faktiska förluster under en rimlig tidsrymd ur ekonomiskt hänseende, och avgifterna anpassas därefter om det finns en risk för att ordningen inte längre är självfinansierande. Anpassningen kan avse alla utfärdade och framtida garantier eller enbart de sistnämnda.
- f) För att de avgifter som tas ut ska anses följa marknadspriserna måste de täcka de normala risker som beviljandet av garantin är förknippat med, de administrativa kostnaderna för ordningen och en årlig avkastning på ett tillräckligt kapital, även om detta kapital inte alls eller endast delvis har ackumulerats.

De administrativa kostnaderna bör åtminstone omfatta de särskilda kostnader för preliminär riskbedömning samt för riskövervakning och riskhantering som är förknippade med beviljande och förvaltning av garantin.

Vad kapitalersättningen beträffar konstaterar övervakningsmyndigheten att vanliga garantigivare omfattas av kapitalkravsregler som tvingar dem att skapa en buffert i form av eget kapital för att inte försättas i konkurs på grund av variationer i de årliga förluster som garantierna orsakar. Statliga garantiordningar omfattas normalt inte av dessa regler och för deras del behöver inga sådana reserver upprättas. Underskottet täcks således med medel ur statsbudgeten varje gång de förluster som härrör från garantierna överskrider intäkterna av garantiavgifterna. Denna statliga garanti försätter ordningen i en fördelaktigare situation än en vanlig garantigivare. För att undvika denna skillnad och ersätta staten för den risk den tar anser övervakningsmyndigheten att garantiavgifterna måste täcka avkastningen på ett tillräckligt kapital.

Övervakningsmyndigheten anser att kapitalet måste motsvara 8 %⁽¹⁷⁾ av de utestående garantierna. För garantier som beviljats företag som har en kreditvärdighet som motsvarar AAA/AA - (Aaa/Aa3) kan det kapitalbelopp som ska ersättas minskas till 2 % av de utestående garantierna. När det gäller garantier som beviljats företag som har en kreditvärdighet som motsvarar A+/A - (A1/A3), kan det kapitalbelopp som ska ersättas minskas till 4 % av de utestående garantierna.

En normal ersättning för detta kapital består av en riskpremie, eventuellt förhöjd med den riskfria räntesatsen.

Riskpremien ska alltid betalas till staten på det tillräckliga kapitalbeloppet. Utifrån sin och Europeiska kommissionens praxis anser övervakningsmyndigheten att en normal riskpremie för eget kapital uppgår till minst 400 räntepunkter och att en sådan riskpremie bör tas med i den garantiavgift som debiteras stödmottagarna⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁶⁾ Se mer om detta i fotnot 13.

⁽¹⁷⁾ Motsvarar de kapitalkrav som anges i artikel 75 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1), som infördes i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 65/2008 om ändring av bilaga IX till EES-avtalet (EUT L 257, 25.9.2008, s. 27, EES-supplementet nr 58, 25.9.2008, s. 9) jämförd med bilaga VI (punkt 41 och följande) till det direktivet.

⁽¹⁸⁾ För en garanti som uppgår till 100 för ett företag med kreditvärdighet BBB uppgår således de reserver som ska upprättas till 8. Om 400 räntepunkter (eller 4 %) tillämpas på detta belopp medför det årliga kapitalkostnader på $8\% \cdot 4\% = 0,32\%$ av det garanterade beloppet, vilket påverkar priset på garantin i motsvarande grad. Om den årliga sannolikheten för betalningsförsummelse som i ordningen förutses för detta företag är t.ex. 0,35 % och de årliga administrativa kostnaderna uppskattas till 0,1 % är priset på den garanti för vilken inget stöd antas föreligga 0,77 % per år.

Om kapitalet, som i de flesta statliga garantiordningar, inte ges till ordningen och staten därför inte bidrar med medel, behöver den riskfria räntesatsen inte beaktas. Alternativt, om det underliggande kapitalet i praktiken tillhandahålls av staten, måste staten betala lånekostnader och dessa medel kommer ordningen till godo, eventuellt genom investeringar. Därför måste den riskfria räntesatsen betalas till staten för det belopp som ställts till förfogande. Vidare bör denna ersättning tas från ordningens finansiella intäkter och behöver inte nödvändigtvis påverka garantiavgifterna⁽¹⁹⁾. Övervakningsmyndigheten anser att avkastningen på en tioårig obligation lämpar sig som referens för den riskfria räntesatsen tagen som normal avkastning på kapital.

- g) För att garantera insyn måste ordningen ange villkoren för beviljande av framtida garantier, t.ex. vilka företag som är stödberättigade med avseende på kreditvärdighet och, i tillämpliga fall, sektor och storlek, högsta belopp samt garantiernas varaktighet.

3.5 Värdering av garantiordningar för små och medelstora företag

Med tanke på den särskilda situationen för små och medelstora företag och för att underlätta deras tillgång till finansiering, särskilt genom användning av garantiordningar, finns det två specifika möjligheter för sådana företag:

- Användningen av säkerhetsavgifter, såsom dessa definieras för enskilda garantier till små och medelstora företag.
- Värdering av garantiordningar som sådana genom att göra det möjligt att tillämpa en enda avgift och undvika behovet av individuell kreditvärdering av stödmottagande små och medelstora företag.

Följande villkor gäller för dessa regler:

Användning av säkerhetsavgifter i garantiordningar för små och medelstora företag

I linje med vad som föreslås i förenklings syfte när det gäller enskilda garantier, kan garantiordningar till förmån för små och medelstora företag i princip anses vara självfinansierande och inte utgöra statligt stöd om man tillämpar de minimiavgifter som anges i punkt 3.3 och som grundar sig på kreditvärderingen av företag⁽²⁰⁾. Övriga villkor som anges i punkterna 3.4 a, b och c och i punkt 3.4 g måste fortfarande vara uppfyllda. Vidare anses de villkor som anges i punkterna 3.4 d, e och f vara uppfyllda om man använder de årliga minimiavgifter som anges i punkt 3.3.

Användning av en enda avgift i garantiordningar för små och medelstora företag

Övervakningsmyndigheten är medveten om att det är en kostsam process att göra en enskild riskbedömning av varje låntagare, och förfarandet kan inte anses vara ändamålsenligt om en ordning omfattar ett stort antal små lån för vilka den är ett verktyg för riskspridning.

Om en ordning endast avser garantier för små och medelstora företag och det garanterade beloppet inte överstiger ett tröskelvärde på 2,5 miljoner euro per företag inom ramen för den berörda ordningen, kan övervakningsmyndigheten därför genom ett undantag från punkt 3.4 d godta en enda årlig garantiavgift för samtliga låntagare. För att garantier som beviljats enligt en sådan ordning inte ska anses utgöra statligt stöd måste ordningen emellertid förbli självfinansierande, och samtliga övriga villkor som anges i punkterna 3.4 a, b och c och punkterna 3.4 e, f och g måste fortfarande vara uppfyllda.

3.6 Ingen automatisk klassificering som statligt stöd

Om något av de villkor som anges i punkterna 3.2–3.5 inte uppfylls, betyder det inte att garantin eller garantiordningen automatiskt betraktas som statligt stöd. Om det råder några som helst tvivel om huruvida en planerad garanti eller garantiordning utgör statligt stöd bör den anmälas till övervakningsmyndigheten.

4. GARANTIER MED INSLAG AV STÖD

4.1 Allmänt

Om en enskild garanti eller en garantiordning inte är förenlig med den marknadsekonomiska investeringsprincipen anses den omfatta statligt stöd. Inslaget av statligt stöd måste därför kvantifieras för att kontrollera om stödet kan anses förenligt på grundval av ett visst undantag från stödreglerna. I princip anses inslaget av statligt stöd vara skillnaden mellan det rätta marknadspriset på den garanti som beviljas enskilt eller genom en garantiordning och det pris som faktiskt betalas för den åtgärden.

⁽¹⁹⁾ I det fallet, och förutsatt att den riskfria räntesatsen anses vara 5 %, kommer den årliga kostnaden för de reserver som ska upprättas att för samma garanti på 100 och reserver på 8 vara $8 \% \cdot (4 \% + 5 \%) = 0,72 \%$ av det belopp för vilket garanti har ställts. Enligt samma antagande (sannolikhet för betalningsförsummelse på 0,35 % och administrativa kostnader på 0,1 %) skulle priset på garantin vara 0,77 % per år och en kompletterande ersättning på 0,4 % borde betalas till staten av ordningen.

⁽²⁰⁾ Detta omfattar bestämmelsen att för små och medelstora företag om vilka det inte finns några tidigare kreditupplysningar eller som har en kreditvärdering som grundar sig på en balansräkningsmetod, är säkerhetsavgiften 3,8 %, men den kan aldrig vara lägre än den som skulle tillämpas på moderbolagen.

De resulterande årliga kontantbidragsekvivalenterna bör diskonteras till nuvärdet med hjälp av referensräntan och sedan läggas ihop så att den sammanlagda bidragsekvivalenten erhålls.

När övervakningsmyndigheten beräknar stödslaget i en garanti fäster den särskild uppmärksamhet vid följande omständigheter:

- a) När det gäller enskilda garantier, huruvida låntagaren befinner sig i ekonomiska svårigheter. När det gäller garantiordningar, huruvida det enligt ordningens kriterier för stödberättigande är möjligt att utesluta sådana företag från ordningen (se mer om detta i punkt 3.2 a).

Övervakningsmyndigheten konstaterar att för företag i svårigheter skulle en eventuell garantigivare på marknaden ta ut en hög avgift när garantin beviljas med tanke på den förväntade risken för betalningsförsummelse. Om det blir väldigt sannolikt att låntagaren inte kommer att kunna betala tillbaka lånet kan det hända att en sådan marknadsmässig avgift inte finns, och i undantagsfall kan stödslaget i garantin visa sig vara lika stort som det belopp som garantin faktiskt täcker.

- b) Huruvida omfattningen av varje garanti kan mätas korrekt när den beviljas.

Det betyder att garantierna måste vara kopplade till en viss finansiell transaktion, vara fastställda till ett maximibelopp och vara tidsbegränsade. I detta sammanhang anser övervakningsmyndigheten i princip att obegränsade garantier är oförenliga med artikel 61 i EES-avtalet.

- c) Huruvida garantin täcker mer än 80 % av varje utestående lån eller någon annan finansiell förpliktelse (för detaljer och undantag, se punkt 3.2 c).

För att garantera att långgivaren har en verklig drivkraft att på ett korrekt sätt bedöma, säkra och minimera den risk som utlåningstransaktionen ger upphov till, och särskilt att på ett korrekt sätt bedöma låntagarens kreditvärdighet, anser övervakningsmyndigheten att långgivaren⁽²¹⁾ bör bära en andel på minst 20 % som inte omfattas av en statlig garanti för att säkra sina lån på ett korrekt sätt och minimera den risk som transaktionen är förknippad med. Övervakningsmyndigheten kommer därför i allmänhet att göra en noggrannare undersökning av garantier eller garantiordningar som omfattar en hel (eller nästan en hel) finansiell transaktion, utom i det fall Eftastaten i fråga av välgrundade skäl kan motivera detta, t.ex. med hänvisning till att transaktionen är av ett särskilt slag.

- d) Huruvida de särskilda egenskaperna hos garantin eller lånet (eller någon annan finansiell förpliktelse) har beaktats vid fastställandet av marknadsavgiften för garantin, som ligger till grund för beräkningen av stödslaget genom att den jämförs med den avgift som faktiskt betalas (se mer om detta i punkt 3.2 d).

4.2 Stödslag i enskilda garantier

För en enskild garanti bör kontantbidragsekvivalenten beräknas som skillnaden mellan marknadspriset för garantin och det pris som faktiskt betalats.

Om marknaden inte ger några garantier för den berörda transaktionstypen finns det inte något marknadspris för garantin. I det fallet bör stödslaget beräknas på samma sätt som bidragsekvivalenten för ett mjukt lån, nämligen som skillnaden mellan den marknadsmässiga räntesats just detta företag skulle ha varit tvungen att betala utan garantin och den räntesats som kunnat fås tack vare den statliga garantin efter det att hänsyn tagits till eventuella avgifter som betalats. Om det inte finns någon marknadsmässig räntesats och om Eftastaten vill använda referensräntan som riktmärke, betonar övervakningsmyndigheten att de villkor som anges i kapitlet om dess riktlinjer för referensräntesatser⁽²²⁾ är giltiga för en beräkning av stödnivån i en enskild garanti. Det betyder att särskild uppmärksamhet måste ägnas det tillägg som ska läggas till basräntan för att beakta den relevanta riskprofil som sammanhänger med den transaktion som omfattas, det företag som beviljats garanti och de säkerheter som ställts.

4.3 Stödslag i enskilda garantier för små och medelstora företag

För små och medelstora företag kan det förenklade värderingssystem som beskrivs i punkt 3.3 också tillämpas. I det fallet kommer skillnaden mellan denna miniminivå och den avgift som tas ut att betraktas som stöd, om avgiften för en viss garanti inte motsvarar det värde som fastställts som ett minimum för dess kreditvärdighetskategori. Om garantin varar mer än ett år ska de årliga underskotten diskonteras med hjälp av den tillämpliga referensräntesatsen⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ Detta bygger på att företaget ställer motsvarande säkerhet till staten och kreditinstitutet.

⁽²²⁾ Se det kapitel som det hänvisas till i fotnot 12.

⁽²³⁾ Se mer om detta i fotnot 15.

Endast i fall där den berörda Eftastaten lagt fram tydliga bevis och gett en tillräcklig motivering kan övervakningsmyndigheten godkänna ett undantag från dessa regler. En riskbaserad metod måste fortfarande följas i sådana fall.

4.4 Stödinslag i garantiordningar

För garantiordningar är kontantbidragsekvivalenten för varje garanti i garantiordningen skillnaden mellan den (eventuella) avgift som verkligen tas ut och den avgift som borde tas ut inom ramen för en motsvarande stödordning som inte omfattar stöd och som inrättats enligt villkoren i punkt 3.4. De ovannämnda teoretiska avgifterna som ligger till grund för beräkningen av stödinslaget ska därför täcka de normala risker som garantin är förknippad med samt de administrativa kostnaderna och kapitalkostnaderna⁽²⁴⁾. Syftet med detta sätt att beräkna bidragsekvivalenten är att garantera att det stöd som sammanlagt beviljas inom ramen för garantiordningen också på medellång och lång sikt motsvarar de pengar som myndigheterna skjuter till för att täcka underskottet i garantiordningen.

Eftersom det i fråga om statliga garantiordningar är möjligt att de exakta omständigheterna i de enskilda fallen inte är kända när garantiordningen ska bedömas, måste stödinslaget bedömas med hänvisning till garantiordningens bestämmelser.

Stödinslag i garantiordningar kan också beräknas med metoder som övervakningsmyndigheten redan har godkänt efter att ha anmälts enligt en rättsakt som införlivats i EES-avtalet på området statligt stöd, t.ex. kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 av den 24 oktober 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd⁽²⁵⁾, förutsatt att den godkända metoden uttryckligen tillämpas på den typ av garantier och den typ av underliggande transaktioner det är fråga om.

Endast i fall där den berörda Eftastaten lagt fram tydliga bevis och gett en tillräcklig motivering kan övervakningsmyndigheten godkänna ett undantag från dessa regler. En riskbaserad metod måste fortfarande följas i sådana fall.

4.5 Stödinslag i garantiordningar för små och medelstora företag

De båda förenklingsverktyg som beskrivs i punkt 3.5 och som avser garantiordningar för små och medelstora företag kan också användas till att beräkna stöd. Följande villkor gäller för dessa regler:

Användning av säkerhetsavgifter i garantiordningar för små och medelstora företag

För små och medelstora företag kan det förenklade värderingssystem som beskrivs i punkt 3.5 också tillämpas. I det fallet, om avgiften för en viss kategori i en garantiordning inte motsvarar det värde som fastställts som ett minimum för dess kreditvärdighetskategori⁽²⁶⁾, betraktas skillnaden mellan denna miniminivå och den avgift som tas ut som stöd⁽²⁷⁾. Om garantin varar mer än ett år ska de årliga underskotten diskonteras med hjälp av referensräntesatsen⁽²⁸⁾.

Användning av en enda avgift i garantiordningar för små och medelstora företag

Med tanke på att konkurrensen kan snedvridas mindre av statligt stöd som ges inom ramen för en garantiordning för små och medelstora företag, anser övervakningsmyndigheten att om en stödordning endast avser garantier för små och medelstora företag där det garanterade beloppet inte överstiger ett tröskelvärde på 2,5 miljoner euro per företag inom ramen för den berörda stödordningen, kan kommissionen genom ett undantag från punkt 4.4 godkänna en värdering av stödnivån i ordningen som sådan, utan att det krävs någon värdering av varje enskild garanti eller riskklass inom ordningen⁽²⁹⁾.

⁽²⁴⁾ Denna beräkning kan för varje riskklass sammanfattas som skillnaden mellan a) det utestående belopp som garanteras, multiplicerat med riskfaktorn för riskklassen (där "risken" är sannolikheten för betalningsoförmåga efter det att administrativa kostnader och kapitalkostnader tagits med i beräkningen), vilket utgör den marknadsmässiga avgiften, och b) eventuella betalda avgifter, dvs. (garanterat belopp × risken) – betald avgift.

⁽²⁵⁾ EUT L 302, 1.11.2006, s. 29. Införlivad med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 157/2006 (EUT L 89, 29.3.2007, s. 33, EES-supplementet nr 15, 29.3.2007, s. 26).

⁽²⁶⁾ Detta omfattar möjligheten att för små och medelstora företag om vilka det inte finns några tidigare kreditupplysningar eller som har en kreditvärdering som grundar sig på en balansräkningsmetod, fastställa säkerhetsavgiften till 3,8 %, men den kan aldrig vara lägre än den avgift som skulle tillämpas på moderbolagen.

⁽²⁷⁾ Denna beräkning kan för varje riskkategori sammanfattas som det utestående belopp som garanterats multiplicerat med skillnaden mellan a) säkerhetsavgiftens andel av den riskklassen och b) den avgiftsandel som betalats, dvs. det garanterade beloppet × (säkerhetsavgiften – betald avgift).

⁽²⁸⁾ Se mer om detta i fotnot 12.

⁽²⁹⁾ Denna beräkning kan oberoende av riskklass sammanfattas som skillnaden mellan a) det utestående belopp som garanteras, multiplicerat med riskfaktorn för ordningen (där "risken" är sannolikheten för betalningsoförmåga efter det att administrativa kostnader och kapitalkostnader tagits med i beräkningen), och b) eventuella betalda avgifter, dvs. (garanterat belopp × risken) – betald avgift.

5. FÖRENLIGHETEN NÄR DET GÄLLER STATLIGT STÖD I FORM AV GARANTIER MED EES-AVTALETS FUNKTION

5.1 Allmänt

Statliga garantier som omfattas av artikel 61.1 i EES-avtalet ska granskas av Eftas övervakningsmyndighet i syfte att avgöra om de är förenliga med EES-avtalets funktion. Innan förenligheten kan bedömas måste stödmottagaren identifieras.

5.2 Bedömning

Huruvida stödet är förenligt med EES-avtalets funktion bedöms av Eftas övervakningsmyndighet enligt samma regler som tillämpas för andra former av stödåtgärder. De konkreta kriterierna för bedömningen av förenligheten har klargjorts av övervakningsmyndigheten och anges närmare i dess riktlinjer för statligt stöd⁽³⁰⁾. Vid granskningen beaktas framför allt stödnivån, utmärkande egenskaper hos stödmottagarna och de mål som eftersträvas.

5.3 Villkor

Eftas övervakningsmyndighet kommer att godkänna garantier endast om deras utnyttjande är underställt särskilda avtalsvillkor, vilka kan sträcka sig så långt som till en obligatorisk konkursförklaring av det stödmottagande företaget eller andra liknande förfaranden. Parterna måste komma överens om dessa villkor när garantin beviljas. Om en Eftastat skulle önska utnyttja garantin enligt andra villkor än dem som ursprungligen avtalats vid beviljandet, kommer Eftas övervakningsmyndighet att betrakta utnyttjandet av garantin som ett nytt stöd som ska anmälas enligt artikel 1.3 i protokoll 3 till övervakningsavtalet.

6. RAPPORTER SOM EFTASTATERNA SKA LÄGGA FRAM FÖR ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETEN

I enlighet med allmänna övervakningsskyldigheter⁽³¹⁾ och för att ytterligare övervaka den senaste utvecklingen på finansmarknaderna, och eftersom värdet av statliga garantier är svårbedömt och ändras över tiden, är det särskilt viktigt att de statliga garantiordningar som godkänts av övervakningsmyndigheten granskas fortlöpande enligt artikel 62 i EES-avtalet. Därför ska medlemsstaterna lämna rapporter till övervakningsmyndigheten.

När det gäller garantiordningar som omfattar stöd måste rapporterna läggas fram åtminstone i slutet av garantiordningens giltighetstid och vid anmälan av en ändrad ordning. Övervakningsmyndigheten kan dock i vissa fall anse det lämpligt att begära in rapporter oftare.

När det gäller garantiordningar som enligt ett beslut av övervakningsmyndigheten inte omfattar stöd, och särskilt om det inte finns några tidigare uppgifter om ordningen i fråga, kan övervakningsmyndigheten när den fattar sitt beslut begära att sådana rapporter läggs fram och därmed klargöra från fall till fall hur ofta rapporter ska lämnas in och vad de ska innehålla.

Rapporterna bör åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) De utfärdade garantiernas antal och belopp.
- b) Antal utestående garantier och deras belopp vid periodens slut.
- c) Antalet infriade garantier och värdet på dessa (anges individuellt) på årsnivå.
- d) Årlig inkomst:
 - (1) Inkomst av de avgifter som tagits ut.
 - (2) Inkomst från återkrävda belopp.
 - (3) Andra intäkter (t.ex. räntor på insättningar eller investeringar).

⁽³⁰⁾ Se Eftas övervakningsmyndighets riktlinjer för statligt stöd <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

⁽³¹⁾ Som de som särskilt föreskrivs genom övervakningsmyndighetens beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 (EUT L 139, 25.5.2006, s. 37, EES-supplementet nr 26, 25.5.2006, s. 1) ändrad genom övervakningsmyndighetens beslut nr 789/08/KOL av den 17 december 2008, EUT L 340, 22.12.2010, s. 1, EES-supplementet nr 72, 22.12.2010, s. 1. Detta beslut motsvarar kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget, EUT L 140, 30.4.2004, s. 1, ändrad genom förordning (EG) nr 271/2008 (EUT L 82, 25.3.2008, s. 1). Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 införlivades i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 123/2005, om ändring av bilaga XV och protokoll 26 till EES-avtalet (EUT L 339, 22.12.2005, s. 32, EES-supplementet nr 66, 22.12.2005, s. 18).

e) Årliga kostnader:

(1) Administrativa kostnader.

(2) Ersättningar som betalats för ibruktagna garantier.

f) Årligt överskott/underskott (skillnad mellan intäkter och kostnader).

g) Ackumulerat överskott/underskott sedan ordningen infördes ⁽³²⁾.

När det gäller enskilda garantier bör de relevanta uppgifterna, främst de som anges i d–g, rapporteras på samma sätt.

I samtliga fall gör övervakningsmyndigheten Eftastaterna uppmärksamma på att en korrekt rapportering vid ett avlägset datum förutsätter att de nödvändiga uppgifterna samlas in korrekt från det att ordningen börjar tillämpas och att de aggregeras på årsnivå.

Eftastaterna görs också uppmärksamma på att när det gäller garantier som inte omfattar stöd och som beviljats enskilt eller inom ramen för en ordning kan övervakningsmyndigheten, t.ex. till följd av ett klagomål, behöva försäkra sig om att garantin eller ordningen inte innehåller några inslag av stöd även om det inte finns någon anmälningskyldighet. I ett sådant fall kommer övervakningsmyndigheten att begära liknande upplysningar som de som anges ovan för rapporter från den berörda Eftastaten.

Om rapporter måste läggas fram redan därför att särskilda rapporteringsskyldigheter föreskrivs i gruppundantagsförordningar, riktlinjer eller rambestämmelser som är tillämpliga på området statligt stöd, ersätter dessa särskilda rapporter skyldigheten att rapportera om garantier under förutsättning att den information som anges ovan lämnas i rapporterna.

7. GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER

Övervakningsmyndigheten uppmanar Eftastaterna att anpassa sina befintliga garantiåtgärder till det här kapitlet senast den 1 januari 2010 när det gäller nya garantier.

⁽³²⁾ Om ordningen har tillämpats mer än tio år ska endast de årliga underskotts- eller överskottsbeloppen för de tio senaste åren anges.

BILAGA III

RIKTLINJER OM STATLIGT STÖD FÖR JÄRNVÄGSFÖRETAG ⁽¹⁾

(1) INLEDNING

1.1 Allmän bakgrund: järnvägssektorn

- (1) Järnvägarna har unika fördelar: det handlar om ett transportslag som är säkert och inte förorenande. Järnvägs-transporter har därför stor potential när det gäller att bidra till utvecklingen av hållbara transporter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I Europeiska kommissionens vitbok:
- (2) Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden ⁽²⁾ och dess halvtidsöversyn ⁽³⁾ understryks i vilken omfattning en dynamisk järnvägssektor är nödvändig för att etablera ett effektivt, miljövänligt och säkert system för gods- och persontransporter, som bidrar till att förverkliga en varaktigt framgångsrik europeisk inre marknad. I Rådgivande EES-kommitténs resolution och rapport *An Ambitious Transport Policy* ⁽⁴⁾ understryks ytterligare betydelsen av en sådan dynamisk järnvägssektor för EES. De vägtrafikstockningar som drabbar städerna och vissa områden i EES, behovet att möta de utmaningar som klimatförändringarna utgör och de stigande oljepriserna visar hur nödvändigt det är att stimulera utvecklingen av transporter via järnväg. Det ska i detta sammanhang erinras om att de miljömål som fastställs i EES-avtalet ⁽⁵⁾ och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽⁶⁾ ska uppfyllas även av den gemensamma transportpolitiken.
- (3) Trots detta kännetecknas järnvägstransportsektorn i Europa av bristande attraktionskraft. Från 1960-talet och fram till slutet av förra seklet genomgick den en stadig nedgång. Järnvägstrafiken har såväl när det gäller godstransporter som persontransporter sjunkit i relativa termer jämfört med andra transportslag. Godstrafiken på järnväg har till och med sjunkit i absoluta termer: mängden laster som transporterades på järnväg var större 1970 än 2000. De traditionella järnvägsföretagen kunde nämligen inte erbjuda den tillförlitlighet och respekt för tidsfrister som deras kunder krävde, vilket ledde till en övergång från järnvägstrafik till andra transportslag, framför allt till vägtransporter ⁽⁷⁾. Även om persontransporterna på järnväg i gengäld har fortsatt att öka i absoluta termer, framstår denna ökning som mycket begränsad jämfört med tillväxten inom sektorn för väg- och lufttransporter ⁽⁸⁾.
- (4) Denna trend verkar ha vänt nyligen ⁽⁹⁾, men vägen till en solid och konkurrenskraftig järnvägstransportsektor är fortfarande lång. Särskilt inom sektorn för godstransport på järnväg kvarstår betydande svårigheter som kräver ingripanden från offentliga myndigheter ⁽¹⁰⁾.
- (5) Den europeiska järnvägssektorns relativa tillbakagång är till stor del en följd av det sätt på vilket tillhandahållandet av transporter traditionellt har varit organiserat, dvs. huvudsakligen enligt nationella och monopolistiska modeller.
- (6) Först och främst har järnvägsföretagen, i avsaknad av konkurrens på de nationella näten, inte haft några incitament för att minska sina driftskostnader och utveckla nya tjänster. Deras verksamhet har inte gett tillräckliga intäkter för att kunna täcka alla kostnader och nödvändiga investeringar. Ibland har dessa nödvändiga investeringar inte genomförts. I vissa fall har EES-staterna tvingat de nationella järnvägsföretagen att genomföra dem trots att de inte har haft förmågan att täcka finansieringen med egna medel. Detta har lett till omfattande skuldbördor för dessa företag, vilket i sig har haft en negativ inverkan på deras utveckling.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till järnvägsföretag som offentliggjordes i EUT C 184, 22.7.2008, s. 13.

⁽²⁾ KOM(2001) 370, 12.9.2001, s. 18.

⁽³⁾ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet - Hållbara transporter för ett rörligt Europa - Halvtidsöversyn av EU-kommissionens vitbok från 2001 om den gemensamma transportpolitiken, KOM(2006) 314, 22.6.2006, s. 21.

⁽⁴⁾ Se Eftas webbplats: <http://www.efta.int/advisory-bodies/consultative-committee.aspx>.

⁽⁵⁾ I nionde skälet i ingressen till EES-avtalet anges det att avtalsparterna är beslutna att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet och att se till att naturresurserna utnyttjas på ett försiktigt och rationellt sätt, särskilt på grundval av principen om en hållbar utveckling, samt principen om försiktighet och att förebyggande åtgärder ska vidtas. I enlighet med artikel 1 i EES-avtalet ska parterna sträva efter närmare samarbete i miljöskyddsfrågor. Enligt artikel 73 i EES-avtalet ska de avtalslutande parterna bland annat ha målet att "bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet" när de vidtar åtgärder inom området för de fyra friheterna. Vidare uppmuntras de avtalslutande parterna enligt artikel 78 i EES-avtalet att stärka och vidga samarbetet inom ramen för gemenskapens insatser på bland annat miljöskyddsområdet.

⁽⁶⁾ I artikel 2 i EG-fördraget anges att ett av gemenskapens prioriterade mål är att främja "en hållbar och icke-inflatorisk tillväxt" som tar hänsyn till miljön. Dessa bestämmelser kompletteras av de särskilda mål som fastställs i artikel 174 som anger att gemenskapens miljöpolitik framför allt ska bidra till att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet. I artikel 6 i fördraget anges att miljöskydds-kraven ska integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet enligt artikel 3, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

⁽⁷⁾ Under perioden 1995–2005 ökade godstransporterna på järnväg i EU (uttryckt i tonkilometer) med i genomsnitt 0,9 % per år, mot en genomsnittlig årlig ökning på + 3,3 % för godstransporterna på väg under samma period (källa: Eurostat).

⁽⁸⁾ Under perioden 1995–2004 ökade godstransporterna på järnväg i EU (uttryckt i personkilometer) med i genomsnitt 0,9 % per år, mot en genomsnittlig årlig ökning på 1,8 % för godstransporterna på väg under samma period (källa: Eurostat).

⁽⁹⁾ Sedan 2002, särskilt i de länder som har öppnat sina marknader för konkurrens. För 2006 kan man konstatera en ökning (på årsbasis) med 3,7 % för godstransporter och 3 % för passagerartransporter på järnväg. Denna ökning kommer sannolikt att fortsätta under 2007.

⁽¹⁰⁾ Meddelande från Europeiska kommissionen Mot ett järnvägsnät för godstransporter (SEK(2007) 1322, SEK(2007) 1324 och SEK(2007) 1325, 18.10.2007).

- (7) Utvecklingen av järnvägstransporterna i Europa har dessutom begränsats på grund av nätens bristande standardisering och driftskompatibilitet, medan däremot väg- och lufttransportörerna har utvecklat en rad olika internationella tjänster. Europeiska gemenskapen har arvt en brokig blandning av nationella järnvägsnät som kännetecknas av olika spårvidder samt oförenliga signal- och säkerhetssystem, vilket innebär att järnvägsföretagen inte kan dra nytta av de stordriftsfördelar som skulle följa om infrastrukturer och rullande materiel hade utformats för en enda och stor marknad snarare än för 27 ⁽¹¹⁾ nationella marknader.
- (8) EES bedriver en politik som syftar till att ge ny kraft åt järnvägssektorn genom åtgärder på tre olika områden:
- a) Genom ett stegvist införande av villkor som möjliggör ökad konkurrens på marknaderna för järnvägstransporttjänster.
 - b) Genom främjande av standardisering och teknisk harmonisering på de europeiska järnvägsnäten, i syftet att uppnå fullständig driftskompatibilitet på europeisk nivå.
 - c) Genom beviljande av finansiellt stöd på EES-nivå (inom ramen för TEN-T-programmet och strukturfonderna).
- (9) EES har således stegvis öppnat marknaderna för järnvägstransporter för konkurrens. Ett första liberaliseringspaket antogs 2001 och omfattade Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar ⁽¹²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag ⁽¹³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg ⁽¹⁴⁾. Ett andra paket följde 2004 vars viktigaste åtgärder är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004 av den 29 april 2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå ⁽¹⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg ⁽¹⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 96/48/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg ⁽¹⁷⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/51/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar ⁽¹⁸⁾. Ett tredje paket slutligen antogs 2007 och omfattade Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 ⁽¹⁹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter ⁽²⁰⁾ för tågresenärer; Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar och

⁽¹¹⁾ Island, Malta och Cypern har inga järnvägsnät.

⁽¹²⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 1.

⁽¹³⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 26.

⁽¹⁴⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 29. Direktivet ändrades genom direktiv 2007/58/EG (EUT L 315, 3.12.2007, s. 44). Införlivat i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 33/2009 av den 17 mars 2009 (EUT L 130, 28.5.2009, s. 27 och EES-supplementet nr 28, 28.5.2009, s. 25). Direktiven 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG införlivades i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 118/2001 av den 28 september 2001 (EGT L 322, 6.12.2001, s. 32, och EES-supplementet nr 60, 6.12.2001, s. 29). Detta beslut ändrade Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 av den 21 mars 1994 om införlivandet av rådets direktiv 91/440/EEG (EGT L 160, 28.6.1994, s. 1, och EES-supplementet nr 17, 28.6.1994, s. 1) och Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 71/95 av den 15 december 1995 om införlivandet av rådets direktiv 95/18/EG (EGT L 57, 7.3.1996, s. 37, och EES-supplementet nr 11, 7.3.1996, s. 14).

⁽¹⁵⁾ EGT L 164, 30.4.2004, s. 1. Införlivad med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 82/2005 av den 10 juni 2005 (EUT L 268, 13.10.2005, s. 13 och EES-supplementet nr 52, 13.10.2005, s. 7).

⁽¹⁶⁾ EGT L 164, 30.4.2004, s. 44.

⁽¹⁷⁾ EGT L 164, 30.4.2004, s. 114.

⁽¹⁸⁾ EGT L 164, 30.4.2004, s. 164. Direktiven 2004/49/EG och 2004/51/EG införlivades med EES-avtalet genom beslut av Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 151/2004 av den 29 oktober 2004 (EUT L 102, 21.4.2005, s. 27 och EES-supplementet nr 20, 21.4.2005, s. 17). Genom detta beslut ändrades Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 71/95 av den 15 december 1995 om införlivande av rådets direktiv 95/18/EG (EGT L 57, 7.3.1996, s. 37 och EES-supplementet nr 11, 7.3.1996, s. 14), Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 118/2001 av den 28 september 2001 om införlivandet av direktiven 2001/12/EG, 2001/13/EG och 2001/14/EG (EGT L 322, 6.12.2001, s. 32 och EES-supplementet nr 60, 6.12.2001, s. 29), Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 25/97 av den 30 april 1997 om antagandet av direktiv 96/48/EG (EGT L 242, 4.9.1997, s. 74 och EES-supplementet nr 37, 4.9.1997, s. 74), Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 16/2002 av den 1 mars 2002 om antagandet av direktiv 2001/16/EG (EGT L 110, 25.4.2002, s. 11 och EES-supplementet nr 21, 25.4.2002, s. 8) och Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 av den 21 mars 1994 om införlivandet av rådets direktiv 91/440/EEG (EGT L 160, 28.6.1994, s. 1 och EES-supplementet nr 17, 28.6.1994, s. 1).

⁽¹⁹⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1. Införlivad med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 85/2008 av den 2 juli 2008 (EUT L 280, 23.10.2008, s. 20 och EES-supplementet nr 64, 23.10.2008, s. 13).

⁽²⁰⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 14. Införlivad med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 90/2010 av den 2 juli 2010 (EUT L 277, 21.10.2010, s. 43 och EES-supplementet nr 59, 21.10.2010, s. 12).

direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur⁽²¹⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen⁽²²⁾. Den 15 mars 2003 öppnades följaktligen marknaden för godstransporter för konkurrens på det transeuropeiska järnvägsnätet för godstransporter, den 1 januari 2006 öppnades marknaden för internationella godstransporter och den 1 januari 2007 öppnades slutligen marknaden för cabotage. I det tredje järnvägspaketet fastställs att marknaden för internationella persontransporter ska öppnas för konkurrens den 1 januari 2010. Vissa medlemsstater, t.ex. Förenade kungariket, Tyskland, Nederländerna och Italien, har redan (delvis) öppnat sina inhemska marknader för persontransporter på järnväg.

- (10) Genom de relevanta bestämmelserna i rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar⁽²³⁾, inrättas en ny organisatorisk och institutionell ram för järnvägssektorns aktörer, vilken innebär följande:
- a) Ett särskiljande mellan järnvägsföretag⁽²⁴⁾ och infrastrukturförvaltare⁽²⁵⁾ i fråga om räkenskaper och organisationer.
 - b) Förvaltningsmässigt oberoende för järnvägsföretag.
 - c) Järnvägsföretag ska drivas enligt de principer som gäller för kommersiella företag.
 - d) Järnvägsföretagen ska ha en balanserad finansiell situation i enlighet med en sund affärsplan.
 - e) Medlemsstaternas finansiella åtgärder ska vara förenliga med bestämmelserna om statligt stöd⁽²⁶⁾.
- (11) Europeiska kommissionen och Gemensamma EES-kommittén har parallellt med denna liberaliseringsprocess vidtagit åtgärder för att, på en andra nivå, främja driftskompatibiliteten mellan de europeiska järnvägssystemen. Detta har åtföljts av EES-initiativ för att höja säkerhetsnivån inom järnvägssektorn⁽²⁷⁾.
- (12) Den tredje nivån av offentliga interventioner till förmån för järnvägssektorn består av de finansiella stödåtgärderna. Europeiska kommissionen anser att dessa stödåtgärder kan motiveras under vissa omständigheter med hänsyn till järnvägssektorns omfattande anpassningskostnader.
- (13) Kommissionen noterar dessutom att tillskottet av statliga medel inom sektorn för järnvägstransporter alltid har varit omfattande.
- (14) Beviljandet av statligt stöd till järnvägssektorn kan endast tillåtas när det bidrar till förverkligandet av en integrerad EES-marknad, som är konkurrensutsatt och driftskompatibel, samt till EES-mål avseende hållbar rörlighet. I detta läge måste kommissionen och övervakningsmyndigheten försäkra sig om att det finansiella stödet från offentliga myndigheter inte förorsakar snedvridningar av konkurrensen som medför skada för allmänna intressen. I vissa fall kan kommissionen och övervakningsmyndigheten i samband med beviljandet av stöd kräva åtaganden från Eftastaterna avseende gemenskapsmål.

1.2 Riktlinjernas syfte och tillämpningsområde

- (15) Syftet med dessa riktlinjer är att mot bakgrund av ovanstående ge vägledning om huruvida statliga stöd till järnvägsföretag, enligt definitionen i direktiv 91/440/EEG och i det sammanhang som beskrivs ovan, är förenliga med EES-avtalet. Dessutom är kapitel 3 också tillämpligt på företag som tillhandahåller passagerarbefordran i stads-, förorts- eller regionaltrafik. Riktlinjerna grundar sig i synnerhet på de principer som gemenskapens lagstiftare fastställer i de tre på varandra följande järnvägspaketen. Målet är förbättrad öppenhet och insyn i offentliga finansiering och förbättrad rättssäkerhet med hänsyn till bestämmelserna om statligt stöd i samband med öppnandet av EES-marknaderna. Dessa riktlinjer behandlar inte offentlig finansiering som är avsedd för infrastrukturförvaltare.

⁽²¹⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 44. Införlivat med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 33/2009 av den 17 mars 2009 (EUT L 130, 28.5.2009, s. 27 och EES-supplementet nr 28, 28.5.2009, s. 25).

⁽²²⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 51. Införlivat med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 12/2009 av den 5 februari 2009 (EUT L 73, 19.3.2009, s. 47 och EES-supplementet nr 16, 19.3.2009, s. 18).

⁽²³⁾ EUT L 237, 24.8.1991, s. 25. Införlivat med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 7/94 av den 21 mars 1994. Direktivet ändrat genom direktiv 2007/58/EG.

⁽²⁴⁾ I artikel 3 i direktiv 91/440/EEG definieras ett järnvägsföretag som varje privat eller offentligt företag vars huvudsakliga verksamhet är gods och/eller passagerarbefordran på järnväg med krav på att företaget skall säkerställa drift av trafiken, det inkluderar också företag som bara tillhandahåller drift.

⁽²⁵⁾ I artikel 3 i direktiv 91/440/EEG definieras förvaltning av infrastruktur som varje offentligt organ eller företag som framför allt är ansvarigt för anläggning och underhåll av järnvägsinfrastrukturen samt för skötseln av styr- och säkerhetssystemen. Infrastrukturförvaltarens uppgifter med avseende på järnvägsnät eller del av ett järnvägsnät får tilldelas olika organ eller företag.

⁽²⁶⁾ I artikel 9.3 i direktiv 91/440/EEG anges att: "Stöd som ges av medlemsstaterna för att avveckla de skulder som anges i denna artikel ska beviljas enligt artikel 73, 87 och 88 i fördraget."

⁽²⁷⁾ Det gäller särskilt direktiv 2004/49/EG som införlivades med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 151/2004 av den 29 oktober 2004.

- (16) Enligt artikel 61.1 i EES-avtalet är stöd som ges av en EU-medlemsstat eller en Eftastat, och som hotar att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i princip oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan EES-staterna. Statligt stöd kan dock ändå under vissa omständigheter vara berättigat med hänsyn till EES:s gemensamma intresse. Vissa av dessa omständigheter anges i artikel 61.3 i EES-avtalet och är tillämpliga på transportsektorn liksom på andra ekonomiska sektorer.
- (17) I artikel 49 i EES-avtalet föreskrivs dessutom att stöd är förenligt med den gemensamma marknaden om det tillgodoser behovet av samordning av transporter eller om det innebär ersättning för allmän trafikplikt. Denna artikel är *lex specialis* i EES-avtalets allmänna systematik. Gemenskapens lagstiftare har på grundval av den artikel som motsvarar artikel 73 i EG-fördraget antagit två texter som är specifika för transportsektorn: rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar⁽²⁸⁾, och (EEG) nr 1107/70 av den 4 juni 1970 om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar⁽²⁹⁾. Även i rådets förordning (EEG) nr 1192/69 av den 26 juni 1969 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning⁽³⁰⁾ föreskrivs att medlemsstaterna kan bevilja järnvägsföretag viss ersättning⁽³¹⁾.
- (18) Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1107/70 ska Eftastaterna varken vidta samordningsåtgärder eller ålägga sådana skyldigheter som ingår i begreppet allmän trafikplikt som medför rätt till stöd enligt artikel 49 i EES-avtalet, utom i de fall och under de omständigheter som förutses i förordningen i fråga, dock utan att det påverkar tillämpningen av förordningarna (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1192/69. Enligt domen i Altmark-målet⁽³²⁾ av Europeiska gemenskapernas domstol följer av detta att statligt stöd som inte kan godkännas på grundval av förordningarna (EEG) nr 1107/70, (EEG) nr 1191/69 eller (EEG) nr 1192/69 inte kan förklaras förenliga med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 73 i EG-fördraget⁽³³⁾. Vidare bör det erinras om att ersättning som avser allmän trafikplikt och som inte motsvarar de bestämmelser som grundas på artikel 49 i EES-avtalet inte kan förklaras förenliga med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 59.2 eller på grundval av någon annan bestämmelse i EES-avtalet⁽³⁴⁾.
- (19) Genom förordning (EG) nr 1370/2007 (nedan kallad *kollektivtrafikförordningen*)⁽³⁵⁾ som träder i kraft den 3 december 2009 och som upphäver förordningarna (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 skapas en ny rättslig ram. De aspekter som rör ersättning för allmän trafikplikt omfattas följaktligen inte av dessa riktlinjer.
- (20) Efter ikraftträdandet av förordning (EG) nr 1370/2007 kommer artikel 49 i EES-avtalet att kunna tillämpas direkt som rättslig grund för att fastställa förenlighet hos stöd som inte omfattas av kollektivtrafikförordningen, i synnerhet stöd till samordning av godstransporter. Därför bör det utarbetas en generell tolkning för granskningen av förenlighet hos stöd som tillgodoser behovet av samordning enligt artikel 49 i EES-avtalet. Syftet med dessa riktlinjer är i synnerhet att fastställa kriterier för denna granskning samt att fastställa stödnivåer. Med hänsyn till formuleringen av artikel 49 måste övervakningsmyndigheten ändå ge Eftastaterna möjlighet att påvisa, i tillämpliga fall, nödvändigheten och proportionaliteten hos åtgärder som går utöver de fastställda nivåerna.
- (21) Dessa riktlinjer gäller tillämpningen av artiklarna 49 och 61 i EES-avtalet och deras genomförande när det gäller offentlig finansiering av järnvägsföretag enligt direktiv 91/440/EEG. Följande aspekter behandlas: offentligt stöd till järnvägsföretag genom finansiering av infrastruktur (kapitel 2), stöd till inköp och modernisering av rullande materiel (kapitel 3), medlemsstaternas skuldavskrivningar i syfte att uppnå en ekonomisk sanering av järnvägsföretag (kapitel 4), stöd till omstrukturering av järnvägsföretag (kapitel 5), stöd som tillgodoser behovet av samordning av transporter (kapitel 6) och statliga garantier till järnvägsföretag (kapitel 7). Däremot behandlar dessa riktlinjer inte tillämpningsföreskrifterna för kollektivtrafikförordningen, för vilken varken kommissionen eller övervakningsmyndigheten ännu inte har utvecklat någon beslutspraxis⁽³⁶⁾.

⁽²⁸⁾ EGT L 156, 28.6.1969, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 1893/91 (EGT L 169, 29.6.1991, s. 1).

⁽²⁹⁾ EGT L 130, 15.6.1970, s. 1.

⁽³⁰⁾ EGT L 156, 28.6.1958, s. 8. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽³¹⁾ Denna förordning utformades som en del av EES-avtalet redan när den utarbetades.

⁽³²⁾ Domstolens dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00. Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrs-gesellschaft Altmark GmbH (nedan kallat Altmark-målet), REG 2003, s. 17747.

⁽³³⁾ Domen i Altmark-målet, punkt 107.

⁽³⁴⁾ Se i detta hänseende kommissionens beslut av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 312, 29.11.2005, s. 67). Detta beslut införlivades i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 91/2006 av den 7 juli 2006 (EUT L 286, 19.10.2006, s. 31 och EES-supplementet nr 52, 19.10.2006, s. 24). Artikel 86.2 i EG-fördraget motsvarar artikel 59.2 i EES-avtalet.

⁽³⁵⁾ Införlivad med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 85/2008 av den 4 juli 2008 (EUT L 280, 23.10.2008, s. 20 och EES-supplementet nr 64, 23.10.2008, s. 13).

⁽³⁶⁾ De behandlar inte heller tillämpningen av förordning (EEG) nr 1192/69. Denna förordning utformades som en del av EES-avtalet redan när den utarbetades.

2. OFFENTLIGT STÖD TILL JÄRNVÄGSFÖRETAG GENOM FINANSIERING AV JÄRNVÄGSINFRASTRUKTUR
- (22) Järnvägsinfrastrukturerna har stor betydelse för utvecklingen av järnvägssektorn i Europa. Omfattande investeringar är nödvändiga inom dessa infrastrukturer när det gäller driftskompatibilitet, säkerhet och utvecklingen av höghastighetstrafik⁽³⁷⁾.
- (23) Dessa riktlinjer avser endast järnvägsföretag. De har därför inte som syfte att fastställa, med avseende på reglerna för statligt stöd, den tillämpliga rättsliga ordningen för offentlig finansiering av infrastrukturer. I detta kapitel beskrivs endast vilken inverkan offentlig finansiering av infrastrukturer har på järnvägsföretagen.
- (24) Offentlig finansiering av infrastrukturutveckling kan mycket väl medföra indirekta fördelar för järnvägsföretag och därmed utgöra stöd. Det bör i enlighet med EG-domstolens rättspraxis bedömas om en åtgärd till förmån för infrastrukturer har en ekonomisk effekt som medför en minskning av de kostnader som normalt belastar järnvägsföretagens budget⁽³⁸⁾. För att detta ska vara fallet är det särskilt nödvändigt att företagen i fråga ges en selektiv fördel, och att denna fördel har sitt ursprung i den berörda infrastrukturfinansieringen⁽³⁹⁾.
- (25) Om utnyttjandet av en infrastruktur är öppet för alla potentiella användare på likvärdiga villkor och utan diskriminering – och om avgifterna för tillträdet till denna infrastruktur ligger på en nivå som överensstämmer med EES-lagstiftningen (direktiv 2001/14/EG) – anser kommissionen och övervakningsmyndigheten vanligen att den offentliga finansieringen inte utgör statligt stöd till förmån för järnvägsföretag⁽⁴⁰⁾.
- (26) Övervakningsmyndigheten erinrar för övrigt om att offentlig finansiering av järnvägsinfrastruktur, när den utgör ett stöd till ett eller flera järnvägsföretag, kan godkännas, till exempel på grundval av artikel 49 i EES-avtalet, om denna infrastruktur tillgodoser behovet av samordning av transporter. I det avseendet utgör kapitel 6 i föreliggande riktlinjer en relevant referenspunkt för bedömningen av stödets förenlighet.
3. STÖD TILL INKÖP OCH MODERNISERING AV RULLANDE MATERIEL
- 3.1 Syfte
- (27) Flottan av lok och vagnar som används för persontransporter är föråldrad, och ibland uråldrig, särskilt i de nya medlemsstaterna. 2005 var 70 % av loken (diesel och el) och 65 % av vagnarna i EU-25 och Norge mer än 20 år gamla⁽⁴¹⁾. Om man betraktar enbart de medlemsstater som anslöt sig till EU 2004 var 82 % av loken och 62 % av vagnarna mer än 20 år gamla 2005⁽⁴²⁾. Emellertid bedömer kommissionen, på grundval av den information som den har tillgång till, att cirka 1 % av denna flotta byts ut årligen.
- (28) Den här utvecklingen avspeglar naturligtvis svårigheterna för järnvägssektorn i allmänhet. Svårigheterna bidrar till att minska järnvägsföretagens incitament och kapacitet att investera i satsningar på modernisering och/eller utbyte av rullande materiel. En sådan investering är emellertid absolut nödvändig för att upprätthålla järnvägstransporternas konkurrenskraft i förhållande till andra transportsätt som är mer förorenande eller medför större externa kostnader. Det är också nödvändigt för att begränsa järnvägstransporternas inverkan på miljön, särskilt genom att minska de bullerstörningar som de orsakar och genom att förbättra säkerheten. Slutligen förutsätter en förbättring av driftskompatibiliteten mellan de nationella näten anpassningar av existerande rullande materiel för att man ska kunna upprätthålla ett sammanhängande system.
- (29) Med hänsyn till ovanstående förefaller det som om stöd till inköp och utbyte av rullande materiel, under vissa omständigheter, kan bidra till flera olika typer av mål som är av gemensamt intresse, vilket innebär att det kan anses vara förenligt med EES-avtalet.

⁽³⁷⁾ Kommissionens meddelande *Hållbara transporter för ett rörligt Europa. Halvtidsöversyn av Europeiska kommissionens vitbok från 2001 om den gemensamma transportpolitiken*. Se också Rådgivande EES-kommitténs resolution och rapport om en ambitiös transportpolitik.

⁽³⁸⁾ EG-domstolens dom av den 13 juni 2002 i mål C-382/99, Nederländerna mot kommissionen, REG 2002, s. I-5163.

⁽³⁹⁾ Domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s. I-6857.

⁽⁴⁰⁾ Europeiska kommissionens beslut av den 7 juni 2006, N 478/2004, statliga lånegaranti för Córás Iompair Éireann (CIÉ) för investeringar i infrastruktur, EUT C 209, 31.8.2006, s. 8, beslut av den 8 mars 2006, N 284/2005, Irland – regionalt bredbandsprogram (EUT C 207, 30.8.2006, s. 3), punkt 34, och följande beslut: beslut 2003/227/EG av den 2 augusti 2002 om olika åtgärder och statligt stöd som Spanien har genomfört till förmån för nöjesparken Terra Mítica SA, Benidorm (Alicante) (EUT L 91, 8.4.2003, s. 23), punkt 64, beslut av den 20 april 2005, N 355/2004 PPP, Belgien - Offentligt-privat partnerskap för att bygga tunneln för Krijgsbaan vid Deurne; utveckling av industrifastigheter samt driften vid Antwerpens flygplats (EUT C 176, 16.7.2005, s. 11), punkt 34, beslut av den 11 december 2001, N 550/2001, Belgien - Offentligt-privat partnerskap för utrustning för lastning och lossning (EUT C 24, 26.1.2002, s. 2), punkt 24, beslut av den 20 december 2001, N 649/2001, Förenade kungariket – Stöd till fraktanläggningar (EUT C 45, 19.2.2002, s. 2), punkt 45, beslut av den 17 juli 2002, N 356/2002, Förenade kungariket – Network Rail (EUT C 232, 28.9.2002, s. 2), punkt 70, stöd N 511/1995 Jaguar Cars Ltd Se även kommissionens riktlinjer för tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EG-fördraget och artikel 61 i EES-avtalet på statligt stöd inom luftfartssektorn (EGT C 350, 10.12.1994, s. 5), punkt 12. Övervakningsmyndigheten antog motsvarande riktlinjer genom beslut nr 124/95/KOL av den 6 december 1995 (EGT L 124, 23.5.1996, s. 41 och EES-supplementet nr 23, 23.5.1996, s. 104), Vitboken: *Rättvisa trafikavgifter* (KOM(1998) 466 slutlig, punkt 43, Meddelande från Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet: *Förbättrad kvalitet på de tjänster som tillhandahålls i kusthamnarna: En förutsättning för europeisk transportverksamhet*, KOM(2001) 35 slutlig, s. 11.

⁽⁴¹⁾ Källa: UIC *Rolling stock fleet in EU-25 + Norway* (2005).

⁽⁴²⁾ Källa: CER (2005).

- (30) Syftet med detta kapitel är att fastställa villkoren för hur övervakningsmyndigheten genomför en sådan granskning av förenligheten.

3.2 Förenlighet

- (31) En granskning av förenligheten måste utföras i förhållande till ett mål av gemensamt intresse, till vilket stödet bidrar.
- (32) Övervakningsmyndigheten anser att det i princip kan tas tillräcklig hänsyn till behoven av att modernisera den rullande materielen, antingen i genomförandet av de allmänna regler som är tillämpliga på statliga stöd eller genom tillämpning av artikel 49 i EES-avtalet, när dessa stöd utgör stöd till samordning av transporter (se kapitel 6).
- (33) Vid bedömningen av huruvida stöd till rullande materiel är förenligt tillämpar övervakningsmyndigheten således i allmänhet de kriterier som i dessa riktlinjer eller i andra relevanta dokument fastställs för var och en av följande stödkategorier:
- a) Stöd till behovet av samordning av transporter ⁽⁴³⁾.
 - b) Stöd till omstrukturering av järnvägsföretag ⁽⁴⁴⁾.
 - c) Stöd till små och medelstora företag ⁽⁴⁵⁾.
 - d) Stöd till miljöskydd ⁽⁴⁶⁾.
 - e) Stöd avsedda som kompensation för kostnader för allmän trafikplikt och inom ramen för avtal som avser allmännyttiga tjänster ⁽⁴⁷⁾.
 - f) Regionalstöd ⁽⁴⁸⁾.
- (34) När det rör sig om statligt regionalstöd för nyinvesteringar föreskrivs i riktlinjerna för statligt regionalstöd att "inom transportsektorn berättigar kostnader för förvärv av transportmateriel (rörliga tillgångar) inte till stöd till nyinvesteringar" (punkt 39, fotnot 40). Övervakningsmyndigheten anser att det är lämpligt att frånga denna bestämmelse för passagerartransporter på järnväg. Detta beror på transportslagets specifika drag, särskilt det faktum att den rullande materielen inom denna sektor varaktigt kan knytas till specifika linjer eller tjänster. På vissa villkor som fastläggs nedan betraktas alltså inköpskostnaderna för rullande materiel, inom sektorn för järnvägstransport av passagerare (eller andra transportsätt som lättåg, tunnelbana eller spårväg), som godtagbara utgifter enligt riktlinjerna i fråga ⁽⁴⁹⁾. Inköpskostnader för rullande materiel som uteslutande är avsedd för godstransporter är dock inte godtagbara.
- (35) Med hänsyn till den situation som beskrivs i punkterna 28 och 29 är detta undantag tillämpligt på alla typer av investeringar, nyinvesteringar eller ersättningsinvesteringar, i rullande materiel, om materielen används på linjer som regelbundet trafikerar en region som kan få stöd på grundval av artikel 61.3 a i EES-avtalet eller en region med låg befolkningstäthet enligt punkterna 69 och 70 i riktlinjerna för statligt regionalstöd ⁽⁵⁰⁾. I andra regioner är undantaget endast tillämpligt på stöd till nyinvesteringar. För stöd till ersättningsinvesteringar är undantaget endast tillämpligt när all rullande materiel som moderniserats till följd av stödet är äldre än 15 år.

⁽⁴³⁾ Se kapitel 6.

⁽⁴⁴⁾ Se kapitel 5, se även övervakningsmyndighetens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter och förslag till lämpliga åtgärder som antogs genom beslut nr 305/04/KOL av den 1 december 2004 (EUT L 97, 15.4.2005, s. 41 och EES-supplementet nr 21, 28.4.2005, s. 1). Se motsvarande gemenskapsriktlinjer (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2).

⁽⁴⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1976/2006 (EUT L 368, 23.12.2006, s. 85). Detta beslut införlivades i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 88/2002 av den 25 juni 2002 (EGT L 266, 3.10.2002, s. 56 och EES-supplementet nr 49, 3.10.2002, s. 42).

⁽⁴⁶⁾ Eftas övervakningsmyndighet antog riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd genom beslut nr 500/08/KOL av den 16 juli 2008 (EUT L 144, 10.6.2010, s. 1 och EES-supplementet nr 29, 10.6.2010, s. 1). Se motsvarande gemenskapsriktlinjer (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Förordning (EEG) nr 1191/69, som nämns ovan, införlivades med EES-avtalet vid tillkomsten. Europaparlamentet och rådets förordning om allmän trafikplikt, som nämnts ovan och införlivats med EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 85/2008, där särskilt artikel 3.1 i förordningen bör uppmärksammas: "När en behörig myndighet beslutar att bevilja ett företag som den själv valt ensamrätt och/eller någon typ av ersättning som motprestation för fullgörande av allmän trafikplikt ska detta ske inom ramen för ett avtal om allmän trafik".

⁽⁴⁸⁾ Se punkt 8 i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007–2013 som antogs genom beslut nr 85/06/KOL av den 6 april 2006 (EUT L 54, 28.2.2008, s. 1 och EES-supplementet nr 11, 28.2.2008, s. 1). Se motsvarande gemenskapsriktlinjer (EUT C 54, 4.3.2006, s. 13, punkt 8).

⁽⁴⁹⁾ Övervakningsmyndigheten noterar att detta resonemang, beroende på de specifika omständigheterna i det enskilda fallet, med nödvändig anpassning kan tillämpas på den rullande materiel som används inom ramen för kollektivtrafik på väg, om denna uppfyller de senaste gemenskapsbestämmelserna om nya fordon. Om detta är fallet kommer övervakningsmyndigheten, för likabehandlingens skull, även i sådana situationer att tillämpa det tillvägagångssätt som här beskrivs för rullande materiel inom järnvägssektorn. Övervakningsmyndigheten uppmuntrar Eftastaterna, när de beviljar denna typ av stöd, att stödja tekniska lösningar med minst miljöbelastning. Övervakningsmyndigheten kommer också att undersöka i vilken utsträckning ett specifikt finansiellt stöd, som leder till högre stödnivåer till förmån för sådana tekniska lösningar, är lämpligt.

⁽⁵⁰⁾ De regioner som har den lägsta befolkningstätheten består av eller hör till regioner på NUTS-II-nivå med en befolkningstäthet på 8 invånare/km² eller lägre och inbegriper angränsande mindre områden som uppfyller samma kriterium för befolkningstäthet.

- (36) För att förhindra snedvridningar av konkurrensen, vilka skulle medföra skada för allmänna intressen, anser kommissionen dock att detta undantag ska vara underkastat fyra villkor, som ska uppfyllas kumulativt:
- Den berörda rullande materielen i fråga måste användas uteslutande för passagerarbefordran i stads-, förorts- eller regionaltrafik i en viss region eller för en viss linje som betjänar flera regioner. För detta ändamål avses i dessa riktlinjer med "stads- och förortstrafik" transporttjänster som tillgodoser transportbehovet i en storstad eller tätort, samt transportbehovet mellan denna stad eller tätort och dess ytterområden. Med "regionaltrafik" avses transporttjänster som utförs för att tillgodose transportbehoven i en eller flera regioner. Transporttjänster som omfattar flera regioner, i en eller flera Eftastater, kan på så sätt införlivas i tillämpningsområdet för denna punkt när effekterna på den regionala utvecklingen i de trafikerade regionerna kan påvisas, i synnerhet genom tjänstens regelbundenhet. I sådana fall ska övervakningsmyndigheten kontrollera att stödet inte äventyrar det effektiva öppnandet av den internationella marknaden för persontransporter och cabotagetrafik efter ikraftträdandet av det tredje järnvägspaketet.
 - Den rullande materielen i fråga måste användas uteslutande och under minst tio år i den specifika region eller på den specifika linje som går igenom flera regioner och för vilken stöd har tagits emot.
 - Den rullande utbyttematerielen måste uppfylla de normer som är tillämpliga i det berörda nätet när det gäller driftskompatibilitet, säkerhet och miljö⁽⁵¹⁾.
 - Eftastaten måste visa att projektet bidrar till en sammanhängande strategi för regional utveckling.
- (37) Övervakningsmyndigheten ska se till att oskäliga snedvridningar av konkurrensen undviks, i synnerhet genom att ta hänsyn till ytterligare intäkter som den utbytta rullande materielen på den berörda linjen skulle kunna medföra för det företag som tagit emot stöd, t.ex. genom en försäljning till tredje part eller genom utnyttjande på andra marknader. För detta ändamål kan övervakningsmyndigheten, som villkor för beviljandet av stödet, ålägga det stödmottagande företaget en skyldighet att sälja all eller delar av materiel som det inte längre har användning för till normala marknadsvillkor, för att möjliggöra fortsatt utnyttjande av densamma av andra operatörer. I sådana fall ska intäkterna från försäljningen av den gamla materielen dras av från de stödberättigande utgifterna.
- (38) Mer generellt kommer övervakningsmyndigheten att försäkra sig om att stödet inte används på felaktigt sätt. Övriga villkor i riktlinjerna för statligt regionalstöd, särskilt vad beträffar stödtaken, regionalstödskartorna och reglerna om kumulering, är tillämpliga. Övervakningsmyndigheten noterar att de specifika linjerna i fråga i vissa fall kan sträcka sig över regioner på vilka olika stödtak tillämpas i enlighet med regionalstödskartan. I sådana fall kommer övervakningsmyndigheten att tillämpa det högsta stödtak som gäller i de regioner som regelbundet trafikeras av den berörda linjen, och detta proportionellt mot regelbundenheten i denna förbindelse⁽⁵²⁾.
- (39) När det gäller investeringsprojekt där de godtagbara utgifterna överskrider 50 miljoner euro anser övervakningsmyndigheten att det finns anledning att, på grund av särdragen i sektorn för persontransport på järnväg, avvika från punkterna 49–59 i riktlinjerna för statligt regionalstöd. Punkterna 53 och 56 i nämnda riktlinjer förblir emellertid tillämpliga om investeringsprojektet avser rullande materiel som används på en viss linje som betjänar flera regioner.
- (40) Om det stödmottagande företaget anförtros att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, vilka omfattar inköp eller modernisering av rullande materiel, och om företaget redan erhåller ersättning för detta ändamål, ska denna ersättning beaktas vid fastställandet av det regionalstöd som kan beviljas detta företag. Detta för att undvika överkompensation.

4. SKULDAVSKRIVNINGAR

4.1 Syfte

- (41) Som nämnts i avsnitt 1.1 har järnvägsföretagen historiskt befunnit sig i en situation där det har rått en obalans mellan deras intäkter och deras kostnader, särskilt deras investeringskostnader. Detta har lett till omfattande skuldbördor, där avbetalningen av skulden utgör en mycket hög belastning för järnvägsföretagen och begränsar deras kapacitet att vidta de investeringar som krävs, både i fråga om infrastruktur och när det gäller utbytet av rullande materiel.

⁽⁵¹⁾ Stöd som är avsett för förvärv av nya transportfordon och som går utöver gemenskapsnormerna, eller som höjer miljöskyddsnivån i avsaknad av gemenskapsnormer, är möjliga inom ramen för riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd.

⁽⁵²⁾ Om den aktuella linjen eller tjänsten systematiskt (dvs. vid varje resa) betjänar den region för vilken det högsta stödtaket tillämpas, ska detta stödtak tillämpas på samtliga godtagbara utgifter. Om den region för vilken det högsta stödtaket tillämpas endast betjänas tillfälligt, ska detta stödtak endast tillämpas på den del av de godtagbara utgifterna som används för förbindelsen till denna region.

- (42) I direktiv 91/440/EEG tas uttryckligen hänsyn till denna omständighet. I detta direktivs sjunde skäl anges nämligen att EES-staterna bör "säkerställa att de befintliga, offentligt ägda eller offentligt styrda järnvägsföretagen ges en sund ekonomisk struktur" och att en "ekonomisk omplanering" därför kan bli nödvändig. I artikel 9 i direktivet föreskrivs följande: "I samband med de befintliga, offentligt ägda eller styrda järnvägsföretagen ska medlemsstaterna använda lämpliga medel för att hjälpa till att minska skulderna hos sådana företag till en nivå som inte förhindrar en sund finansiell förvaltning och hjälpa till att förbättra deras finansiella situation". I artikel 9.3 föreskrivs att statligt stöd som ges "för att avveckla de skulder som anges i denna artikel" ska beviljas enligt artiklarna 49, 61 och 62 i EES-avtalet ⁽⁵³⁾.
- (43) I början av 1990-talet, efter det att direktiv 91/440/EEG trätt i kraft, genomförde EES-staterna en omfattande minskning av järnvägsföretagens skulder. Omstruktureringen av järnvägsföretagens skulder tog sig vid denna tidpunkt följande olika former:
- En hel eller delvis överföring av skulderna till det organ som har ansvaret för infrastrukturens förvaltning, som gjorde det möjligt för järnvägsföretaget att bedriva verksamheten på en sundare finansiell grund. Denna överföring kunde genomföras vid en åtskillnad mellan de verksamheter som avsåg driften av transporttjänster och infrastrukturens förvaltning.
 - Inrättandet av separata organ för finansiering av infrastrukturprojekt (till exempel höghastighetslinjerna), som gjorde det möjligt att minska den finansiella bördan som finansieringen av dessa nya infrastrukturer i framtiden skulle ha inneburit för järnvägsföretagen.
 - En finansiell omstrukturering av järnvägsföretagen, särskilt genom hel eller delvis avskrivning av skulderna.
- (44) Dessa tre typer av åtgärder har bidragit till att förbättra järnvägsföretagens finansiella situation på kort sikt. Skuldbördan har minskat i förhållande till passivsidan i dess helhet, på samma sätt som räntebetalningarnas andel av driftskostnaderna har minskat. Skuldlettningen har generellt gjort det möjligt för järnvägsföretagen att förbättra sin finansiella situation på grund av en minskning av betalningarna för kapital och räntor. Sådana lättnader har dessutom kunnat bidra till att sänka räntorna, vilket har en väsentlig inverkan på avbetalningen av skulden.
- (45) Övervakningsmyndigheten konstaterar dock att skuldnivån är oroväckande hög hos ett flertal järnvägsföretag. I flera av dessa företag är skuldnivån högre än vad som är godtagbart för ett kommersiellt företag, de kan inte alltid självfinansiera verksamheten eller inte finansiera sina investeringsbehov genom de intäkter som nuvarande och framtida transportverksamheter ger. I de medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter den 1 maj 2004 kan man dessutom konstatera att skuldnivån för företagen inom sektorn är mycket högre än i resten av EES.
- (46) Detta faktum återspeglas i gemenskapslagstiftarens val att inte ändra bestämmelserna i direktiv 1991/440/EEG i samband med antagandet av direktiven 2001/12/EG och 2004/51/EG. Dessa bestämmelser inryms sålunda i det regelverk som utgörs av de på varandra följande järnvägspaketerna.
- (47) Syftet med detta kapitel är att närmare ange det sätt på vilket övervakningsmyndigheten avser att, mot bakgrund av det krav som ställs i sekundärlagstiftningen, tillämpa EES-avtalets bestämmelser om statligt stöd på mekanismerna för att minska järnvägsföretagens skuldsättning.

4.2 Förekomsten av statligt stöd

- (48) Inledningsvis erinrar övervakningsmyndigheten om att grundprincipen om oförenliga stöd i artikel 61.1 i EES-avtalet endast gäller stöd som "snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion", och endast "i den utsträckning det påverkar handeln mellan avtalsparterna". Enligt EG-domstolens fasta rättspraxis ska ett stöd som ges av en stat anses påverka handeln inom gemenskapen om det stärker ett företags ställning i förhållande till andra, konkurrerande företag i denna handel ⁽⁵⁴⁾.
- (49) Varje åtgärd som kan tillskrivas staten och som leder till en hel eller partiell avskrivning av skulder till förmån specifikt för ett eller flera järnvägsföretag och som ges med hjälp av statliga resurser faller sålunda inom tillämpningsområdet för artikel 61.1 i EES-avtalet, om järnvägsföretaget i fråga är aktivt på marknader som är öppna för konkurrens och om avskrivningen av skulderna stärker dess ställning på minst en av dessa marknader.
- (50) Övervakningsmyndigheten erinrar om att direktiv 2001/12/EG öppnade marknaden för internationell godstrafik på järnväg för konkurrens inom hela det transeuropeiska järnvägsnätet för godstransport från och med den 15 mars 2003. Därför anser övervakningsmyndigheten att marknaden, generellt sett, öppnades för konkurrens senast den 15 mars 2003.

⁽⁵³⁾ Se fotnot 26.

⁽⁵⁴⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980, mål 730/79, Philip Morris Holland mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkt 11.

4.3 Förenlighet

- (51) När en skuldavskrivning för ett järnvägsföretag utgör ett statligt stöd som omfattas av artikel 61.1 i EES-avtalet ska den anmälas till övervakningsmyndigheten i enlighet med artikel 62 i EES-avtalet.
- (52) Som regel måste ett sådant stöd granskas på grundval av övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 2004 (nedan kallade 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering), om inte annat följer av kapitel 5 i föreliggande riktlinjer.
- (53) I de särskilda fall då de avskrivna skulderna uteslutande avser samordning av transporter, ersättning för trafikplikt eller harmonisering av redovisningsregler, kommer förenligheten att granskas på grundval av artikel 49 i EES-avtalet, de föreskrifter som antagits för genomförandet av detta och reglerna för harmonisering av redovisningsreglerna ⁽⁵⁵⁾.
- (54) Mot bakgrund av artikel 9 i direktiv 91/440/EEG anser övervakningsmyndigheten vidare att sådana stöd måste kunna godkännas i avsaknad av en finansiell omstrukturering, på vissa villkor, när avskrivningen avser gamla skulder som uppstått före ikraftträdandet av direktiv 2001/12/EG, i vilket villkoren för sektorns öppnande för konkurrens fastläggs.
- (55) Övervakningsmyndigheten bedömer att stöd av denna typ förvisso kan vara förenliga i den mån som de syftar till att underlätta övergången till en öppen järnvägsmarknad, enligt artikel 9 i direktiv 91/440/EEG ⁽⁵⁶⁾. Övervakningsmyndigheten anser följaktligen att dessa stöd kan betraktas som förenliga med den inre marknaden, på grundval av artikel 61.3 c i EES-avtalet, ⁽⁵⁷⁾ förutsatt att nedanstående villkor är uppfyllda.
- (56) För det första måste stödet avse att kompensera skulder som är tydligt fastställda och individualiserade och som uppkommit före den 15 mars 2001, dvs. det datum då direktiv 2001/12/EG trädde i kraft. Stödet får under inga omständigheter överstiga summan av dessa skulder. Syftet med artikel 9 i direktiv 91/440/EEG, vilket kvarstår i de efterföljande direktiven, var att råda bot på en skuldsättningsnivå som ackumulerats vid en tidpunkt när man ännu inte hade fattat beslut om öppnandet av marknaden på EES-nivå.
- (57) För det andra ska de berörda skulderna vara direkt knutna till järnvägstransportverksamhet eller till verksamheter som avser förvaltning, uppbyggnad eller utnyttjande av järnvägsinfrastruktur. De skulder som tas upp för att genomföra investeringar som inte är direkt knutna till järnvägstransporter och/eller järnvägsinfrastrukturer är inte stödberättigande.
- (58) För det tredje ska skuldavskrivningen göras till förmån för företag med en extremt hög skuldnivå, vilken utgör ett hinder för en sund finansiell förvaltning av desamma. Stödet måste vara nödvändigt för att avhjälpa denna situation i den mening att den förutsägbara utvecklingen av konkurrensen inom EES inte ger företaget möjlighet att inom en förutsägbar framtid sanera sina finanser. Vid bedömningen av detta kriterium ska hänsyn tas till de produktivitetsvinster som skäligen kan förväntas av företaget.
- (59) För det fjärde får stödet inte överskrida det som är nödvändigt för detta ändamål. På denna punkt ska även konkurrensens framtida utveckling beaktas. Stödet ska under alla förhållanden inte på kort sikt försätta företaget i en gynnsammare situation än ett genomsnittligt och välskött företag med samma verksamhetsprofil.
- (60) För det femte ska skuldavskrivningen inte ge företaget en konkurrensmässig fördel som är av sådan art att den hindrar utvecklingen av en effektiv konkurrens inom EES, exempelvis genom att företag som står utanför dessa marknader eller nya aktörer avskräcks från att ta sig in på vissa nationella eller regionala marknader. Ett särskilt krav är att stöd avsett att avskriva skulder inte får finansieras med hjälp av uttag av avgifter från andra järnvägsoperatörer ⁽⁵⁸⁾.
- (61) Om dessa villkor uppfylls, bidrar åtgärderna för skuldavskrivning till det mål som anges i artikel 9 i direktiv 91/440/EEG, utan att medföra en oproportionerlig snedvridning av konkurrensen och handeln mellan Eftastaterna. De kan följaktligen anses vara förenliga med den gemensamma marknaden.

5. STÖD TILL OMSTRUKTURERING AV JÄRNVÄGSFÖRETAG – OMSTRUKTURERING AV EN GODSTRANSPORTGREN

5.1 Syfte

- (62) Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser bedömer övervakningsmyndigheten förenligheten hos statligt stöd till omstrukturering av företag i svårigheter inom järnvägssektorn på grundval av 2004 års riktlinjer för statligt stöd till omstrukturering. Dessa riktlinjer omfattar i praktiken inga undantag för järnvägsföretag.

⁽⁵⁵⁾ Förordning (EEG) nr 1192/69.

⁽⁵⁶⁾ Övervakningsmyndigheten tillämpar, i analogi med detta, vissa villkor som fastlagts i kommissionens meddelande om analysmetodik för statligt stöd i samband med så kallade *stranded costs* av den 26 juli 2001, SEK(2001) 1238.

⁽⁵⁷⁾ Utan att det påverkar tillämpningen av förordningarna (EEG) nr 1191/69, (EEG) nr 1192/69 och (EEG) nr 1107/70.

⁽⁵⁸⁾ Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2001/14/EG.

- (63) Generellt är en företagsenhet, det vill säga en ekonomisk enhet utan egen status som juridisk person, inte berättigad till omstruktureringstöd. 2004 års riktlinjer för statligt stöd till omstrukturering tillämpas i praktiken enbart på s.k. företag i svårigheter. I dessa riktlinjer, punkt 12, fastställs bland annat att ett företag "som ingår i eller håller på att tas över av en koncern är i princip inte berättigat till stöd till omstrukturering, förutom om det kan visas att det endast är det berörda företaget som är i svårigheter och att svårigheterna inte är en följd av en godtycklig kostnadsfördelning inom koncernen och att företagets svårigheter är så allvarliga att de inte kan åtgärdas inom koncernen". Det är med desto mer rätt lämpligt att undvika att en artificiell indelning hindrar en förlustbringande verksamhet inom ett givet företag från att åtnjuta stöd med hjälp av offentliga medel.
- (64) Övervakningsmyndigheten anser emellertid att den europeiska sektorn för godstransporter på järnväg för närvarande befinner sig i en alldeles särskild situation som medför att man, med hänsyn till det gemensamma intresset och under vissa omständigheter, kan överväga att betrakta stöd till ett järnvägsföretag – om stödet gör det möjligt att avhjälpa en svår situation för godsverksamheten i detta företag – som förenligt med den gemensamma marknaden.
- (65) Idag är konkurrenssituationen för godstransportverksamheter inom järnvägssektorn i praktiken en helt annan än den som råder för passagerartransporter. De nationella marknaderna för godstransporter har faktiskt öppnats för konkurrens. Marknaderna för passagerartransporter på järnväg kommer däremot inte att öppnas för konkurrens före den 1 januari 2010.
- (66) Den här situationen har en finansiell effekt eftersom godstransportverksamheten i princip endast styrs av affärsrelationerna mellan transportköpare och transportörer. I gengäld kan den finansiella jämvikten i passagerartransportverksamheten också grunda sig på de offentliga myndigheternas intervention genom ersättningar för allmännyttiga tjänster.
- (67) Flera europeiska järnvägsföretag har emellertid inte gjort någon juridisk åtskillnad mellan passagerartransport på järnväg och godstransport, eller har genomfört denna åtskillnad först nyligen. Enligt nu gällande EES-lagstiftning är det för övrigt inte obligatoriskt att genomföra en sådan juridisk åtskillnad.
- (68) För övrigt är vitaliseringen av godstransporterna sedan flera år en av de viktigaste prioriteringarna i den europeiska transportpolitiken. Skälen för detta redovisas i kapitel 1 i dessa riktlinjer.
- (69) En följd av denna särskilda karaktär hos godstransport på järnväg är att det krävs ett anpassat tillvägagångssätt, vilket också har erkänts i kommissionens beslutspraxis⁽⁵⁹⁾ på grundval av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1999⁽⁶⁰⁾.
- (70) Syftet med detta avsnitt är att ange – mot bakgrund av övervakningsmyndighetens beslutspraxis och med beaktande av de ändringar som genom 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering gjordes av motsvarande riktlinjer från 1999 – hur övervakningsmyndigheten avser att tillämpa detta tillvägagångssätt i framtiden.
- (71) Med hänsyn till ovan belysta risker är detta tillvägagångssätt motiverat och kommer endast att bibehållas för godstransportgrenarna i järnvägsföretag. Vidare kommer det att tillämpas endast under en övergångsperiod, dvs. för de omstruktureringar som anmäls före den 1 januari 2010, det datum då marknaderna för passagerartransporter på järnväg ska vara öppna för konkurrens.
- (72) Dessutom vill övervakningsmyndigheten ta hänsyn till det faktum att järnvägsföretagen, i ett ökande antal Eftastater, har anpassat sin organisation till den särskilda utvecklingen inom godstransport och passagerartransport genom att genomföra en juridisk åtskillnad av sin godstransportverksamhet. Övervakningsmyndigheten kommer således att kräva, inom ramen för omstruktureringen och som en förutsättning för beviljande av stöd, att den berörda godstransportgrenen åtskiljs juridiskt genom att den ombildas till ett affärsföretag. Övervakningsmyndigheten konstaterar att en sådan åtskillnad, tillsammans med andra lämpliga åtgärder, innebär ett betydande bidrag till förverkligandet av två mål: att utesluta all korssubventionering mellan den omstrukturerade grenen och resten av företaget och att säkerställa att alla ekonomiska kontakter mellan dessa två verksamhetsgrenar blir varaktiga och upprätthålls på kommersiell basis.
- (73) För att undvika all ovisshet ska 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering vara tillämpliga fullt ut på granskningen av de stöd som avses i detta kapitel, utom för de undantag som anges uttryckligen nedan.

5.2 Stödberättigande

- (74) Kriteriet för stödberättigande måste anpassas så att det även omfattar situationer där en godstransportgren hos ett järnvägsföretag utgör en enhetlig och varaktig ekonomisk enhet, som kommer att åtskiljas i juridiskt hänseende från resten av företaget i samband med omstruktureringen och före beviljandet av stödet, och som har sådana svårigheter att denna godstransportgren, om den hade varit åtskild från järnvägsföretaget, skulle ha utgjort ett s.k. företag i svårigheter i den mening som avses i 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering.

⁽⁵⁹⁾ Se kommissionens beslut av den 2 mars 2005, stöd N 386/04, Frankrike – stöd för omstrukturering av SNCF:s godstrafikavdelning (EUT C 172, 12.7.2005, s. 3).

⁽⁶⁰⁾ EUT C 288, 9.10.1999, s. 2. Övervakningsmyndigheten antog motsvarande riktlinjer genom beslut nr 329/99/KOL av den 16 december 1999 (EGT L 241, 26.10.2000, s. 1).

- (75) Detta innebär i synnerhet att den berörda företagsgrenen ska ha drabbats av allvarliga inre svårigheter, som inte är en följd av en godtycklig fördelning av kostnaderna inom ramen för järnvägsföretaget.
- (76) För att den gren som ska omstruktureras ska utgöra en enhetlig och varaktig ekonomisk enhet måste den omfatta all godstransportverksamhet inom järnvägsföretaget, och detta från industriell, kommersiell, redovisningsmässig och finansiell synpunkt. Det ska vara möjligt att tillräkna denna gren förluster, och egna tillgångar eller eget kapital, så att de ekonomiska realiteterna i den situation som företagsgrenen befinner sig i avspeglas i tillräcklig utsträckning för att man på ett konsekvent sätt ska kunna utvärdera det kriterium som fastläggs i punkt 9 i 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering⁽⁶¹⁾.
- (77) Vid bedömningen av huruvida en gren är i svårigheter i den mening som avses ovan, kommer övervakningsmyndigheten att beakta möjligheterna hos resten av järnvägsföretaget att säkerställa saneringen av den gren som ska omstruktureras.
- (78) Även om den situation som beskrivits inte omfattas direkt av 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering som, i punkt 11, utesluter nybildade företag från sitt tillämpningsområde, anser övervakningsmyndigheten att stöd för omstrukturering kan beviljas i detta sammanhang för att ge det dotterbolag som skapas genom den juridiska åtskillnaden förutsättningar att verka på marknaden. Här avses endast situationer där det dotterbolag som ska skapas till följd av den juridiska åtskillnaden omfattar hela "godsgrenen", så som den beskrivs i den särredovisning som upprättats i enlighet med artikel 9 i direktiv 91/440/EEG, och omfattar alla tillgångar, alla skulder, allt kapital, alla åtaganden utanför balansräkningen och hela den arbetsstyrka som tillhör grenen.
- (79) Av samma skäl konstaterar övervakningsmyndigheten att när ett järnvägsföretag nyligen har genomfört en juridisk åtskillnad av sin "godsgren", och om denna företagsgren uppfyller de villkor som fastläggs ovan, ska dotterbolaget i fråga inte betraktas som ett nybildat företag i den mening som avses i punkt 11 i 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering, och ska således inte uteslutas ur tillämpningsområdet för dessa riktlinjer.

5.3 Återställande av långsiktig lönsamhet

- (80) Övervakningsmyndigheten kommer att försäkra sig om att villkoren för ett återställande av den långsiktiga lönsamheten enligt 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering är uppfyllda⁽⁶²⁾, men också att omstruktureringen gör det möjligt att säkerställa en omvandling av godstransportverksamheten från en skyddad verksamhet, som åtnjuter exklusiva rättigheter, till en konkurrenskraftig verksamhet inom ramen för en öppen marknad. Denna omstrukturering måste således omfatta alla aspekter av transportverksamheten – från industriell, kommersiell och finansiell synpunkt. Den omstruktureringsplan som krävs i omstruktureringsriktlinjerna⁽⁶³⁾ ska främst göra det möjligt att säkerställa en kvalitets-, tillförlitlighets- och servicenivå som är förenlig med kundernas krav.

5.4 Förebyggande av oproportionerlig snedvridning av konkurrensen

- (81) I sin analys av de åtgärder som vidtas för att förebygga all oproportionerlig snedvridning av konkurrensen kommer övervakningsmyndigheten, i enlighet med riktlinjerna för stöd till omstrukturering från 2004, också att stödja sig på följande faktorer:
- Skillnaderna i de ekonomiska modellerna för järnvägstransporter och andra transportslag.
 - EES mål att uppnå ökad balans mellan olika transportslag.
 - Konkurrensläget på marknaden vid tidpunkten för omstruktureringen (grad av integration, tillväxtpotential, befintliga konkurrenter och utvecklingsutsikter).

5.5 Stöd reducerat till ett minimum

- (82) Bestämmelserna i 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering är tillämpliga för verifiering av detta kriterium. För detta ändamål ska företagets egna bidrag inkludera det bidrag som lämnas av den "godsgren" som kommer att åtskiljas juridiskt från järnvägsföretaget. Övervakningsmyndigheten anser emellertid att den europeiska järnvägstransportsektorns helt specifika situation, som beskrivs ovan, kan utgöra ett undantagsfall i den mening som avses i punkt 43 i nämnda riktlinjer. Övervakningsmyndigheten kan således godkänna mindre egna bidrag än de som föreskrivs i 2004 års riktlinjer för stöd till omstrukturering, under förutsättning att det egna bidrag som lämnas av "godsgrenen" är så stort som möjligt utan att äventyra verksamhetens lönsamhet.

⁽⁶¹⁾ I punkt 9 i riktlinjerna för stöd till omstrukturering fastläggs följande: "Oavsett storlek anses ett företag enligt dessa riktlinjer principiellt befinna sig i svårigheter under följande omständigheter:

- Om det är fråga om ett bolag med begränsat personligt ansvar för bolagsmännen, när över hälften av det tecknade kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital förlorats under de senaste tolv månaderna, eller
- om det är fråga om ett bolag med obegränsat personligt ansvar för bolagets skuld för åtminstone några av bolagsmännen, när över hälften av det bokföringsmässiga egna kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital förlorats under de senaste tolv månaderna, eller
- c) för alla bolagsformer, när det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande".

⁽⁶²⁾ Se särskilt punkterna 33–36 i riktlinjerna för statligt stöd till omstrukturering.

⁽⁶³⁾ Se särskilt avsnitt 3.2 i riktlinjerna för statligt stöd till omstrukturering av företag.

5.6 Principen om att stöd bara får beviljas en enda gång

- (83) Principen om att stöd bara får beviljas en enda gång är tillämplig på det juridiskt åtskilda dotterbolaget, varvid det anmälda omstrukturingsstödet betraktas som det första omstrukturingsstödet för detta företag. Det omstrukturingsstöd som godkänts enligt villkoren i detta kapitel är emellertid inte relevant för tillämpningen av denna princip på resten av järnvägsföretaget. För att undvika all ovisshet:
- (84) Enligt principen om att stöd bara får beviljas en enda gång får stöd för omstrukturering av företagets godsgren, så som dessa stöd beskrivs i detta kapitel, inte beviljas om järnvägsföretaget som helhet redan har mottagit omstrukturingsstöd.

6. STÖD TILL BEHOVET AV SAMORDNING AV TRANSPORTER

6.1 Syfte

- (85) I enlighet med vad som redan nämnts har artikel 49 i EES-avtalet genomförts genom förordningarna (EEG) nr 1107/70 och (EEG) nr 1191/69, som kommer att upphävas genom kollektivtrafikförordningen. Kollektivtrafikförordningen kommer följaktligen enbart att vara tillämplig på markbunden passagerartransport. Den kommer inte att omfatta godstransport på järnväg, för vilken stöd till samordning av transporter fortsätter att omfattas enbart av artikel 49 i EES-avtalet.
- (86) Artikel 9 i kollektivtrafikförordningen som gäller stöd till samordning av transporter samt stöd till forskning och utveckling gäller dessutom uttryckligen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 i EES-avtalet, som alltså kommer att kunna användas direkt för att motivera förenligheten hos stöd till samordning av passagerartransport på järnväg.
- (87) Syftet med detta avsnitt är alltså att fastställa de kriterier som gör det möjligt för övervakningsmyndigheten att, på grundval av artikel 49 i EES-avtalet, granska förenligheten hos stöd till samordning av transporter i allmänhet (avsnitt 6.2) och vad beträffar vissa specifika former av stöd (avsnitt 6.3). Övervakningsmyndigheten erinrar om att de generella principerna för tillämpning av artikel 49 i fördraget naturligtvis är relevanta vid bedömningen av statliga stöd med hänsyn till kollektivtrafikförordningen, men att föreliggande riktlinjer inte behandlar tillämpningsföreskrifter för förordningen i fråga.

6.2 Allmänna överväganden

- (88) Enligt artikel 49 i EES-avtalet är allt stöd som tillgodoser behovet av samordning av transporter förenligt. EG-domstolen har i sin praxis fastställt att enligt denna artikel är "stöd till transporter endast förenliga med fördraget i klart fastställda fall samt under förutsättning att dessa stöd inte skadar gemenskapens allmänna intressen"⁽⁶⁴⁾.
- (89) Begreppet "samordning av transporter" som används i artikel 49 i EES-avtalet har en innebörd som går utöver den enkla omständigheten att underlätta utvecklingen av en ekonomisk verksamhet. Det förutsätter en intervention av offentliga myndigheter som syftar till att styra utvecklingen i transportsektorn i linje med det gemensamma intresset.
- (90) De framsteg som gjorts när det gäller liberaliseringen inom sektorn för markbundna transporter har i vissa avseenden påtagligt minskat behovet av samordning. I en effektiv och liberaliserad sektor kan samordningen i princip uppstå som ett resultat av marknadskrafternas effekter. Som anges ovan krävs dessutom fortfarande att investeringarna i utvecklingen av infrastrukturer, i många avseenden, utförs av de offentliga myndigheterna. Dessutom kan åtskilliga marknadsbrister bestå även efter sektorns liberalisering. Det är i synnerhet dessa brister som motiverar intervention av offentliga myndigheter på detta område.
- (91) För det första medför transportsektorn betydande negativa externa effekter, till exempel mellan användare (trafikstockning), eller gentemot samhället som helhet (föroreningar). Dessa externa effekter är svåra att ta med i beräkningen, bland annat på grund av den inneboende begränsade möjligheten att inkludera de externa kostnaderna, eller helt enkelt de direkta kostnaderna för användning, i prissättningssystemen för tillträde till transportinfrastrukturerna. Detta leder till möjliga skillnader mellan olika transportslag, som borde korrigeras genom stöd från de offentliga myndigheterna till de transportslag som ger upphov till den minsta externa kostnaden.
- (92) För det andra kan transportsektorn genomgå "samordningssvårigheter" i ekonomisk mening, till exempel i samband med antagandet av en gemensam standard för driftskompatibilitet för järnvägen, eller förbindelserna mellan olika transportnät.
- (93) För det tredje kan det vara så att järnvägsföretagen inte kan utnyttja alla fördelar av sina ansträngningar när det gäller forskning, utveckling och innovation (positiva externa effekter), vilket också utgör en marknadsbrist.

⁽⁶⁴⁾ Domstolens dom av den 12 oktober 1978 i mål 156/77, kommissionen mot Belgien, REG 1978, s. 1881, punkt 10.

- (94) Att det i EES-avtalet finns en specifik grund som gör det möjligt att tillåta stöd som tillgodoser behovet av samordning av transporter vittnar om vikten av dessa risker för marknadsbrister, och om den negativa inverkan som dessa har på EES:s utveckling.
- (95) Stöd som tillgodoser behovet av samordning av transporter ska i princip anses vara förenligt med EES-avtalet.
- (96) För att ett visst stöd ska anses vara ett stöd som "tillgodoser behovet" av samordning av transporter måste det dock vara nödvändigt och av en rimlig omfattning i förhållande till det eftersträvade målet. Dessutom får stödets inneboende snedvridning av konkurrensen inte medföra skada för EES allmänna intressen. Ett stöd som avser att styra om trafikflödet från närsjöfarten till järnvägen kan till exempel inte uppfylla dessa kriterier.
- (97) Med hänsyn till den snabba utvecklingen inom transportsektorn och följaktligen de behov av samordning som gäller denna, måste slutligen allt stöd som anmäls till övervakningsmyndigheten för att erhålla ett beslut om att detta stöd är förenligt med EES-avtalet, på grundval av dess artikel 49, vara begränsat⁽⁶⁵⁾ till högst 5 år, för att övervakningsmyndigheten ska ha möjlighet att mot bakgrund av de resultat som uppnåtts ompröva det och i förekommande fall ge tillstånd till en förlängning⁽⁶⁶⁾.
- (98) När det gäller järnvägssektorn mer specifikt kan stöd som tillgodoser behovet av samordning av transporter ta sig ett flertal former:
- a) Stöd till utnyttjande av infrastrukturer, det vill säga stöd som beviljas järnvägsföretag som bär kostnader som avser den infrastruktur de utnyttjar, då de företag som tillhandahåller transporttjänster som förlitar sig på andra transportslag inte bär dessa kostnader.
 - b) Stöd för att minska de externa kostnaderna, vars syfte är att uppmuntra en modal övergång till järnvägen, eftersom den ger upphov till mindre externa kostnader än vägtransporter.
 - c) Stöd som främjar driftskompatibilitet och, i den mån de tillgodoser behovet av samordning av transporter, stöd till förmån för förstärkt säkerhet, avskaffande av tekniska hinder och en minskning av bullerstörningar, nedan kallade "stöd till förmån för driftskompatibilitet".
 - d) Stöd till forskning och utveckling som tillgodoser behovet av samordning av transporter.
- (99) I följande avsnitt ger övervakningsmyndigheten en detaljerad beskrivning av de villkor som, med hänsyn till dess beslutspraxis, gör det möjligt att för dessa olika typer av stöd till samordning av transporter, säkerställa att stödet i fråga uppfyller villkoren för förenlighet i enlighet med artikel 49 i EES-avtalet. Med hänsyn till den särskilda karaktären hos stöd till forskning och utveckling, behandlas de kriterier som är tillämpliga på denna typ av åtgärder separat.

6.3 Specifika kriterier som är tillämpliga på stöd till utnyttjande av järnvägsinfrastrukturer, stöd för att minska de externa kostnaderna och stöd som främjar driftskompatibilitet

- (100) Bedömningen av förenligheten hos stöd till utnyttjande av infrastrukturer, stöd för att minska de externa kostnaderna och stöd som främjar driftskompatibilitet med hänsyn till artikel 49 i EES-avtalet överensstämmer med kommissionens beslutspraxis vid tillämpningen av artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 1107/70. Följande detaljerade villkor framstår mot bakgrund av denna praxis som tillräckliga för att ta ställning till stödets förenlighet.

6.3.1 Stödberättigande kostnader

- (101) De stödberättigande kostnaderna fastställs på grundval av följande faktorer.
- (102) När det gäller stöd till utnyttjande av järnvägsinfrastrukturer utgörs de stödberättigande kostnaderna av de merkostnader för utnyttjande av infrastrukturer som bärs av järnvägstransporter, men inte av ett konkurrerande transportssätt som är mer förorenande.
- (103) När det gäller stöd för att minska de externa kostnaderna utgörs de stödberättigande kostnaderna av den del av de externa kostnaderna som järnvägstransporten gör det möjligt att undvika jämfört med konkurrerande transportslag.

⁽⁶⁵⁾ Ibidem.

⁽⁶⁶⁾ Denna period har fastställts till 10 år för åtgärder som omfattas av artikel 15.1 e i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/75/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 100). Se i synnerhet kommissionens beslut av den 2 april 2008, NN 46/B/2006 – Slovakien – befrielse från eller nedsättning av punktskatter enligt rådets direktiv 2003/96/EG (transportsektorn) ännu ej offentliggjort. Rådets direktiv 2003/96/EG har inte införlivats i EES-avtalet eftersom det rör harmonisering, vilket inte ingår i EES-avtalets tillämpningsområde.

- (104) Det bör i detta sammanhang erinras om att Eftastaterna i artikel 10 i direktiv 2001/14/EG ges uttryckligt tillstånd att införa system för ersättning av miljökostnader som bevisligen inte är täckta, olycksrelaterade kostnader och infrastrukturkostnader i konkurrerande transportslag i den mån dessa kostnader överstiger motsvarande kostnader för järnvägen. Det finns ännu ingen EES-lagstiftning genom vilken metoderna för beräkning av avgifter för tillträde till infrastrukturer för de olika markbundna transportslagen harmoniseras. Övervakningsmyndigheten kommer dock, för tillämpningen av dessa riktlinjer, att ta hänsyn till utvecklingen av reglerna för fördelning av infrastrukturkostnader och externa kostnader⁽⁶⁷⁾.
- (105) Såväl för stöd till utnyttjande av infrastrukturer som stöd för att minska de externa kostnaderna måste Eftastaterna tillhandahålla en jämförande, tydlig, motiverad och kvantifierad kostnadsanalys, som beaktar järnvägstransporter och de alternativa lösningar som grundar sig på andra transportslag⁽⁶⁸⁾. Den beräkningsmetod som använts och de gjorda beräkningarna ska offentliggöras⁽⁶⁹⁾.
- (106) När det gäller stöd som främjar driftskompatibilitet omfattar de stödberättigande kostnaderna, i den mån de bidrar till målet avseende samordning av transporter, alla investeringar som avser installation av säkerhets- och driftskompatibilitetssystem⁽⁷⁰⁾, eller minskning av bullerstörningar, både på området för järnvägsinfrastrukturer och på området för rullande materiel. Stödet täcker särskilt kostnader för investeringar knutna till uppbyggnaden av ERTMS (European Rail Traffic Management System) och till alla andra liknande åtgärder som kan bidra till att avskaffa tekniska hinder för den europeiska marknaden för järnvägstjänster⁽⁷¹⁾.

6.3.2 Ett stöds nödvändighet och proportionalitet

- (107) Övervakningsmyndigheten anser att det finns presumption för ett stöds nödvändighet och proportionalitet om stödnivån understiger följande värden:
- a) För stöd till utnyttjande av infrastrukturer, 30 % av den totala kostnaden för järnvägstransporter upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna⁽⁷²⁾.
 - b) För stöd för att minska de externa kostnaderna, 30 %⁽⁷³⁾ av den totala kostnaden för järnvägstransporter upp till 50 % av de stödberättigande kostnaderna⁽⁷⁴⁾.
 - c) För stöd som främjar driftskompatibilitet, 50 % av de stödberättigande kostnaderna.

⁽⁶⁷⁾ I artikel 11 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter för tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer (EGT L 187, 20.7.1999, s. 42), införlivat i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 5/2002 av den 1 februari 2002, (EGT L 88, 4.4.2002, s. 9 och EES-supplementet nr 18, 4.4.2002, s. 6), ändrat genom direktiv 2006/103/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 344) införlivat i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 132/2007 av den 26 oktober 2007 (EUT L 100, 10.4.2008, s. 1 och EES-supplementet nr 19, 10.4.2008, s. 1), anges att "Senast den 10 juni 2008 ska kommissionen, efter att ha undersökt samtliga alternativ, inbegripet kostnader relaterade till miljö, buller, överbelastning och hälsa, ta fram en allmängiltig, öppen och begriplig modell för beräkning av samtliga externa kostnader, som ska ligga till grund för framtida beräkningar av infrastrukturavgifter". Tillsammans med den här modellen kommer man att lägga fram en konsekvensanalys av internaliseringen av externa kostnader för alla transportsätt och en strategi för successivt införande av denna modell för alla transportsätt. Inom ramen för utarbetandet av ett meddelande om internaliseringen av kostnaderna för att realisera detta mål, offentliggjorde Europeiska kommissionen den 16 januari 2008 en handbok där man samlat hittills genomförda studier om externa kostnader inom transportsektorn (http://ec.europa.eu/transport/costs/handbook/index_en.htm). Denna handbok, som tagits fram gemensamt av flera institut som bedriver forskning om transport, kan användas, tillsammans med andra faktorer, för att fastställa de stödberättigande kostnaderna. Kommissionen har i dokument KOM(1998) 466 offentliggjort en vitbok med titeln Rättvisa trafikavgifter: en modell för ett stegvist införande av gemensamma avgiftsprinciper för transportinfrastruktur i EU (Europeiska unionens bulletin – Tillägg 3/98).

⁽⁶⁸⁾ Eftastaterna kan hitta anvisningar om de olika metoderna för beräkning av externa kostnader i bilaga 2 till kommissionens grönbok För korrekta och effektiva priser på transportområdet (Europeiska unionens bulletin – Tillägg 2/96, KOM(1995) 691 slutlig) och i den studie som Europeiska kommissionen publicerade den 16 januari 2008 (se artikel 11 i direktiv 1999/62/EG).

⁽⁶⁹⁾ Artikel 10 i direktiv 2001/14/EG.

⁽⁷⁰⁾ Se, särskilt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 6) införlivat i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 25/97 (EGT L 242, 4.9.1997, s. 74 och EES-supplementet nr 37, 4.9.1997, s. 74) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EGT L 110, 20.4.2001, s. 1) införlivat i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 16/2002 (EGT L 110, 25.4.2002, s. 11 och EES-supplementet nr 21, 25.4.2002, s. 8). Båda direktiven, som ändrades genom direktiv 2007/32/EG (EUT L 141, 25.6.2007, s. 63) införlivades i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 163/07 (EUT L 124, 8.5.2008, s. 30 och EES-supplementet nr 26, 8.5.2008, s. 24).

⁽⁷¹⁾ Vid beräkningen av stödberättigande kostnader tas hänsyn till eventuella förändringar av avgifterna för utnyttjande av infrastruktur på grundval av den rullande materielens prestanda (i synnerhet bullerprestanda).

⁽⁷²⁾ För ett exempel, se Europeiska kommissionens beslut av den 22 december 2006, N 574/05, förlängning av befintlig stödordning N 335/03 – Italien – Friuli-Venezia Giulia – stöd för inrättandet av höghastighetsförbindelser (EUT C 133, 15.6.2007, s. 6), Europeiska kommissionens beslut av den 12 oktober 2006, N 427/2006 – Förenade kungariket – Rail Environmental Benefit Procurement Scheme (REPS) (EUT C 283, 21.11.2006, s. 10).

⁽⁷³⁾ Enligt bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1692/2006 av den 24 oktober 2006 om inrättande av det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II) och om upphävande av förordning (EG) nr 1382/2003 (EUT L 328, 24.11.2006, s. 1) – får det ekonomiska gemenskapsstödet till en trafikomställningsåtgärd uppgå till högst 35 % av de totala utgifter som är nödvändiga för att åtgärdens mål ska uppnås och som uppstått på grund av denna. I föreliggande riktlinjer, vad gäller statliga stöd till samordning av transporter, är kriteriet 30 % av de samlade kostnaderna för järnvägstransporter.

⁽⁷⁴⁾ Se kommissionens beslut av den 22 december 2006 om stöd N 552/06, Danmark, förlängning av miljöstödot för gods-transport på järnväg (EUT C 133, 15.6.2007, s. 5), och kommissionens beslut av den 12 oktober 2006 om stöd N 427/06 – Förenade kungariket – Rail Environmental Benefit Procurement Scheme (REPS), beslutet citerat ovan.

- (108) För stöd som går utöver dessa tröskelvärden är det upp till medlemsstaterna att visa att de berörda åtgärderna är nödvändiga och proportionerliga ⁽⁷⁵⁾.
- (109) Både när det gäller stöd till utnyttjande av järnvägsinfrastrukturer och stöd för att minska de externa kostnaderna måste stödet vara strikt begränsat till ersättning för de resurskostnader som är knutna till utnyttjandet av järnvägstransporter snarare än till ett transportslag som är mer förorenande. Om det finns flera konkurrerande och alternativa lösningar som leder till högre föroreningsnivåer än järnvägstransporten, ska den valda gränsen motsvara mellanskillnaden i förhållande till de högsta kostnaderna bland dessa olika lösningar. Om de stödnivåer som anges i punkt 107 iaktas kan det antas att kriteriet för avsaknad av överkompensation är uppfyllt.
- (110) Om stödmottagaren är ett järnvägsföretag ska det i vart fall styrkas att stödet verkligen fungerar som ett incitament till en modal övergång till järnväg. Detta kommer i princip att kräva att stödet avspeglas i det pris som tas ut av passageraren eller transportköparen, eftersom det är på den nivån som valet mellan järnvägen och de mer förorenande transportslagen görs ⁽⁷⁶⁾.
- (111) Slutligen, när det specifikt gäller stöd till utnyttjande av infrastruktur och för att minska de externa kostnaderna, ska det finnas realistiska utsikter att upprätthålla den trafik som övergår till järnvägen för att stödet ska leda till en varaktig trafikövergång.

6.3.3 Slutsats

- (112) Stöd till utnyttjande av järnvägsinfrastrukturer, stöd för att minska externa kostnader och stöd som främjar driftskompatibilitet – som är nödvändiga och av en rimlig omfattning och som därmed inte snedvrider konkurrensen på ett sätt som strider mot allmänna intressen – ska betraktas som förenliga enligt artikel 49 i EES-avtalet.

6.4 Förenligheten hos stöd till forskning och utveckling

- (113) På området för markbundna transporter föreskrivs i artikel 3.1 c i förordning (EEG) nr 1107/70, som antogs på grundval av artikel 73 i EG-fördraget, möjligheten att bevilja stöd till forskning och utveckling. Kommissionen har nyligen utvecklat en praxis när det gäller tillämpningen av denna bestämmelse ⁽⁷⁷⁾.
- (114) I artikel 9.2 b i kollektivtrafikförordningen återges texten i artikel 3.1 c i förordning (EEG) nr 1107/70. På grundval av denna bestämmelse ska stöd vars ändamål är att främja forskning om eller utveckling av för EES som helhet mer ekonomiska transportsystem och transportteknik, som är begränsat till forsknings- och utvecklingsstadiet och som inte omfattar kommersiellt utnyttjande av sådana transportsystem och transportteknik anses tillgodose behovet av samordning av transporter.
- (115) Artikel 9.2 b i kollektivtrafikförordningen gäller för övrigt utan att det påverkar tillämpningen av artikel 61 i EES-avtalet. Följaktligen kan stöd till forskning, utveckling och innovation på området passagerartransporter, när de inte omfattas av artikel 9 i kollektivtrafikförordningen, och stöd som endast avser godstransport, anses vara förenliga enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet.
- (116) Övervakningsmyndigheten har i det avseendet i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation ⁽⁷⁸⁾ (nedan kallade *rambestämmelserna*) fastställt de villkor enligt vilka den kommer att förklara stöd av detta slag för förenliga med EES på grundval av artikel 61.3 c i EES-avtalet. Rambestämmelserna ska gälla för "stöd till forskning, utveckling och innovation inom samtliga sektorer som omfattas av EES-avtalet. Den skall också gälla för sådana sektorer där det finns särskilda gemenskapsregler om statliga stöd, om inget annat sägs i dessa särskilda regler". ⁽⁷⁹⁾ Rambestämmelserna i fråga är alltså tillämpliga på stöd till forskning, utveckling och innovation inom den sektor för järnvägstransporter som inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 3.1 c i förordning (EEG) nr 1107/70 eller artikel 9 i kollektivtrafikförordningen (efter ikraftträdandet av denna förordning).

⁽⁷⁵⁾ Detta kunde vara fallet för driftkompatibilitetsåtgärder i det transeuropeiska transportnätet enligt den senaste definitionen i Europaparlamentets och rådets beslut 884/2004/EG av den 29 april 2004 om ändring av beslut nr 1692/96/EG om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (EUT L 167, 30.4.2004, s. 1) som införlivats i EES-avtalet genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 62/06 av den 2 juni 2006 (EUT L 245, 7.9.2006, s. 9 och EES-supplementet nr 44, 7.9.2006, s. 8).

⁽⁷⁶⁾ För åtgärder som omfattas av artikel 15.1 e i direktiv 2003/96/EG, kan en inverkan på transportpriset tas för given, om inte motsatsen bevisas. Se i synnerhet kommissionens beslut av den 2 april 2008, NN 46/B/2006 – Slovakien – befrielse från eller nedsättning av punktskatter enligt rådets direktiv 2003/96/EG (transportsektorn) ännu ej offentliggjort.

⁽⁷⁷⁾ Europeiska kommissionens beslut av den 30 maj 2007, N 780/06 – Nederländerna – Onderzoek en ontwikkeling composit scheidingsconstructie en multi-purpose laadruim; Het "CompoCaNord"-project (EUT C 227, 27.9.2007, s. 5), Europeiska kommissionens beslut av den 19 juli 2006, N 556/2005 – Nederländerna – Samordning av transporter – stöd till miljöskydd och innovation inom kollektivtrafikområdet (EUT C 207, 30.8.2006), Europeiska kommissionens beslut av den 20 juli 2005, N 63/2005 – Tjeckien – Program för energibesparande åtgärder och användning av alternativa bränslen i transportsektorn (EUT C 83, 6.4.2006).

⁽⁷⁸⁾ Eftas övervakningsmyndighet antog riktlinjer för statligt stöd för forskning, utveckling och innovation genom beslut nr 14/07/KOL av den 7 februari 2007 (EUT L 305, 19.11.2010, s. 1 och EES-supplementet nr 60, 19.11.2009, s. 1). Aktualiserade riktlinjer finns på hemsidan för Eftas övervakningsmyndighet: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>. Se motsvarande gemenskapsriktlinjer (EUT C 323, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁹⁾ Idem, punkt 2.1.

- (117) Det är inte uteslutet att förenligheten hos stöd till forskning och utveckling kan bedömas direkt på grundval av artikel 49 i EES-avtalet när sådana stöd syftar till att tillgodose behovet av samordning av transporter. I så fall bör det verifieras att ovannämnda villkor är uppfyllda, i synnerhet det faktum att stödet måste vara nödvändigt och proportionerligt i förhållande till det eftersträvade målet, och att det inte får strida mot EES allmänna intressen. Övervakningsmyndigheten anser att de allmänna principer som framställs i rambestämmelserna är relevanta för bedömningen av dessa olika kriterier.

7. STATLIGA GARANTIER TILL JÄRNVÄGSFÖRETAG

- (118) I övervakningsmyndighetens riktlinjer om statligt stöd i form av garantier⁽⁸⁰⁾ anges den rättsliga ordning som är tillämplig på statliga garantier, även inom sektorn för järnvägstransporter.
- (119) I dessa riktlinjer anges i punkt 1.2 att övervakningsmyndigheten betraktar också "de förmånliga finansieringsvillkor som beviljas företag vars rättsliga form utesluter konkurs eller andra insolvensförfaranden eller innebär en uttrycklig statlig garanti eller att staten täcker förluster" som stöd i form av garantier.
- (120) Kommissionen och övervakningsmyndigheten anser på grundval av varaktig praxis att obegränsade garantier inom en sektor som är öppen för konkurrens är oförenliga med EG-fördraget respektive EES-avtalet. De kan enligt proportionalitetsprincipen i synnerhet inte motiveras med tjänster i allmänhetens intresse. Det är i praktiken omöjligt att i fråga om en obegränsad garanti kontrollera att stödbeloppet inte överskrider nettokostnaderna för att tillhandahålla den allmännyttiga tjänsten⁽⁸¹⁾.
- (121) När statliga garantier beviljas företag som bedriver verksamhet på både konkurrensutsatta och icke konkurrensutsatta marknader har kommissionen och övervakningsmyndigheten som praxis att kräva ett fullständigt upphävande av den obegränsade garanti som beviljats företaget i dess helhet⁽⁸²⁾.
- (122) Ett flertal järnvägsföretag åtnjuter obegränsade garantier. Dessa garantier är vanligen ett arv efter särskilda bestämmelser om historiska monopol som inrättats för järnvägsföretag innan EES-avtalet trädde i kraft eller innan marknaden för järnvägstransporttjänster öppnades för konkurrens.
- (123) Enligt den information som kommissionen och övervakningsmyndigheten har tillgång till utgör dessa garantier, i mycket stor utsträckning, befintligt stöd. De berörda Eftastaterna uppmanas att underrätta övervakningsmyndigheten om villkoren för genomförandet av dessa existerande stödordningar, samt om de åtgärder som planeras för att upphäva dem, i enlighet med det förfarande som beskrivs i avsnitt 8.3.

8. SLUTBESTÄMMELSER

8.1 Regler om kumulering av stöd

- (124) De stödtag som fastställs i dessa riktlinjer är tillämpliga vare sig det ifrågavarande stödet helt eller delvis finansieras med statliga medel eller med gemenskapsmedel. De stöd som godkänts genom tillämpning av dessa riktlinjer får varken kumuleras med annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet eller med annan gemenskapsfinansiering, om en sådan kumulering leder till en stödnivå som är högre än den som anges i dessa riktlinjer.
- (125) I fråga om stöd som beviljats för olika ändamål men som avser samma stödberättigande kostnader ska det förmånligaste stödtaget tillämpas.

8.2 Tillämpningsdatum

- (126) Övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa dessa riktlinjer från och med den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och *EES-supplementet*.

Övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa dessa riktlinjer på alla anmälda och icke anmälda stöd i fråga om vilka den fattar beslut efter det att riktlinjerna har offentliggjorts.

⁽⁸⁰⁾ Eftas övervakningsmyndighet antog riktlinjer för statligt stöd i form av statliga garantier genom beslut 788/08/KOL av den 17 december 2008. Se motsvarande gemenskapsriktlinjer (EUT C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽⁸¹⁾ Europeiska kommissionens beslut 2005/145/EG av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för EDF samt el- och gasindustrin (EUT L 49, 22.2.2005, s. 9); Europeiska kommissionens beslut av den 24 april 2007, E 12/2005 – Polen – obegränsade statliga garantier till polska postverket (Poczta Polska) (EUT C 284, 27.11.2007, s. 2); Europeiska kommissionens beslut av den 27 mars 2002, E 10/2000 – Tyskland – Statliga garantier för offentligrättsliga kreditinstitut i Tyskland (EUT C 150, 22.6.2002, s. 7); Eftas övervaknings myndighets beslut av den 15 juli 2005, 177/05/KOL Statlig garanti till Liechtensteinische Landesbank (EUT C 310, 8.12.2005, s. 17 och EES-supplementet nr 62, 8.12.2005, s. 1).

⁽⁸²⁾ Ibidem.

8.3 Lämpliga åtgärder

- (127) Övervakningsmyndigheten föreslår i enlighet med artikel 62.1 i EES-avtalet att Eftastaterna ändrar de befintliga stödordningar som avser de statliga stöd som dessa riktlinjer gäller för att anpassa sig till dessa senast två år efter det att de har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och *EES-supplementet*, och detta med förbehåll för de specifika bestämmelser som föreskrivs i kapitlet om statliga garantier. Eftastaterna uppmanas att skriftligen bekräfta att de godtar dessa förslag till lämpliga åtgärder senast ett år efter den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och *EES-supplementet*.
- (128) Om någon Eftastat underlåter att skriftligen bekräfta sitt godtagande före utsatt tid, kommer övervakningsmyndigheten att tillämpa artikel 19.2 i del II i protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol och vid behov inleda det förfarande som nämns i samma artikel.

8.4 Giltighetstid och rapport

- (129) Övervakningsmyndigheten förbehåller sig rätten att ändra dessa riktlinjer. Den kommer att lägga fram en rapport om tillämpningen av riktlinjerna före varje ändring och senast fem år efter det att de har offentliggjorts.
-

BILAGA IV

ÅTERKRAV AV OLAGLIGT OCH OFÖRENLIGT STÖD ⁽¹⁾

1. INLEDNING

1. Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad *övervakningsmyndigheten*) är beredd att inta en sträng hållning mot olagligt stöd. Enligt protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat *protokoll 3*) ⁽²⁾ har övervakningsmyndigheten regelbundet uppmanat Eftastaterna att återkräva allt olagligt stöd som funnits vara oförenligt med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdets funktion (nedan kallat *EES-avtalet*), om detta inte skulle stå i strid med en allmän princip i EES-rätten. Övervakningsmyndigheten har antagit sex sådana beslut om återkrav.
2. För att förtroendet för ordningen för statligt stöd ska vara orubbat är det av yttersta vikt att dessa beslut, där övervakningsmyndigheten uppmanar Eftastaterna att återkräva olagligt statligt stöd (nedan kallade beslut om återkrav), verkställs snabbt och effektivt. De uppgifter som övervakningsmyndigheten har samlat in under senare år visar dock att det finns stora problem på detta område. I den resultatavla för statligt stöd för Eftastaterna som lades fram under hösten 2008 ⁽³⁾ framgår också att av de sex beslut om återkrav som övervakningsmyndigheten antagit har bara ett genomförts helt av den berörda Eftastaten ⁽⁴⁾.
3. År 2004 beställde Europeiska kommissionen (nedan kallad kommissionen) en jämförande studie av hur EU:s stödpolitik verkställs i olika medlemsstater (nedan kallad *verkställighetsstudien*) ⁽⁵⁾. Ett av syftena med studien var att bedöma effektiviteten i verkställighetsförfarandena och verkställighetsmetoderna i ett antal medlemsstater. Författarna till studien fann att ett återkommande tema i alla länderapporter var de alltför långa återkravsförfarandena.
4. Utifrån sina egna erfarenheter har övervakningsmyndigheten noterat att återkrav av olagligt och oförenligt stöd är förenat med många problem i Eftastaterna. Återkravsförfaranden, på vilka bestämmelser i nationell lagstiftning tillämpas, är särskilt långa och i praktiken har återkraven inte fullbordats inom den tidsfrist som anges i övervakningsmyndighetens beslut om återkrav. Övervakningsmyndigheten betonar därför behovet av att besluten om återkrav effektivt verkställs. Övervakningsmyndigheten och Eftastaterna har ett gemensamt ansvar för genomförandet av sådana beslut och det kommer att krävas stora ansträngningar från båda håll för att lyckas.
5. Syftet med detta kapitel är att förklara övervakningsmyndighetens politik i fråga om genomförandet av beslut om återkrav. I tillkännagivandet granskas inte de påföljder som nationella domstolar kan fastställa med anledning av att Eftastaterna inte följer den anmälningsplikt och det krav på att inte genomföra stöd innan övervakningsmyndighetens förfarande slutförts som fastställs i artikel 1.3 i del I av protokoll 3. Övervakningsmyndigheten anser att det finns ett behov av att förklara vilka åtgärder som den kommer att vidta för att underlätta genomförandet av beslut om återkrav och att beskriva vilka åtgärder Eftastaterna skulle kunna vidta för att uppnå full överensstämmelse med de regler och principer som fastställts i EES-lagstiftningen och i gemenskapsdomstolarnas och Eftadomstolens rättspraxis. Kapitlet inleds med en kort genomgång av syftet med återkrav och de grundläggande principerna bakom genomförandet av besluten om återkrav. Sedan beskrivs de praktiska konsekvenserna av dessa grundläggande principer för var och en av de aktörer som deltar i återkravsförfarandet.

2. ÅTERKRAVSPOLITIKENS PRINCIPER

2.1 En kort bakgrund till återkravspolitiken

6. I artikel 1.3 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet anges att "Eftas övervakningsmyndighet skall underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. [...] Eftastaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut."
7. Om Eftastaten inte anmäler sina planer på att vidta eller ändra stödåtgärder innan sådant stöd genomförs, är stödet enligt EES-lagstiftningen olagligt från och med den tidpunkt då det beviljas.

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar kommissionens tillkännagivande: Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd, EUT C 272, 15.11.2007, s. 4.

⁽²⁾ Protokoll 3 till övervakningsavtalet ändrades för att spegla bestämmelserna i rådets förordning nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (nu artikel 88) i EG-fördraget, EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ http://www.eftasurv.int/media/scoreboard/stateaidscoreboard_08_eftastatesautumn2008.pdf

⁽⁴⁾ Se övervakningsmyndighetens årsrapport för 2006, s. 56.

⁽⁵⁾ *Study on the enforcement of state aid law at national level*, Competition studies 6, Luxemburg, Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer - http://www.concurrences.com/IMG/pdf/Study_2006.pdf.

8. I sin dom i målet Kohlegesetz ⁽⁶⁾ från 1973 bekräftade Europeiska gemenskapernas domstol (nedan kallad *domstolen*) för första gången att kommissionen har behörighet att uppmana en medlemsstat att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd. Domstolen ansåg att kommissionen var behörig att besluta att en medlemsstat skulle ändra eller upphäva ett statligt stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden. Den bör därför också ha rätt att kräva återbetalning av detta stöd ⁽⁷⁾.
9. Under 2001 ändrades protokoll 3 genom att del II infördes, som bland annat inkluderade grundregler om återkrav ⁽⁸⁾. Ytterligare genomförandebestämmelser om återkrav finns i beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004, efter ändring ⁽⁹⁾.
10. I artikel 14.1 i del II av protokoll 3 bekräftas domstolens ⁽¹⁰⁾ ständiga rättspraxis och fastställs att övervakningsmyndigheten har skyldighet att uppmana Eftastaterna att återkräva olagligt och oförenligt stöd, om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten. I denna artikel anges också att den berörda Eftastaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva olagligt stöd som konstateras vara oförenligt. I artikel 14.2 fastställs att stödet ska återkrävas med ränta från det datum då det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande till det datum då det har återbetalats. I beslut nr 195/04/KOL beskrivs metoderna för att beräkna räntan på det återkrävda stödet. I artikel 14.3 i anges att "återkravet [ska] verkställas utan dröjsmål och enligt den berörda Eftastatens förfaranden enligt nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa övervakningsmyndighetens beslut [...]. [...]".
11. Domstolen har i en rad domar ytterligare klargjort tillämpningsområdet för och tolkningen av artikel 14.3 i rådets förordning nr 659/1999 (som motsvarar artikel 14.3 i del II av protokoll 3) och understrukit att beslut om återkrav måste verkställas omedelbart och effektivt ⁽¹¹⁾. Övervakningsmyndigheten har dessutom mer systematiskt börjat tillämpa rättspraxis ⁽¹²⁾ från Deggendorf-målet. Denna rättspraxis ger övervakningsmyndigheten möjlighet att, om vissa villkor är uppfyllda, uppmana Eftastaterna att skjuta upp betalningen av nytt förenligt stöd till ett företag tills företaget har betalat tillbaka gammalt olagligt och oförenligt stöd som omfattas av ett beslut om återkrav.

2.2 Återkravspolitikens syfte och principer

2.2.1 Syftet med återkrav

12. EG-domstolen har vid flera tillfällen konstaterat att syftet med återkrav är att återupprätta den situation som rådde på marknaden innan stödet beviljades. Detta är nödvändigt för att säkerställa att det råder lika villkor på den inre marknaden. I detta sammanhang har EG-domstolen understrukit att återkrav av olagligt och oförenligt stöd inte är något straff ⁽¹³⁾, utan en logisk konsekvens av att stödet har konstaterats vara olagligt ⁽¹⁴⁾. Det kan därför inte anses oproportionerligt i förhållande till de mål för statligt stöd som anges i EG-fördraget ⁽¹⁵⁾.
13. Enligt domstolen har den situation som rådde innan stödet beviljades återställt när förmånstagaren har återbetalat det olagliga och oförenliga stödet. Då "förlorar förmånstagaren nämligen den fördel som han har haft på marknaden i förhållande till sina konkurrenter, och den situation som förelåg innan stödet lämnades återställs" ⁽¹⁶⁾. För att undanröja eventuella ekonomiska fördelar av det olagliga stödet ska ränta betalas på det belopp som olagligen beviljats. Sådan ränta ska motsvara den finansiella fördel som kommit av att kapitalet gratis disponerats under en viss period ⁽¹⁷⁾.
14. Dessutom har EG-domstolen slagit fast att de åtgärder som vidtas av en Eftastat måste leda till konkreta resultat när det gäller återkravet ⁽¹⁸⁾ och att återkravet ska ske utan dröjsmål ⁽¹⁹⁾. För att ett återkrav ska nå sitt syfte är det verkligen avgörande att stödet återbetalas utan dröjsmål.

⁽⁶⁾ Mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland, REG 1973, s. 813, punkt 13.

⁽⁷⁾ I den mån bestämmelserna i detta avtal i sak är identiska med motsvarande bestämmelser i fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen och fördraget om upprättande av Europeiska kol- och stål gemenskapen samt rättsakter som antagits med tillämpning av dessa båda fördrag, ska de enligt artikel 6 i EES-avtalet vid genomförande och tillämpning tolkas i enlighet med tillämpliga domar av Europeiska gemenskapernas domstol som meddelats före undertecknandet av EES-avtalet, utan att det påverkar en framtida utveckling av rättspraxis. Vad gäller tillämpliga domar som avkunnats efter EES-avtalets undertecknande följer det av artikel 3.2 i övervakningsavtalet att Eftas övervakningsmyndighet och Eftadomstolen i tillbörlig grad ska beakta de principer som fastställs i dessa.

⁽⁸⁾ Se fotnot 2.

⁽⁹⁾ Beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 om de genomförandebestämmelser som avses i artikel 27 i del II av protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol, EUT L 139, 25.5.2006, s. 37, efter ändring. Beslut nr 195/04/KOL motsvarar kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget, (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1-134), efter ändring.

⁽¹⁰⁾ Mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. I-307.

⁽¹¹⁾ Mål C-415/03, kommissionen mot Grekland, ("Olympic Airways"), REG 2005, s. I-3875, och mål C-232/05, kommissionen mot Frankrike, ("Scott"), REG 2006, s. I10071.

⁽¹²⁾ Mål C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mot Tyskland, ("Deggendorf") REG 1994, s. I-833.

⁽¹³⁾ Domstolens dom i mål C-75/97 Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkt 65.

⁽¹⁴⁾ Mål C-183/91, kommissionen mot Grekland, REG 1993, s. I-3131, punkt 16.

⁽¹⁵⁾ Förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 75.

⁽¹⁶⁾ Mål C-348/93, Italien mot kommissionen, REG 1995, s. I-673, punkt 27.

⁽¹⁷⁾ Mål T-459/93, Siemens mot kommissionen, REG 1995, s. II-1675, punkt 97-101.

⁽¹⁸⁾ Mål C-415/03, kommissionen mot Grekland, se hänvisning i fotnot 11.

⁽¹⁹⁾ Mål C-232/05, kommissionen mot Frankrike, se hänvisning i fotnot 11.

2.2.2 Skyldigheten att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd och undantagen från den

15. I artikel 14.1 i del II av protokoll 3 anges följande: "Vid negativa beslut i fall av olagligt stöd ska övervakningsmyndigheten besluta att den berörda Eftastaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren".
16. I protokoll 3 begränsas övervakningsmyndighetens behörighet att uppmana till återkrav av olagligt och oförenligt stöd på två sätt. I artikel 14.1 i del II av protokoll 3 anges att övervakningsmyndigheten inte ska återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten. De allmänna principer som oftast åberopas i detta sammanhang är principen om skydd för berättigade förväntningar⁽²⁰⁾ och principen om rättslig förutsebarhet⁽²¹⁾. Det bör uppmärksammas att EG-domstolen har gett dessa principer en mycket snäv tolkning i samband med återkrav. I artikel 15 i del II av protokoll 3 anges att en preskriptionstid på tio år ska gälla för övervakningsmyndighetens befogenheter att återkräva stöd (den så kallade preskriptionsperioden). Preskriptionstiden ska börja den dag då det olagliga stödet beviljas mottagaren antingen som individuellt stöd eller på grundval av en stödordning. Preskriptionstiden ska avbrytas av varje åtgärd avseende det olagliga stödet som vidtas av övervakningsmyndigheten, kommissionen⁽²²⁾ eller av en Eftastat som agerar på övervakningsmyndighetens begäran.
17. Därför är den Eftastat till vilken ett beslut om återkrav är riktat skyldig att verkställa beslutet⁽²³⁾. EG-domstolen har medgett ett enda undantag från denna skyldighet för en medlemsstat att genomföra ett beslut om återkrav riktat till den, nämligen när det föreligger ett absolut hinder för en korrekt verkställighet av beslutet⁽²⁴⁾.
18. Enligt domstolen kan en medlemsstat inte bara anta att det föreligger ett absolut hinder. Den berörda medlemsstaten ska visa att den ärligt försökte återkräva det olagliga stödet och den måste samarbeta med kommissionen i enlighet med artikel 10 i EG-fördraget för att lösa de problem som uppstått⁽²⁵⁾.
19. En genomgång av rättspraxisen visar att domstolen har tolkat begreppet "absolut hinder" mycket snävt. Domstolen har vid flera tillfällen funnit att en medlemsstat inte kan åberopa bestämmelser i nationell lagstiftning, till exempel nationella preskriptionsregler⁽²⁶⁾ eller att den formen av återkrav saknas i den nationella lagstiftningen⁽²⁷⁾ som skäl för att man underlåtit att följa ett beslut om återkrav⁽²⁸⁾. Domstolen har vidare funnit att skyldigheten att kräva återbetalning inte påverkas av omständigheter som rör stödmottagarens ekonomiska situation. Domstolen har klargjort att den omständigheten att ett företag befinner sig i svårigheter inte i sig utgör något bevis för att det finns ett hinder för återkrav⁽²⁹⁾. EG-domstolen har konstaterat att den enda möjligheten för en medlemsstat att visa att det föreligger ett absolut hinder för att återkräva stöd är att det saknas tillgångar som kan tas i anspråk⁽³⁰⁾. Medlemsstater har i en rad fall hävdat att de inte har kunnat verkställa beslutet om återkrav på grund av administrativa eller tekniska svårigheter (till exempel ett mycket stort antal stödmottagare). EG-domstolen har konsekvent vägrat att godta att sådana svårigheter utgör ett absolut hinder för återkrav⁽³¹⁾. Inte ens oöverkomliga interna svårigheter kan rättfärdiga att en medlemsstat underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen⁽³²⁾.

2.2.3 Användningen av nationella förfaranden och behovet av en omedelbar och effektiv verkställighet

20. I artikel 14.3 i del II av protokoll 3 anges att "återkravet skall verkställas utan dröjsmål och enligt den berörda Eftastatens förfaranden enligt nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa övervakningsmyndighetens beslut".

⁽²⁰⁾ Vad gäller principen om skydd för berättigade förväntningar, se mål C-24/95 Alcan REG 1997, s. I1591, punkt 25, och mål C-5/89 BUG-Alutechnik REG 1990, s. I-3437, punkt 13-14, och de förenade målen E-5/04, E-6/04 och E-7/04, Fesil och Finnfjord m.fl. mot övervakningsmyndigheten, Eftastadomstolens rapport 2005, s. 121, punkt 171. För ett exempel där EG-domstolen erkände att stödmottagaren faktiskt kunde hänvisa till berättigade förväntningar, se mål C 223/85, RSV, REG 1987, s. 4617.

⁽²¹⁾ Om principen om rättslig förutsebarhet, se mål T-115/94, Opel Austria GmbH mot rådet, REG 1997, s. II-00039, och mål C-372/97, Italien mot kommissionen, REG 2004, s. I-3679, punkterna 116-118, de förenade målen C-74/00 och C-75/00, P Falck och Acciaierie di Bolzano mot kommissionen, REG 2002, s. I-7869, punkt 140 och de förenade målen E-5/04, E-6/04 och E-7/04, Fesil and Finnfjord m.fl. mot övervakningsmyndigheten, som anges i fotnot 20, punkt 172. Se även mål T-308/00, Saltzgitter mot kommissionen, REG 2004 s. II-01933, punkt 166.

⁽²²⁾ För en tolkning av "varje åtgärd som vidtas av kommissionen", se mål T-369/00, Département du Loiret mot kommissionen, REG 2003, s. II-1789.

⁽²³⁾ Mål 94/87, kommissionen mot Tyskland, REG 1989, s. 175.

⁽²⁴⁾ Mål C-404/00, kommissionen mot Spanien, REG 2003, s. I-6695.

⁽²⁵⁾ Mål C-280/95, kommissionen mot Italien, REG 1998, s. I-259.

⁽²⁶⁾ Mål C-24/95, Alcan, se hänvisning i fotnot 20, punkterna 34-37.

⁽²⁷⁾ Mål C-303/88, Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-1433.

⁽²⁸⁾ Mål C-52/84, kommissionen mot Belgien, REG 1986, s. 89, punkt 9.

⁽²⁹⁾ Mål C-52/84, kommissionen mot Belgien, se hänvisning i fotnot 28, punkt 14.

⁽³⁰⁾ Mål C-499/99, kommissionen mot Spanien, REG 2002, s. I-6031.

⁽³¹⁾ Mål C-280/95, kommissionen mot Italien, se hänvisning i fotnot 25.

⁽³²⁾ Mål C-6/97, Italien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2981, punkt 34.

21. Om Eftastaterna enligt sin nationella lagstiftning kan välja vilka metoder de ska använda för att genomföra beslut om återkrav, bör de valda åtgärderna innebära att beslutet om återkrav genomförs i sin helhet. De nationella åtgärder som Eftastater vidtar måste därför leda till en effektiv och omedelbar verkställighet av övervakningsmyndighetens beslut.
22. I målet *Olympic Airways* ⁽³³⁾, underströk EG-domstolen att de genomförandeåtgärder som medlemsstaten vidtar måste vara effektiva och leda till ett konkret resultat när det gäller återkrav. De åtgärder som staten vidtar ska leda att stödmottagaren återbetalar det belopp som omfattas av återkravet. I sin nyligen utfärdade dom i målet *Scott* ⁽³⁴⁾ bekräftade domstolen den uppfattningen och betonade att nationella förfaranden som inte uppfyller villkoren i artikel 14.3 i del II av protokoll 3 inte ska tillämpas. Domstolen avvisade särskilt medlemsstatens argument att den hade vidtagit alla åtgärder som den kunde vidta enligt sitt nationella system och betonade att åtgärderna bör leda till ett konkret resultat i fråga om återkravet inom den tidsfrist som kommissionen fastställt.
23. I artikel 14.3 i del II av protokoll 3 anges att beslut om återkrav ska verkställas effektivt och omedelbart. I målet *Scott* betonade EG-domstolen tidens betydelse i återkravsförfarandet. Domstolen angav att tillämpningen av nationella förfaranden inte bör försvåra återställandet av en effektiv konkurrens genom att hindra att kommissionens beslut genomförs omedelbart och effektivt. Nationella förfaranden som försvårar återställandet av den situation som rådde innan stödet beviljades och förlänger den orättvisa konkurrensfördel som det olagliga och oförenliga stödet ger upphov till uppfyller inte villkoren i artikel 14.3 i del II av protokoll 3.
24. Det är i detta sammanhang viktigt att påminna om att en talan om ogiltigförklaring av ett beslut om återkrav i enlighet med artikel 36 i avtalet mellan Eftastaterna om upprättandet av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat *övervakningsavtalet*) inte kan hindra verkställighet. I samband med en sådan talan kan stödmottagaren dock ansöka om uppskov med verkställigheten av beslutet om återkrav i enlighet med artikel 40 i övervakningsavtalet. I ansökan om uppskov ska de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet anges och ansökan ska innehålla uppgifter om de faktiska och rättsliga grunder på vilka de interimistiska åtgärder som stödmottagaren ansöker om omedelbart framstår som befogade ⁽³⁵⁾. Eftadomstolen får dock, om den anser att omständigheterna så kräver, besluta om uppskov med verkställigheten av den akt som är föremål för talan.

2.2.4 Principen om lojalt samarbete

25. I artikel 3 i EES-avtalet anges att Eftastaterna ska underlätta att EES uppgifter fullgörs. EES institutioner och Eftastaterna åläggs en ömsesidig skyldighet att samarbeta så att avtalets mål uppnås.
26. I samband med genomförandet av beslut om återkrav måste därför övervakningsmyndigheten och Eftastaternas myndigheter samarbeta för att uppnå målet att återställa en effektiv konkurrens på den inre marknaden.
27. En Eftastat som vid verkställandet av ett beslut om återkrav möter oförutsedda och oförutsägbara svårigheter eller som blir varse följder som övervakningsmyndigheten inte har förutsett, bör underställa övervakningsmyndigheten dessa problem för bedömning, med förslag på lämpliga förändringar av det ifrågavarande beslutet ⁽³⁶⁾. I ett sådant fall bör övervakningsmyndigheten och den berörda Eftastaten samarbeta med god vilja för att övervinna svårigheterna, med fullt iakttagande av bestämmelserna i EES-avtalet ⁽³⁷⁾. Principen om lojalt samarbete kräver också att Eftastaterna förser övervakningsmyndigheten med de uppgifter som den behöver för att kunna kontrollera att de valda åtgärderna utgör ett lämpligt verkställande av beslutet ⁽³⁸⁾.
28. Att informera övervakningsmyndigheten om de tekniska och rättsliga svårigheterna i samband med genomförandet av ett beslut om återkrav befriar dock inte Eftastaten från skyldigheten att vidta alla åtgärder som över huvud taget är möjliga för att återkräva stödet från företaget i fråga och att till övervakningsmyndigheten föreslå eventuella lämpliga metoder för att genomföra beslutet ⁽³⁹⁾.

3. GENOMFÖRANDE AV ÅTERKRAVSPOLITIKEN

29. Både övervakningsmyndigheten och Eftastaterna har en viktig roll att spela vid genomförandet av beslut om återkrav och kan bidra till en effektiv verkställighet av återkravspolitiken.

⁽³³⁾ Mål C-415/03, kommissionen mot Grekland, se hänvisning i fotnot 11.

⁽³⁴⁾ Mål C-232/05, kommissionen mot Frankrike, se hänvisning i fotnot 11.

⁽³⁵⁾ Artikel 80.2 i Eftadomstolens rättegångsregler.

⁽³⁶⁾ Mål C-404/00, kommissionen mot Spanien, se hänvisning i fotnot 24.

⁽³⁷⁾ Mål C-94/87, kommissionen mot Tyskland, se hänvisning i fotnot 23, punkt 9 och mål C-348/93, kommissionen mot Italien, se hänvisning i fotnot 16, punkt 17.

⁽³⁸⁾ För ett exempel på förslag till genomförande, se mål C-209/00, kommissionen mot Tyskland, REG 2002, s. I-11695.

⁽³⁹⁾ Mål C-94/87, kommissionen mot Tyskland, se hänvisning i fotnot 23, punkt 10.

3.1 Övervakningsmyndighetens roll

30. Genom övervakningsmyndighetens beslut om återkrav åläggs den berörda Eftastaten en återkravsskyldighet. Den berörda Eftastaten ska återkräva ett visst stödbelopp från en stödmottagare eller ett antal stödmottagare inom en viss tidsfrist. Erfarenheten har visat att takten i verkställigheten av ett beslut om återkrav beror på hur exakt och fullständigt beslutet är. Övervakningsmyndigheten kommer därför att fortsätta sina ansträngningar för att varje beslut om återkrav ska innehålla en tydlig angivelse av de stödbelopp som ska återkrävas, de företag som är skyldiga att betala tillbaka stöd och den tidsfrist inom vilken återkravet ska ha verkställts.

Identifiering av de företag som ska betala tillbaka stöd

31. Det olagliga och oförenliga stödet ska återkrävas från de företag som faktiskt har gynnats av det ⁽⁴⁰⁾. Övervakningsmyndigheten kommer att fortsätta sin nuvarande praxis att i sina beslut om återkrav namnge de företag från vilka stöd ska återkrävas. Om det vid genomförandet framkommer att stödet överförs till andra enheter kan Eftastaten bli tvungen att utvidga återkravet till att omfatta alla faktiska stödmottagare för att se till att återkravsskyldigheten inte kringgås.
32. EG-domstolen har gett viss vägledning om under vilka omständigheter återkravsskyldigheten måste utvidgas till andra företag än den ursprungliga mottagaren av det olagliga och oförenliga stödet. Enligt EG-domstolen kan en oberättigad fördel föras över om den ursprungliga stödmottagarens tillgångar förs över till en tredje part till ett pris som ligger under marknadsvärdet. Ibland görs en sådan överföring till ett nytt företag som bildats för att kringgå betalningskravet ⁽⁴¹⁾. Enligt denna rättspraxis kan övervakningsmyndigheten om den kan visa att tillgångarna har sålts till ett pris under marknadsvärdet, särskilt till ett nytt företag som bildats för att kringgå betalningskravet, utvidga återkravet till att omfatta den tredje parten. Typiska exempel på kringgående är fall där det enda logiska skälet till överföringen ur ekonomisk synvinkel är att oskadliggöra betalningskravet ⁽⁴²⁾.
33. När det gäller överföring av aktier i ett företag som måste återbetala ett olagligt och oförenligt stöd har domstolen funnit ⁽⁴³⁾ att försäljningen av aktier i ett sådant företag till en tredje part inte påverkar stödmottagarens skyldighet att återbetala stödet ⁽⁴⁴⁾. Om det kan fastställas att köparen av aktierna betalade gällande marknadspris för aktierna i det företaget, kan köparen inte anses ha fått en fördel som skulle kunna utgöra statligt stöd ⁽⁴⁵⁾.
34. När övervakningsmyndigheten antar ett beslut om återkrav som avser stödordningar kan den i regel inte i själva beslutet namnge alla de företag som har fått olagligt och oförenligt stöd. Detta måste göras av den berörda Eftastaten, som när den börjar genomföra beslutet om återkrav måste bedöma situationen för varje enskilt företag ⁽⁴⁶⁾.

Fastställande av det belopp som ska återkrävas

35. Syftet med ett återkrav är uppnått "i och med att stödet i fråga, i förekommande fall jämte dröjsmålsränta, har återbetalats av mottagaren eller, med andra ord, av de företag som i realiteten mottagit det. Genom denna återbetalning förlorar mottagaren de fördelar han åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter, och den situation som förelåg före utbetalningen av stödet är återställd" ⁽⁴⁷⁾.
36. På samma sätt som tidigare kommer övervakningsmyndigheten i sina beslut om återkrav att tydligt ange vilka stödåtgärder som är olagliga och oförenliga och föremål för återkrav. När övervakningsmyndigheten har tillgång till de nödvändiga uppgifterna kommer den också att sträva efter att beräkna det exakta stödbelopp som ska återkrävas. Det står dock klart att övervakningsmyndigheten inte kan och inte är skyldig att fastställa det exakta belopp som ska återkrävas. Det är tillräckligt att övervakningsmyndighetens beslut innehåller uppgifter som gör det möjligt för Eftastaten att utan alltför stora svårigheter fastställa beloppet ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁰⁾ Domstolens dom i mål C-303/88 P Italien mot kommissionen REG 2004, s. 127, punkt 57, och i mål C-277/00 Tyskland mot kommissionen REG 2004, s. I-3925, punkt 75.

⁽⁴¹⁾ Mål C-277/00, Tyskland mot kommissionen, se hänvisning i fotnot 40.

⁽⁴²⁾ Mål C-328/99 och C-399/00, Italien och SIM 2 Multimedia Spa mot kommissionen, REG 2003, s. I4035. Ett ytterligare exempel på kringgående finns i mål C-415/03, kommissionen mot Grekland, se hänvisning i fotnot 11.

⁽⁴³⁾ Mål C-328/99 och C-399/00, Italien och SIM 2 Multimedia mot kommissionen, REG 42, s. I-4035, punkt 83.

⁽⁴⁴⁾ Vid privatisering av ett företag som fått statligt stöd som övervakningsmyndigheten förklarar förenligt kan Eftastaten införa en ansvarsklausul i privatiseringsavtalet för att skydda köparen av företaget mot risken att det ursprungliga beslutet om att godkänna stödet skulle ogiltigförklaras av Eftadomstolen och ersättas av ett beslut från övervakningsmyndigheten där Eftastaten uppmanas att återkräva stödet från stödmottagaren. I en sådan klausul skulle man kunna fastställa att det pris som köparen betalar för det privatiserade företaget ska beakta det nya återkravet.

⁽⁴⁵⁾ Mål C-277/00 Tyskland mot kommissionen, se hänvisning i fotnot 40, punkt 80.

⁽⁴⁶⁾ Mål C-310/99, Italien mot kommissionen, REG 2002, s. I-2289, punkt 91.

⁽⁴⁷⁾ Mål C-277/00, Tyskland mot kommissionen, se hänvisning i fotnot 40, punkterna 74–76.

⁽⁴⁸⁾ Mål C-480/98, Spanien mot kommissionen, REG 2000, s. I-8717, punkt 25 och de förenade målen C-67/85, C-68/85 och C-70/85, Kwekerij van der Kooy BV m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. 219.

37. Om det är fråga om en olaglig och oförenlig stödordning är det omöjligt för övervakningsmyndigheten att beräkna vilket belopp i oförenligt stöd som ska återkrävas från varje stödmottagare. Det skulle kräva att Eftastaten gjorde en ingående bedömning av det stöd som i varje enskilt fall beviljats på grundval av stödordningen i fråga. Övervakningsmyndigheten anger därför i sitt beslut att Eftastaterna måste återkräva allt stöd, såvida inte stödet har beviljats till ett särskilt projekt, som vid den tidpunkt då stödet beviljades uppfyllde alla villkor i gruppundantagsförordningarna eller i en stödordning som övervakningsmyndigheten har godkänt.
38. Enligt artikel 14.2 i del II av protokoll 3 ska stöd som ska återkrävas enligt ett beslut om återkrav innefatta ränta med en lämplig räntesats som fastställs av övervakningsmyndigheten. Räntan ska betalas från det datum då det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande till det datum då det har återbetalats⁽⁴⁹⁾. I beslut nr 195/04/KOL fastställs att räntan ska kapitaliseras fram till den dag då stödet har återbetalats⁽⁵⁰⁾.

Tidtabell för genomförande av beslutet

39. Tidigare har kommissionen i sina beslut om återkrav angett en enda tidsfrist på två månader inom vilken den berörda medlemsstaten skulle informera kommissionen om de åtgärder som den hade vidtagit för att följa ett visst beslut. EG-domstolen har fastställt att denna tidsfrist ska anses vara tidsfristen för genomförandet av beslutet i sig⁽⁵¹⁾.
40. EG-domstolen har vidare fastställt att kontakter och förhandlingar mellan kommissionen och medlemsstaten i samband med genomförandet av kommissionens beslut inte kan befria medlemsstaten från skyldigheten att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra beslutet inom den föreskrivna tidsfristen⁽⁵²⁾.
41. Övervakningsmyndigheten erkänner att tidsfristen på två månader för genomförandet av dess beslut är för kort i flertalet fall. Tidsfristen kommer därför att förlängas till fyra månader vid genomförandet av beslut om återkrav. Hädanefter kommer övervakningsmyndigheten att ange två olika tidsfrister i sina beslut om återkrav:
- En första tidsfrist på två månader efter ikraftträdandet av beslutet, inom vilken Eftastaten ska informera övervakningsmyndigheten om de åtgärder som den planerar att vidta eller har vidtagit.
 - En andra tidsfrist på fyra månader efter ikraftträdandet av beslutet, inom vilken övervakningsmyndighetens beslut ska verkställas.
42. Om en Eftastat ställs inför stora svårigheter som hindrar den från att iaktta någon av dessa tidsfrister, ska den informera övervakningsmyndigheten om dessa svårigheter och lämna en tillfredsställande motivering. Övervakningsmyndigheten kan då förlänga tidsfristen i enlighet med principen om lojalt samarbete⁽⁵³⁾.

3.2 Eftastaternas roll: genomförande av besluten om återkrav

3.2.1 Vem är ansvarig för genomförandet av beslutet om återkrav?

43. Eftastaten är ansvarig för genomförandet av beslutet om återkrav. I artikel 14.1 i del II av protokoll 3 anges att den berörda Eftastaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren.
44. I detta sammanhang är det viktigt att komma ihåg att EG-domstolen vid flera tillfällen har påmint om att ett kommissionsbeslut som riktas till en medlemsstat är bindande för alla den medlemsstatens myndigheter och organ, även domstolarna⁽⁵⁴⁾. Detta betyder att varje organ i Eftastaten som deltar i genomförandet av beslutet om återkrav måste vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att beslutet genomförs omedelbart och effektivt.
45. I EES-lagstiftningen anges inte vilket organ i Eftastaten som bör ha ansvaret för det praktiska genomförandet av beslut om återkrav. Det ankommer på den interna rättsordningen i varje Eftastat att utse de organ som ska ansvara för genomförandet av beslutet om återkrav. Generellt har valet i Eftastaterna varit att utse ett centralt organ (t.ex. ett ministerium) som har ansvar för att övervaka återkravsförfarandet och som står i ständig kontakt med övervakningsmyndigheten⁽⁵⁵⁾.

⁽⁴⁹⁾ Se i detta sammanhang undantaget i mål C-480/98, Spanien mot kommissionen, se hänvisning i fotnot 48, punkterna 36 ff.

⁽⁵⁰⁾ Närmare upplysningar om ränteberäkningarna finns i beslut nr 195/04/KOL.

⁽⁵¹⁾ Se mål C-207/05 kommissionen mot Italien, REG 2006, s. I-70, punkterna 31–36, mål C-378/98 kommissionen mot Belgien, REG 2001, s. I-5107, punkt 28, och mål C-232/05 kommissionen mot Frankrike, som det hänvisas till i fotnot 11.

⁽⁵²⁾ Mål C-5/86, kommissionen mot Belgien, REG 1987, s. 1773.

⁽⁵³⁾ Mål C-207/05, kommissionen mot Italien, se hänvisning i fotnot 51.

⁽⁵⁴⁾ Mål 249/85, Albako Margarinefabrik Maria von der Linde GmbH & Co. KG mot Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung, REG 1987, s. 2345.

⁽⁵⁵⁾ Författarna till verkställighetsstudien konstaterar att "alla de granskade länderna har som gemensam princip att återkravet ska genomföras av den myndighet som beviljade stödet". De påpekar också att i de länder som ålägger ett centralt organ uppgiften att övervaka återkravsförfarandet förefaller förekomsten av ett sådant organ bidra till ett effektivare genomförande av besluten om återkrav (se s. 521 i studien).

3.2.2 Genomförande av återkravsskyldigheten

46. Enligt artikel 14.3 i protokoll 3 ska Eftastaten inleda återkravsförfarandet utan dröjsmål. Som anges i avsnitt 3.1 ovan kommer beslutet om återkrav att innehålla en tidsfrist inom vilken Eftastaten ska lämna exakta uppgifter om vilka åtgärder den har vidtagit och planerar att vidta för att verkställa beslutet. Eftastaten ska framför allt lämna fullständiga uppgifter om vilka företag som har tagit emot det olagliga och oförenliga stödet, de aktuella stödbeloppen och det nationella förfarande som tillämpas för att verkställa återkravet. Dessutom ska Eftastaten lämna dokumentation som visar att den har meddelat stödmottagaren att denne är skyldig att återbetala stödet.

Identifiering av stödmottagare och det belopp som ska återkrävas

47. Beslutet om återkrav innehåller inte alltid fullständiga uppgifter om vilka stödmottagarna är och inte heller om de belopp som ska återkrävas. I sådana fall ska Eftastaten utan dröjsmål identifiera de företag som berörs av beslutet och beräkna det exakta stödbelopp som ska återkrävas från var och en av dem.
48. När det gäller stödordningar som förklarats olagliga och oförenliga ska Eftastaterna göra en ingående bedömning av varje enskilt stöd som beviljats på grundval av stödordningen i fråga. För att kunna beräkna det exakta stödbelopp som ska återkrävas från varje enskild mottagare på grundval av stödordningen måste Eftastaterna fastställa omfattningen hos det stöd som beviljats till ett specifikt projekt, som vid den tidpunkt då stödet beviljades uppfyllde alla villkor i gruppundantagsförordningarna eller i en stödordning som övervakningsmyndigheten godkänt. I sådana fall får Eftastaterna även tillämpa de materiella regler om stöd av mindre betydelse som var tillämpliga vid tidpunkten för beviljandet av det olagliga eller oförenliga stödet som är föremål för beslutet om återkrav.
49. Nationella myndigheter kan beakta skattebördan när de fastställer det belopp som ska återbetalas. Om en mottagare av olagligt och oförenligt stöd har betalat skatt på stödet får de nationella myndigheterna, i enlighet med de nationella skattereglerna, beakta den tidigare skatteinbetalningen genom att endast återkräva det nettobelopp som tagits emot av stödmottagaren⁽⁵⁶⁾. Övervakningsmyndigheten anser att de nationella myndigheterna i sådana fall ska se till att stödmottagaren inte kan åtnjuta ytterligare skattelättnader genom att hävda att återbetalningen har minskat dennas taxeringsbara inkomst, eftersom detta skulle innebära att nettobeloppet av återkravet var lägre än det nettobelopp som ursprungligen togs emot.

Det tillämpliga återkravsförfarandet

50. I EES-lagstiftningen föreskrivs inte något förfarande som Eftastaten bör tillämpa för att verkställa beslut om återkrav. Eftastaterna bör dock vara medvetna om att valet och tillämpningen av ett nationellt förfarande ska göra det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa övervakningsmyndighetens beslut. Detta betyder att de ansvariga myndigheterna noggrant bör överväga alla den nationella lagstiftningens återkravsinstrument och välja det förfarande som med största sannolikhet kommer att leda till att beslutet omedelbart verkställs. De bör använda påskyndade förfaranden om det är möjligt enligt nationell lagstiftning. Dessa förfaranden får emellertid varken vara mindre förmånliga än dem som avser liknande talan som grundas på nationell rätt (likvärdighetsprincipen) eller i praktiken göra det omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av EES-rätten⁽⁵⁷⁾ (effektivitetsprincipen).
51. Mer generellt bör Eftastaterna inte ha möjlighet att på något sätt försöka hindra att beslut om återkrav verkställs⁽⁵⁸⁾. Eftastaternas myndigheter är därmed skyldiga att åsidosätta alla bestämmelser i nationell lagstiftning som kan hindra att beslut omedelbart verkställs⁽⁵⁹⁾.

Anmälan och genomförande av återkrav

52. När stödmottagaren, det belopp som ska återkrävas och det förfarande som ska tillämpas har fastställts bör betalningskravet skickas till mottagarna av det olagliga och oförenliga stödet utan dröjsmål och inom en tidsfrist som fastställs i övervakningsmyndighetens beslut. De myndigheter som ansvarar för att genomföra återkravet ska se till att betalningskravet verkställs och att återbetalningen avslutas inom den tidsfrist som anges i beslutet. Om en stödmottagare inte iakttar betalningskravet bör Eftastaten ansöka om omedelbar verkställighet av dess betalningskrav enligt nationell lagstiftning.

3.2.3 Tvist i nationell domstol

53. Genomförandet av beslut om återkrav kan ge upphov till tvister i nationell domstol. Två huvudkategorier av tvister kan urskiljas i samband med återkrav: dels talan som väcks av den myndighet som genomför återkravet och ansöker om ett domstolsbeslut för att tvinga en motvillig stödmottagare att återbetala det olagliga och oförenliga stödet, dels talan som väcks av stödmottagare som bestrider betalningskravet.

⁽⁵⁶⁾ Mål T-459/93, Siemens mot kommissionen, se hänvisning i fotnot 17, punkt 83. Se även mål C-148/04, Unicredito Spa mot Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova I, REG 2005, s. I-11137, punkterna 117–120.

⁽⁵⁷⁾ Mål C-13/01, Safalero, REG 2003, s. I-8679, punkterna 49–50.

⁽⁵⁸⁾ Mål C-48/71, kommissionen mot Italien, REG 1972, s. 529.

⁽⁵⁹⁾ Mål C-232/05, kommissionen mot Frankrike, se hänvisning i fotnot 11.

54. Genomförandet av beslutet om återkrav kan försenas under många år om de nationella åtgärder som vidtas för att genomföra beslutet överklagas till domstol. Så är även fallet om själva beslutet om återkrav överklagas till Eftadomstolen och om de nationella domstolarna uppmanas att skjuta upp genomförandet av nationella åtgärder tills Eftadomstolen har avgjort om beslutet om återkrav är giltigt.
55. Enligt EG-domstolens rättspraxis kan en stödmottagare som enligt artikel 36 i övervakningsavtalet utan tvekan kunde ha överklagat ett beslut om återkrav till Eftadomstolen inte längre ifrågasätta beslutets giltighet vid förfaranden i nationell domstol med hänvisning till att beslutet var olagligt⁽⁶⁰⁾. Av detta följer att en stödmottagare som kunde ha begärt interimistiska åtgärder hos Eftadomstolen i enlighet med artiklarna 40 och 41 i övervakningsavtalet och har underlåtit att göra detta inte kan begära att de åtgärder som nationella myndigheter vidtagit för att genomföra beslutet skjuts upp på grunder som har samband med beslutets giltighet.
56. I fall där det inte är självklart att stödmottagaren skulle ha kunnat väcka talan om att upphäva det omtvistade beslutet måste dock stödmottagaren ges ett lämpligt rättsligt skydd. Om stödmottagaren överklagar genomförandet av beslutet om återkrav i nationell domstol med hänvisning till att beslutet var olagligt, måste den nationella domstolen tillämpa det förfarande som anges i artikel 34 i övervakningsavtalet⁽⁶¹⁾.
57. Om stödmottagaren även begär interimistiska åtgärder i fråga om de nationella åtgärder som har antagits för att genomföra beslutet om återkrav genom att hävda att övervakningsmyndighetens beslut om återkrav är olagligt, ska den nationella domstolen bedöma om fallet uppfyller de villkor som EG-domstolen fastställt i målen Zuckerfabrik⁽⁶²⁾ och Atlanta⁽⁶³⁾. Det innebär att en nationell domstol bara ska besluta om interimistiska åtgärder om

- (1) domstolen finner att det finns grund för allvarliga tvivel i fråga om rättsaktens giltighet och, om den omtvistade aktens giltighet inte redan behandlas av Eftadomstolen, själv agera i överensstämmelse med andra meningarna i punkt 56 ovan,
- (2) det är brådskande eftersom de interimistiska åtgärderna är nödvändiga för att förhindra att allvarlig och irreparabel skada orsakas den part som ansöker om interimistiska åtgärder,
- (3) domstolen tar vederbörlig hänsyn till EES intresse, och
- (4) den i sin värdering av om alla dessa villkor är uppfyllda respekterar avgöranden från Eftadomstolen om en rättsakts laglighet eller avgöranden om interimistiska åtgärder på EES-nivå⁽⁶⁴⁾.

3.2.4 Det särskilda fallet med stödmottagare på obestånd

58. Inledningsvis är det viktigt att påminna om att EG-domstolen konsekvent har ansett att den omständigheten att en stödmottagare är på obestånd eller föremål för konkursförfaranden inte påverkar skyldigheten att återbetala olagligt och oförenligt stöd⁽⁶⁵⁾.
59. I flertalet fall som rör en stödmottagare på obestånd kommer det inte att vara möjligt att återkräva hela det olagliga och oförenliga stödet (inklusive ränta), eftersom stödmottagarens tillgångar inte kommer att vara tillräckliga för att möta alla fordringsägares krav. Det är därför inte möjligt att på sedvanligt sätt helt återupprätta den situation som rådde på marknaden innan stödet beviljades. Eftersom det yttersta syftet med återkrav är att få snedvridningen av konkurrensen att upphöra har EG-domstolen slagit fast att likvidation av stödmottagaren kan betraktas som ett godtagbart alternativ till återkrav i sådana fall⁽⁶⁶⁾. Ett beslut där Eftastaten uppmanas att återkräva olagligt och oförenligt stöd från en stödmottagare på obestånd kan enligt övervakningsmyndigheten därför anses verkställt på ett korrekt sätt antingen när full återbetalning har erhållits eller, om endast en del av stödet har återbetalats, när företaget har försatts i likvidation och dess tillgångar säljs på marknadsvillkor.
60. När Eftastaternas myndigheter genomför beslut om återkrav som omfattar stödmottagare på obestånd ska de se till att vederbörlig hänsyn tas till EES intresse under hela konkursförfarandet, särskilt behovet av ett omedelbart upphörande av snedvridningen av konkurrensen förorsakad av beviljandet av olagligt och oförenligt stöd.

⁽⁶⁰⁾ Mål C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mot Tyskland, se hänvisning i fotnot 12.

⁽⁶¹⁾ Mål C-346/03 Atzeni m.fl. REG 2006, s. I-1875, punkt 30–34.

⁽⁶²⁾ Förenade målen C-143/88 och C-92/89 Zuckerfabrik Süderdithmarschen A.G m.fl. REG 1991, s. I-415, punkt 23 ff.

⁽⁶³⁾ Mål C-465/93 Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH m.fl. REG 1995, s. I-3761, punkt 51.

⁽⁶⁴⁾ Mål C-465/93, Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH m.fl., se hänvisning i fotnot 63, punkt 51.

⁽⁶⁵⁾ Mål C-42/93, Spanien mot kommissionen (Merco), REG 1994, s. I-4175.

⁽⁶⁶⁾ Mål C-52/84, kommissionen mot Belgien, se hänvisning i fotnot 28.

61. Det är dock inte alltid tillräckligt att endast registrera fordringarna i konkursförbandet för att säkerställa ett omedelbart och effektivt genomförande av övervakningsmyndighetens beslut om återkrav. Tillämpningen av vissa bestämmelser i de nationella konkurslagarna kan motverka effekten hos beslut om återkrav genom att företaget tillåts fortsätta sin verksamhet även om stödet inte har återbetalats i sin helhet, och sålunda tillåts snedvridningen av konkurrensen att fortsätta. Övervakningsmyndigheten anser därför att det finns behov av att fastställa Eftastaternas skyldigheter i de olika stegen i konkursförbandet.
62. Eftastaterna bör omgående registrera sina återkrav i konkursförbandet⁽⁶⁷⁾. Enligt EG-domstolens rättspraxis kommer återkrav att ske i enlighet med nationella konkursbestämmelser⁽⁶⁸⁾. Återkravsskulden kommer sålunda att återbetalas i enlighet med den ställning som den tillmäts i den nationella rätten.
63. Tidigare har det förekommit fall, som handlagts av kommissionen, där konkursförvaltaren vägrade att registrera ett återkrav i samband med konkursförbandet pga. det olagliga och oförenliga stödets form (t.ex. om stödet hade beviljats i form av ett kapitaltillskott). Denna situation är problematisk, särskilt om en sådan vägran skulle medföra att de myndigheter som bär ansvaret för genomförandet av beslutet om återkrav skulle förlora alla möjligheter att se till att vederbörlig hänsyn tas till gemenskapens och EES intressen under konkursförbandet. Övervakningsmyndigheten anser därför att Eftastaterna bör bestrida konkursförvaltarens vägran att registrera deras återkrav⁽⁶⁹⁾.
64. För att säkerställa att beslut om återkrav genomförs omedelbart och effektivt bör enligt övervakningsmyndigheten myndigheterna med ansvar för genomförandet av beslutet om återkrav också överklaga varje beslut från konkursförvaltaren eller konkursdomstolen att låta den stödmottagare som hamnat på obestånd fortsätta sin verksamhet bortom de tidsfrister som fastställs i beslutet om återkrav. På samma sätt bör nationella domstolar när de ställs inför en sådan begäran fullt ut beakta EES:s intressen, särskilt behovet att se till att övervakningsmyndighetens beslut genomförs omedelbart och för att den snedvridning av konkurrensen som orsakas av det olagliga och oförenliga stödet ska upphöra så snart som möjligt. Övervakningsmyndigheten anser att de därför inte bör tillåta att en stödmottagare på obestånd fortsätter sin verksamhet om stödet inte har återbetalats i sin helhet.
65. Om fordringshavarna föreslås en plan för fortsatt verksamhet för företaget på obestånd, får de nationella myndigheterna med ansvar för genomförandet av beslutet om återkrav stödja den endast om planen garanterar att stödet återbetalas i sin helhet inom de tidsfrister som fastställs i övervakningsmyndighetens beslut. Eftastaten får inte avstå från någon del av sitt betalningskrav, och den får inte heller acceptera någon annan lösning som inte skulle leda till att stödmottagarens verksamhet omedelbart upphör. Om det olagliga och oförenliga stödet inte omedelbart återbetalas i sin helhet bör myndigheterna med ansvar för genomförandet av beslutet om återkrav vidta alla åtgärder som står till deras förfogande för att motsätta sig att en plan för att fortsätta verksamheten antas och stå fast vid kravet på att stödmottagarens verksamhet upphör inom den tidsfrist som fastställs i beslutet om återkrav.
66. Så länge stödet inte har återbetalats i sin helhet bör Eftastaten motsätta sig all eventuell överföring av tillgångar som inte genomförs på marknadsvillkor eller som organiseras för att kringgå beslutet om återkrav. För en "korrekt överföring av tillgångar" krävs att Eftastaten ser till att den oberättigade fördel som skapats av stödet inte överförs till den som förvärvat tillgångarna. Detta kan vara fallet om den ursprungliga stödmottagarens tillgångar förs över till en tredje part till ett pris som ligger under marknadsvärdet eller till ett nytt företag som bildats för att kringgå återkravet. I sådana fall måste betalningskravet utvidgas till den tredje parten⁽⁷⁰⁾.

4. FÖLJDerna AV ATT INTE GENOMFÖRA ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETENS BESLUT OM ÅTERKRAV

67. En Eftastat anses ha följt beslutet om återkrav när stödet har återbetalats i sin helhet inom den föreskrivna tidsfristen eller, om det är fråga om en stödmottagare på obestånd, när företaget har likviderats på marknadsvillkor.

⁽⁶⁷⁾ Mål C-142/87 kommissionen mot Belgien. REG 1990, s. I-959, punkt 62.

⁽⁶⁸⁾ Mål C-142/87 kommissionen mot Belgien, som det hänvisas till i fotnot 67, och mål C-499/99 kommissionen mot Spanien, som det hänvisas till i fotnot 30, punkterna 28-44.

⁽⁶⁹⁾ Se i detta sammanhang domen av handelsavdelningen vid domstolen i Amberg av den 23 juli 2001 avseende ett stöd beviljat av Tyskland till "Neue Maxhütte-Stahlwerke GmbH" (kommissionens beslut av den 18 oktober 1995, EGT L 53, 2.3.1996, s. 41). I det målet bortsåg den tyska domstolen från konkursförvaltarens vägran att registrera ett återkrav till följd av ett olagligt och oförenligt stöd beviljat i form av ett kapitaltillskott, eftersom den skulle omöjliggöra genomförandet av beslutet om återkrav.

⁽⁷⁰⁾ Mål C-277/00, Tyskland mot kommissionen, se hänvisning i fotnot 40.

68. Övervakningsmyndigheten kan också i välmotiverade fall godta ett tillfälligt genomförande av beslutet när detta är föremål för tvist i nationell domstol eller Eftadomstolen (t.ex. att hela det olagliga och oförenliga stödbeloppet betalas in på ett låst konto⁽⁷¹⁾). Eftastaten ska se till att företaget inte längre åtnjuter den fördel som det olagliga och oförenliga stödet ger⁽⁷²⁾. Eftastaten bör lämna en motivering för antagandet av de tillfälliga åtgärderna och en fullständig beskrivning av den planerade tillfälliga åtgärden till övervakningsmyndigheten för godkännande.
69. Om den berörda Eftastaten inte har följt beslutet om återkrav och om den inte kan visa att det föreligger ett absolut hinder kan övervakningsmyndigheten inleda överträdelseförfarandena. Om vissa villkor är uppfyllda kan övervakningsmyndigheten dessutom kräva att den berörda Eftastaten skjuter upp betalningen av nytt förenligt stöd till den eller de stödmottagare som berörs genom tillämpning av Deggendorf-principen.

4.1 Överträdelseförfaranden

- Åtgärder på grundval av artikel 1.2 i del I jämförd med artikel 23.1 i del II av protokoll 3.
70. Om den berörda Eftastaten inte följer beslutet om återkrav inom den föreskrivna tidsfristen och om den inte har kunnat visa att det föreligger ett absolut hinder kan övervakningsmyndigheten eller någon annan berörd Eftastat hänskjuta ärendet direkt till Eftadomstolen i enlighet med artikel 1.2 i del I jämförd med artikel 23.1 i del II av protokoll 3. Övervakningsmyndigheten kan sedan framföra argument om den berörda Eftastatens verkställande, lagstiftande eller rättsliga organ, eftersom Eftastaten bör betraktas som en enhet⁽⁷³⁾.
71. I enlighet med artikel 33 i övervakningsavtalet ska de berörda Eftastaterna vidta nödvändiga åtgärder för att följa Eftadomstolens domar.
- Åtgärder på grundval av artikel 23.2 i del II av protokoll 3
72. Om övervakningsmyndigheten anser att den berörda Eftastaten inte har följt Eftadomstolens dom kan övervakningsmyndigheten hänskjuta ärendet direkt till Eftadomstolen i enlighet med artikel 1.2 i del II jämförd med artikel 23.2 i del II av protokoll 3.

4.2 Tillämpning av rättspraxis i Deggendorf-målet

73. I sin dom i målet Deggendorf konstaterar Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt att "när kommissionen bedömer om ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, måste den beakta alla relevanta faktorer, bland annat, i förekommande fall, omständigheter som redan har beaktats i ett tidigare beslut och de skyldigheter som en medlemsstat kan ha ålagts i det tidigare beslutet. Kommissionen har således behörighet att beakta, för det första, eventuella ackumulerade effekter av det gamla [...] stödet och det nya [...] stödet och, för det andra, att det [gamla] stödet som förklarats olagligt [...] inte har återbetalats" [ej officiell översättning]⁽⁷⁴⁾. Genom tillämpning av denna dom och för att hindra snedvridning av konkurrensen i strid med det gemensamma intresset kan övervakningsmyndigheten uppmana en Eftastat att skjuta upp utbetalningen av nytt, förenligt stöd till ett företag som förfogar över ett olagligt och oförenligt stöd som omfattas av ett beslut om återkrav, och detta tills Eftastaten har försäkrat sig om att det berörda företaget har återbetalat det gamla olagliga och oförenliga stödet.
74. I praktiken kommer övervakningsmyndigheten under den preliminära granskningen av en ny stödåtgärd att begära att Eftastaten åtar sig att skjuta upp utbetalningen av nytt stöd till stödmottagare som ännu inte har återbetalat ett olagligt och oförenligt stöd som omfattas av ett tidigare beslut om återkrav. Om Eftastaten inte går med på ett sådant åtagande eller om det saknas tydliga uppgifter om de berörda stödåtgärderna⁽⁷⁵⁾ så att övervakningsmyndigheten inte kan bedöma det gamla och det nya stödets sammantagna effekter på konkurrensen, kommer övervakningsmyndigheten att fatta ett slutligt villkorligt beslut på grundval av artikel 7.4 i del II av protokoll 3 och kräva att den berörda Eftastaten skjuter upp utbetalningen av det nya stödet tills dess att övervakningsmyndigheten är övertygad om att stödmottagaren har återbetalat det gamla olagliga och oförenliga stödet inklusive ränta.

⁽⁷¹⁾ Rent praktiskt kan betalningen av hela stödbeloppet inklusive ränta på ett låst konto regleras genom ett särskilt avtal, undertecknat av banken och stödmottagaren, genom vilket parterna går med på att stödbeloppet kommer att frigöras till förmån för någon av parterna så snart tvisten har avgjorts.

⁽⁷²⁾ Till skillnad från ett låst konto kan bankgarantier inte anses som en lämplig tillfällig åtgärd, eftersom stödmottagaren fortfarande förfogar över hela stödbeloppet.

⁽⁷³⁾ Mål C-224/01, Köbler, REG 2003, s. I-10239, punkterna 31–33. Mål C-173/03, *Traghetti del Mediterraneo*, REG 2003, s. I-05177, punkterna 30–33.

⁽⁷⁴⁾ Mål T-244/93 och T-486/93, TWD Deggendorf mot kommissionen, REG 1995, s. II-2265, punkt 56.

⁽⁷⁵⁾ T.ex. om det rör sig om olagliga och oförenliga stödordningar där övervakningsmyndigheten inte känner till stödbelopp eller stödmottagare.

75. Deggendorf-principen har införlivats i kapitlet om stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter i övervakningsmyndighetens riktlinjer⁽⁷⁶⁾ för statligt stöd och i beslut nr 195/04/KOL samt i de gruppundantagsförordningar som har införlivats i EES-avtalet⁽⁷⁷⁾. Övervakningsmyndigheten har för avsikt att integrera denna princip i alla kommande regler för statligt stöd och i alla beslut om sådant stöd.
5. SLUTSATS
76. En av Europeiska ekonomiska samarbetsrådets hörnstenar är att upprätthålla ett system med fri konkurrens utan snedvridning. Ett led i EES:s konkurrenspolitik är att upprätthålla disciplinen i fråga om statligt stöd, vilket är avgörande för att säkerställa att det råder lika konkurrensvillkor inom alla ekonomiska sektorer på den inre marknaden. I samband med denna centrala uppgift har övervakningsmyndigheten och Eftastaterna gemensamt ansvar för att säkerställa att disciplinen i fråga om statligt stöd upprätthålls och framför allt att beslut om återkrav verkställs korrekt.
77. Genom att utfärda detta kapitel vill övervakningsmyndigheten öka medvetenheten om de principer bakom återkravspolitiken som fastställts av gemenskapsdomstolarna och Eftadomstolen och förtydliga övervakningsmyndighetens praxis när det gäller återkrav. Övervakningsmyndigheten åtar sig att följa dessa principer och uppmanar Eftastaterna att begära rådgivning när de har svårigheter med att genomföra beslut om återkrav. Övervakningsmyndighetens avdelningar ger gärna Eftastaterna ytterligare vägledning och bistånd vid behov.
78. I gengäld förväntar sig övervakningsmyndigheten att Eftastaterna följer återkravspolitikkens principer. Det är endast genom gemensamma ansträngningar från både övervakningsmyndighetens och Eftastaternas sida som disciplinen i fråga om statligt stöd kan upprätthållas och leda till det eftersträvade målet, dvs. bevarandet av en fri konkurrens utan snedvridning på den inre marknaden.

⁽⁷⁶⁾ Kapitlet om stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter antogs den 1 december 2004.

⁽⁷⁷⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 av den 24 oktober 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd, EUT L 302, 1.11.2006, s. 29, som det hänvisas till i punkt 1i i bilaga XV till EES-avtalet, EUT L 89, 29.3.2007, s. 33 och EES-supplementet nr 15, 29.3.2007, s. 26, som trädde i kraft den 9 december 2006 och kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (gruppundantagsförordningen), EUT L 214, 9.8.2008, s. 3, som det hänvisas till i punkt 1j i bilaga XV till EES-avtalet, som trädde i kraft den 8 november 2008.

BILAGA V

STATLIGT STÖD TILL BIOFILM OCH ANNAN AUDIOVISUELL PRODUKTION

1. INLEDNING

1. Audiovisuella produktioner, särskilt biofilm, spelar en viktig roll för att skapa europeisk identitet, både när det gäller allmänna aspekter som är gemensamma för hela Europa och när det gäller den kulturella mångfald som präglar våra traditioner och vår historia. Eftersom dessa produktioner i så hög grad påverkar samhället är de viktiga inslag för att våra demokratier ska fungera väl. De står också i centrum av de förändringar som utvecklingen av informations-samhället har medfört: ny teknik ger nya möjligheter att främja kulturen och bevara kulturarvet och att öka förståelsen mellan Europas folk.
2. Audiovisuella produktioner är unika beroende på deras dubbla natur: De är handelsvaror som ger stora möjligheter att skapa välbefinnande och sysselsättning. Men de är också kulturvaror som samtidigt både avspeglar och formar våra samhällen. Utvecklingen av denna sektor har därför aldrig fått styras enbart av marknadskrafterna.
3. Bland de audiovisuella produktionerna intar biofilm en särställning beroende på de höga produktionskostnaderna och på filmens kulturella betydelse. Budgetarna för produktion av biofilm är betydligt högre än för framställning av annat audiovisuellt innehåll, biofilmer är oftare föremål för internationella samproduktioner, de visas under längre tid och de kan distribueras via alla distributionskanaler, t.ex. genom biografier, dvd och videokassetter (försäljning och utyrning), nerladdning från Internet och television (pay-per-view, pay-per-channel, free-to-air). Filmproduktioner möter stark konkurrens utanför Europa⁽¹⁾.
4. I dessa riktlinjer anges de principer som ska användas vid tillämpningen av statligt stöd till produktion av film för bio och tv. De baseras på kapitel 2 i kommissionens meddelande om vissa rättsliga aspekter på biofilm och annan audiovisuell produktion⁽²⁾. I kapitel 2 anges kommissionens riktlinjer vad gäller statligt stöd till biografsektorn.

2. RIKTLINJER FÖR STATLIGT STÖD TILL BIOGRAFSEKTORN

5. Biofilm och tv-program är två av de mest allmänt utbredda underhållningsmedierna. De påverkar i hög grad många människor i hela världen. I den nuvarande situationen och på grund av den audiovisuella produktionens särprägel i EES-området, har producenterna svårt att i ett inledningsskede få tillräckligt kommersiellt stöd för att kunna sätta samman ett finansieringspaket för att genomföra produktionsprojekt. Medlemsstaternas insatser för att främja audiovisuell produktion är därför viktiga för att säkerställa att den inhemska kulturen och den kreativa kapaciteten kan komma till uttryck och därigenom spegla den europeiska kulturens mångfald och rikedom.
6. Genom Maastrichtfördraget erkändes på gemenskapsnivå att det är ytterst viktigt för Europeiska unionen och dess medlemsstater att främja kultur, i och med att kultur infördes i den gemenskapspolitik som omnämns i EG-fördraget (artikel 151). Samtidigt infördes det i artikel 87.3 d i EG-fördraget en ny möjlighet till undantag från den allmänna principen om förbud mot stöd som är oförenligt med den inre marknaden enligt artikel 87.1 i EG-fördraget, när det gäller sådant stöd som medlemsstaterna beviljar för att främja kultur.
7. I EES-avtalet erkänns också behovet av att stärka kulturellt samarbete i artikel 13 i protokoll 31. EES-avtalet medger inte kulturundantag liknande det i artikel 87.3 d i EG-fördraget. Övervakningsmyndigheten anser dock, i enlighet med fast rättspraxis⁽³⁾, att stöd till produktion av biofilmer och tv-program kan godkännas utifrån kulturella grunder på grundval av artikel 61.3 c i EES-avtalet. Övervakningsmyndigheten kommer vid sin bedömning att tillämpa samma kriterier som de som tillämpas av kommissionen för ändamålet med artikel 87.3 d i EG-fördraget.
8. EES-staterna genomför en lång rad olika åtgärder för att stödja audiovisuell produktion av filmer och tv-program. Detta stöd är inriktat på skapande- och produktionsfaserna i filmproduktion och lämnas vanligen i form av bidrag eller återbetalningspliktiga förskott. Bakom dessa åtgärder ligger både kulturella och kommersiella överväganden. Åtgärderna har som främsta kulturella mål att säkerställa att de nationella och regionala kulturerna och den kreativa potentialen kommer till uttryck i film och television. De syftar samtidigt till att generera den kritiska massa av verksamhet som krävs för att skapa den dynamik som behövs för utveckling och konsolidering av denna bransch genom att lönsamma produktionsföretag bildas och en fast bas av kunskaper och erfarenheter utvecklas.

⁽¹⁾ Europeiska audiovisuella observationsorganet: Marknadsandelen för amerikanska biofilmer i Europa var 62,7 % under 2006.

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om vissa rättsliga aspekter på biofilm och annan audiovisuell produktion (KOM(2001) 534 slutlig, 26.9.2001, EGT C 43, 16.2.2002, s. 6, nedan kallat *meddelandet*). Delen om statligt stöd i meddelandet förlängdes 2004 (KOM(2004) 171 slutlig, EUT C 123, 30.4.2004, s. 1) och 2007, EUT C 134, 16.6.2007, s. 5. Europeiska kommissionen har föreslagit att meddelandet ska förlängas ytterligare till dess att nya riktlinjer träder i kraft eller senast den 31 december 2012.

⁽³⁾ Besluten nr 32/02/KOL av den 20 februari 2002, nr 169/02/KOL av den 18 september 2002, nr 186/03 av den 29 oktober 2003, nr 179/05/KOL av den 15 juli 2005 och beslut nr 342/06/KOL av den 14 november 2006.

9. Dessa riktlinjer omfattar inte tillämpningen av artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet (konkurrensbegränsande beteende från företagens sida) på den audiovisuella sektorn ⁽⁴⁾.

2.1 Förenlighet med EES-avtalet när det gäller system för stöd till produktion av biofilmer och tv-program

10. EES-avtalet innehåller följande grundregler för statligt stöd: Enligt artikel 1.3 i del I av protokoll 3 är Eftastaterna ⁽⁵⁾ skyldiga att underrätta övervakningsmyndigheten om eventuella planer på att vidta eller ändra stödåtgärder innan dessa införs. I artikel 61.1 i EES-avtalet förbjuds stöd som beviljas av en Eftastat, eller med hjälp av statliga medel, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och handeln mellan Eftastaterna. Övervakningsmyndigheten kan dock undanta vissa typer av statligt stöd från detta förbud. Främst i artikel 61.3 i EES-avtalet finns en uppräknning av vissa typer av stöd som övervakningsmyndigheten kan godkänna med hänsyn till vilka effekter de har. Ett av dessa undantag anges i artikel 61.3 c i EES-avtalet, vilket avser stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. På grundval av den bestämmelsen har övervakningsmyndigheten i sin rättspraxis godkänt stöd till produktion av biofilmer eller tv-program för att främja kultur, med hänsyn tagen till de kriterier som Europeiska kommissionen har utformat.

2.2 Bedömning av stödordningar till produktion av biofilmer eller tv-program

11. När övervakningsmyndigheten bedömer stödordningar till produktion av biofilmer eller tv-program ska den kontrollera följande:

— För det första om stödordningen iakttar principen om "allmän lagenlighet", dvs. övervakningsmyndigheten måste kontrollera att stödordningen inte innehåller klausuler som strider mot bestämmelserna i EES-avtalet på andra områden än statligt stöd.

— För det andra om stödordningen uppfyller de särskilda kriterierna för stöd som fastställs i kommissionens meddelande och som förklaras nedan ⁽⁶⁾.

Det andra villkoret är specifikt för stödssystem som avser produktion av biofilm och tv-program, medan det första är rutinkontroller som görs för samtliga stödssystem på alla områden.

a) Kravet på allmän lagenlighet ska iakttas

12. Övervakningsmyndigheten ska kontrollera att villkoren i systemen för statligt stöd inte innehåller bestämmelser som strider mot EES-avtalet på andra områden än statligt stöd. Övervakningsmyndigheten ska bland annat säkerställa att EES-avtalets principer om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet och bestämmelserna om fri etableringsrätt, fri rörlighet för varor och frihet att tillhandahålla tjänster iakttas (artiklarna 4, 11, 13, 28, 31, 34 och 36 i EES-avtalet). Övervakningsmyndigheten ser till att dessa principer iakttas i samband med tillämpningen av konkurrensreglerna när de bestämmelser som strider mot dessa principer inte kan frigöras från systemets funktion.

13. Enligt ovannämnda principer får stödssystem exempelvis inte innebära att stödet uteslutande förbehålls medborgare i det egna landet, innehålla krav på att stödmottagarna är nationella företag etablerade enligt nationell bolagsrätt (företag etablerade i en medlemsstat som är verksamma i en annan genom en stadigvarande filial eller agentur måste kunna beviljas stöd. Därutöver får agenturkravet endast tillämpas beträffande utbetalning av stödet). Stödssystemen får heller inte innehålla krav på att anställda i utländska företag som tillhandahåller tjänster inom filmproduktionen ska följa nationella arbetsrättsliga normer.

14. Vissa stödssystem för produktion av biofilmer och tv-program finansieras genom skattelikhande avgifter. I de fall då sådana system uteslutande gynnar nationella producenter eller gynnar dem i högre utsträckning än konkurrenter i en annan EES-stat, får enligt kommissionens beslutspolicy och EG-domstolens rättspraxis, importerade produkter inte beläggas med avgifter och nationell produktion inte beskattas lägre när de exporteras, för att dessa system skall vara förenliga med EES-avtalet.

b) Särskilda kriterier ska uppfyllas när det gäller statligt stöd till produktion av film för bio och tv

15. Det särskilda kriterium utifrån vilket kommissionen för närvarande bedömer statligt stöd till produktion av biofilm och tv-program enligt kulturundantaget i artikel 87.3 d i EG-fördraget fastställdes i dess beslut i juni 1998 om det franska automatiska stödet till filmproduktion. Dessa särskilda kriterier, som övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa vid sin bedömning i liknande ärenden enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet, är följande:

- (1) Stödet ska avse en kulturprodukt. Varje Eftastat måste säkerställa att innehållet i den produktion som beviljas stöd är kulturellt i enlighet med kontrollerbara nationella kriterier.

⁽⁴⁾ T.ex. gruppbokningar eller kombinerad av rättigheter som kan vara oförenliga med EES-avtalet.

⁽⁵⁾ Hädanefter menas med Eftastaterna: Republiken Island, Furstendömet Liechtenstein och Konungariket Norge.

⁽⁶⁾ De särskilda kriterierna för stöd utvecklades först i ett kommissionsmeddelande från 1998 om det franska automatiska stödet, kommissionens beslut N3/98.

- (2) Producenten ska kunna spendera minst 20 % av filmbudgeten i andra EES-stater utan att drabbas av någon minskning av det stöd som lämnas genom stödordningen. Övervakningsmyndigheten godtog därför territorialisering som ett villkor för att beviljas stöd för utgifter upp till 80 % av produktionsbudgeten för en stödmottagande filmproduktion eller tv-programproduktion.
- (3) Stödet får i regel inte överstiga 50 % av produktionsbudgeten i syfte att stimulera normala kommersiella initiativ som hör till en marknadsekonomi och undvika en tävlan mellan EES-staterna. Svåra filmer och lågbudgetfilmer undantas från denna begränsning. Övervakningsmyndigheten anser att det åligger varje Eftastat att fastställa en definition på svåra filmer och lågbudgetfilmer i enlighet med nationella parametrar.
- (4) Extra stöd för särskilda filmproduktionsverksamheter (t.ex. efterproduktion) är inte tillåtet. Detta i syfte att säkerställa att stödet har en neutral stimulans effekt och följaktligen att skydd av dessa särskilda verksamheter i den Eftastat som beviljar stödet undviks liksom att sådana verksamheter lockas till den stödbeviljande Eftastaten.

I samband med ovannämnda kriterier gör sig följande överväganden gällande:

16. Övervakningsmyndigheten anser att stödet skall avse den totala budgeten för ett särskilt projekt för filmproduktion och att producenten ska vara fri att välja de inslag i budgeten som spenderas i en annan EES-stat. Företag som producerar filmer och tv-program kan också få annat stöd enligt nationella övergripande stödsystem som övervakningsmyndigheten godkänt enligt undantagen i artikel 61.3 a och 61.3 c i EES-avtalet (t.ex. regionalstöd, stöd till små och medelstora företag, FoU, utbildning, eller sysselsättningsstöd)
 17. Övervakningsmyndigheten godtar att Eftastaterna som ett villkor för beviljande av stöd kan begära att en viss del av budgeten för en filmproduktion används inom landets territorium. Detta baseras på resonemanget att en viss grad av territorialisering av utgifterna kan vara nödvändig för att se till att de färdigheter och tekniska sakkunskaper som krävs för kulturellt skapande inte går förlorade. Stödet bör dock begränsas till den minsta andel som krävs för att främja kulturella mål.
 18. Med hänsyn till filmproduktioners särdrag anser övervakningsmyndigheten vidare att den totala budgeten för en audiovisuell produktion är den riskspridning som krävs för att skapa denna produktion och tillåter följaktligen att beräkningen av stödet grundas på denna totala budget, oavsett arten av de enskilda utgiftsposter som tillsammans bildar denna budget. Öronmärkning av stöd till specifika poster i en filmbudget skulle kunna resultera i att ett sådant stöd blir till en nationell förmån för de sektorer som tillhandahåller det specifika arbete som beviljas stöd, vilket skulle kunna strida mot bestämmelserna.
 19. Medel som tillhandahålls direkt från gemenskapsprogram som Media 2007 räknas inte in vid tillämpningen av regeln om ett högsta tillåtet stöd på 50 % av produktionsbudgeten. Gemenskapsbidragen främjar därtill distribution av nationella filmer utomlands och följaktligen läggs dessa bidragseffekter inte ovanpå de effekter som nationella stödsystem har genom deras inriktning på nationell produktion och distribution.
 20. De rättsliga förpliktelser att investera i audiovisuell produktion som en Eftastat kan ålägga programföretag betraktas inte som statligt stöd om dessa investeringar ger programföretagen en skäligen ersättning. I vilken utsträckning dessa rättsliga förpliktelser kan betraktas som statligt stöd som sådant måste bedömas mot bakgrund av EG-domstolens rättspraxis efter domen av den 13 mars 2001 i mål C-379/98 (PreussenElektra).
 21. Övervakningsmyndigheten anser att det genom ovannämnda kriterier skapas en balans mellan målen att skapa kultur, att utveckla gemenskapens audiovisuella produktion och att följa EES-reglerna om statligt stöd.
-

RÄTTELSER**Rättelse till kommissionens förordning (EU) nr 222/2011 av den 3 mars 2011 om undantagsåtgärder avseende utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna under regleringsåret 2010/11**

(Europeiska unionens officiella tidning L 60 av den 5 mars 2011)

På sidan 9, i bilagan, ska det

I stället för: "Under regleringsåret 2010/11 ska den avgift som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EG) nr 967/2006 inte tas ut för de kvantiteter som denna licens avser, på villkor att de regler som anges i kommissionens förordning (EU) nr 222/2011, särskilt artikel 2.4 c, iakttas."

vara: "Under regleringsåret 2010/11 ska den avgift som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EG) nr 967/2006 inte tas ut för de kvantiteter som denna licens avser, på villkor att de regler som anges i kommissionens förordning (EU) nr 222/2011, särskilt artikel 2.5 c, iakttas."

Rättelse till rådets beslut 2011/106/Gusp av den 15 februari 2011 om anpassning och förlängning av tillämpningsperioden för åtgärderna i beslut 2002/148/EG om avslutande av samrådet med Zimbabwe enligt artikel 96 i AVS-EG-partnerskapsavtalet

(Europeiska unionens officiella tidning L 43 av den 17 februari 2011)

I innehållsförteckningen på försättsbladet och på sidan 31, beslutets titel, ska det

i stället för: "Rådets beslut 2011/106/Gusp av den 15 februari 2011 ..."

vara: "Rådets beslut 2011/106/EU av den 15 februari 2011 ...".

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV